

1. Ο Μηχανισμός - 2. Ο Ρωμιός

Στίχοι - Μουσική: Νικόλα Άσιμου

Περιέχονται τα τραγούδια «Ο Μηχανισμός» στην Α' όψη και στην Β' όψη «Ο Ρωμιός».

Ενορχήστρωση και διεύθυνση ορχήστρας: Γιώργος Στεφανάκης

Η ηχογράφηση έγινε στα στούντιο της «Κολούμπα» αρχές Μαΐου του 1975

Κυκλοφορία δίσκου: Μάιος 1975

Λογοκρισία δίσκου: 1 Αυγούστου 1975

Λύρα-Zodiac

Ο Ρωμιός

Σπόρια τσίχλες παλώ караμέλες σωρό
 Τρέξτε πάρτε παιδιά να χαρείτε
 Κοκοράκι λαμπρό γλυφιντζούρι γλυκό
 Μαντολάτο εδώ θα τα βρείτε.
 Εδώ είν' το βοτάνι της αγάπης
 Εδώ είναι που κουρεύονται οι γριές
 Εδώ κορδέλες, караμούζες καλές
 Εδώ οι αφρικάνικες πνοές.

Έχω και αγαματάκια
 Χάρτινο τον Ισμαϊλό (!)
 Έξυπνα παραμυθάκια καλέ
 Για τον κάθε μπρούντζινο Ρωμιό.

Ποιος θε να 'ρθει ρωτά στο πανηγύρι αυτό
 Και δε θα γυρέψει ν' αγοράσει
 Τα πανέρια μου απ' τα χέρια μου
 Το χαρταετό του να πετάξει
 Εδώ αφέντηδες ξεχνάτε
 Ό,τι έχετε λυπητερό
 Τα ταληράκια σας πετάτε σε με
 Να σας πω, να σας πω τον τυχερό.

Πωπωπωπωπωπωπό αχ τι κακό τι κακό
 Ω τι κόσμο θωρώ στο πανηγύρι αυτό
 Στο πανηγύρι αυτό, στο πανηγύρι αυτό
 Για τον κάθε χάρτινο Ρωμιό.

Ξέρω, ξέρω ένα παραμύθι που λέγεται
 Πως στήλη άλατος γένηκε του Λωτ η γυναίκα
 Γιατί παράκουσε τον κύριο θεό
 Και γύρισε τα Σόδομα και Γόμορα να δει
 Που καιγόταν.

Κι άλλο ένα ξέρω παραμύθι.
 Τα μάυρα χρόνια ο δύσμοιρος Ρωμιός
 Πως εγελάσθη αμέτρητες φορές
 Κι ωσότου να του λείψει το φαΐ
 Εκοιμάτω.

Από τη μια το θάρρος θαυμάζω
 Της γυναίκας του Λωτ και του Ρωμιού
 Κιούπι γιομάτο με λαρδί του τάζω.

Πωπωπωπωπωπωπό αχ τι κακό τι κακό
 Ω τι κόσμο θωρώ στο πανηγύρι αυτό
 Στο πανηγύρι αυτό, στο πανηγύρι αυτό
 Για τον κάθε χάρτινο Ρωμιό.

Ο Μηχανισμός

Με πείσανε να γίνω ρεβιζιονιστής
 Και να γυρίσω δίσκο
 Θα 'ρθει όμως καιρός που κι εσύ θε να πειστείς
 Πως έτσι δεν τη βρίσκω.

Τι θα κάνω ήτανε γραφτό
 Θέλω δεν το θέλω ότι τραγουδώ
 Να το πουλώ να ζήσω
 Όταν πάω στον παραγωγό
 Πρέπει να βολέψω έτσι το γραφτό
 Να του γυαλίσει, για να το πουλήσει
 Να 'χει σαλέπι, για να σας αρέσει
 Να έχει θέμα με έρωτα και αίμα
 Να είναι λόγια, λόγια κομπολόγια
 Να σας καλοκαρδίσω
 Για να σας γαλουχήσω.

Κι από χρέος συναδελφικό
 Να χαμογελάω στο κοινό
 Να του σαλεύω για να το μερεύω
 Να του σφυρίζω να το νανουρίζω
 Να το φουντώνω να το ξεφουσκώνω
 Και στην κομμούνα να είμαι ομορτούνα
 Για να σας εκτονώνω
 Με πλαίσιο το νόμο.

Δουλειά σου είναι μούπανε να κρύβεις τα τρωτά
 Των καθιερωμένων
 Για να διατηρήσουμε τα οικονομικά
 Των ευαρεστημένων.

Σιγουριά και δόξα το θεό
 Τα καλά στον καπιταλισμό
 Είναι πως έχει βίδα.

Άμα πιάσεις το μηχανισμό
 Από τ' αυτιά τον πιάνεις το λαγό
 Τον Πελοπίδα τρωε με μια τσιμπίδα
 Στην Παρθενόπη χαρίζεις ένα τόπι
 Και με τα χρόνια γυρνάς μες στα σαλόνια
 Ξεχνάς ποια μάνα σε γένναε στο κλάμα
 Και του εργάτη καβάλλησες την πλάτη.
 Μα θε να πει Αμάν πια
 Και πας ες τα κομμάτια
 Και άει στα κομμάτια.

Με πείσανε να γίνω ρεβιζιονιστής
 Και να γυρίσω δίσκο
 Θα 'ρθει όμως καιρός που κι εσύ θε να πειστείς
 Πως έτσι δεν τη βρίσκω.

Με το Βαρέλι που για να βγει το σπάει

Παράνομη Κασέτα Νο 000001

Α' ΠΛΕΥΡΑ

1.Μηχανισμός 2.Ρωμός 3.Παπάς 4.Τιράντες 5.Σιόρ Ιδιοκτήτης
6.Βαρέλι, πιάστγκα σκονίι κορδόνη 7.Θα το δείξει κι ο καιρός

Β' ΠΛΕΥΡΑ

1.Δεν πα να μας κτυπάν 2.Θανάσινα 3.Έλα κουτέ 4.Καλέ στρατιώτη
5.Σαν θα με καλέσει η πατρίδα 6.Μην καρτεράτε 7.Παράτα τα

Στίχοι - Μουσική: Νικόλα Ασιούκου

Το "Έλα Κουτέ" σε στίχους του ποιητή Αργύρη Μαρινέρου

Έπαιξαν οι Μουσικοί: Θανάσης Μπίκος(ιαθάρα) Θεολόγος Στρατηγός(κλαρίνο) Μιχάλης Τόμπλερ(μπουζούκι)
Δημήτρης Τράνταλης(μπάσο) Αχιλλέας Πανυπέρης(στον «Παπά») Πάνος Τρύφων(στις «Τιράντες»)
Αντρέας(αγνώστων στοιχείων, πηθοποιός) και η κοπέλα που τραγουδά (αγνώστων στοιχείων)

Οι ηχογραφήσεις έγιναν στο στούντιο του Στέλιου Λογοθέτη

Κυκλοφορία κασέτας: Σεπτέμβριος 1978

Αυτόνομη έκδοση, απλή καταγραφή

Μηχανισμός

Με πείσανε να γίνω ρεβιζιονιστής

Και να γυρίσω δίσκο

Θα 'ρθει όμως καιρός που κι εσύ θε να πειστείς

Πως έτσι δεν τη βρίσκω.

Τι θα κάνω ήτανε γραφτό

Θέλω δεν το θέλω, ότι τραγουδώ

Να το πουλώ να ζήσω

Όταν πάω στον παραγωγό

Πρέπει να βολέψω έτσι το γραφτό

Να του γυαλίσει, για να το πουλήσει

Να 'χει σαλέπι, για να σας αρέσει

Να έχει θέμα με έρωτα και αίμα

Να είναι λόγια, λόγια κομπολόγια

Να σας καλοκαρδίσω

Για να σας γαλουχήσω.

Κι από χρέος συναδελφικό

Να χαμογελάω στο κοινό

Να του σαλεύω για να το μερεύω

Να του σφουρίζω να το νανουρίζω

Να το φουντώνω να το ξεφουσκώνω

Και στην κομμούνα να είμαι οπορτούνα

Για να σας εκτονώνω

Με πλαίσιο το νόμο.

Δουλειά σου είναι μούπανε να κρύβεις τα τρωτά

Των καθιερωμένων

Για να διατηρήσουμε τα οικονομικά

Των ευαρεστημένων.

Σιγουριά και δόξα τω θεώ

Τα καλά στον καπιταλισμό

Είναι πως έχει βίδα.

Άμα πιάσεις το μηχανισμό

Από τ' αυτιά τον πιάνεις το λαγό

Τον Πελοπίδα τρως με μια τσιμπίδα

Στην Παρθενόπη χαρίζεις ένα τόπι

Και με τα χρόνια γυρνάς ες τα σαλόνια

Ξεχνάς ποια μάνα σε γένναε στο κλάμα

Και του εργάτη καβάλλησες την πλάτη.

Μα θε να πει Αμάν πια

Και πας ες τα κομμάτια

Και άει στα κομμάτια.

Σημείωση: «Το κομμάτι γράφτηκε αρχές του '75 μετά τη διάλυση του Μου. Θε. Φτω. (Μουσικό θέατρο φτώχειας) και την επικράτηση των Αντάρτικων στην Πλάκα, ακόμα και στο ίδιο μαγαζί που στεγαζόμασταν εμείς. Προσπαθώντας να κρατήσω τον εαυτό μου όρθιο αποφάσισα να πάω σε εταιρεία, αλλά μόνο μ' αυτό το κομμάτι. Αλλά και γι' αυτό μονάχα γράφτηκε. για να γίνει δίσκος. Και έγινε και δίσκος. Παρ' όλο που είχα τσακωθεί πιο παλιά με τον παραγωγό της εταιρείας ήξερα πως ήταν ο μόνος που θα τόκανε. Πράγματι το βρήκε εμπορικό. Πέσαν απάνω μου βέβαια να μου αλλάξουν μερικές φράσεις κλειδιά, τίποτα εγώ. Ωσπου ο Πατσιφάς περιορίστηκε στη φράση "να το φουντώνω να το ξεφουσκώνω". Ήθελε να το κάνει "να το φουσκώνω να το ξεφουσκώνω", ακόμα και μέσα στο στούντιο. Τον άφησα λοιπόν αυτόν να φουσκώνει και να ξεφουσκώνει και εγώ τραγούδησα "να το φουντώνω να το ξεφουσκώνω". Μέσα στο χάος που επικρατούσε ακόμα τότε Καλοκαίρι '75 (η επιτροπή απουσίαζε διακοπές) το τραγούδι παίχτηκε στο ραδιόφωνο δυο τρεις φορές σε διαφημιστικές εκπομπές της εταιρείας. Ωσπου το πήρανε χαμπάρι (Χατζηδάκης έφα: "δεν είναι ποίηση αυτή") απογορεύτηκε και τετέλεσται. Όπως τετέλεσται γρήγορα-γρήγορα και η δικιά μου ανάμειξη με το σουπερ μάρκετ του θεάματος. Για όλη αυτή την ιστορία πληρώθηκα 3 (τρία) κατοστάρικα για εκτελεστικά τραγουδιστή. Όσο για τα συνθετικά μου ποσοστά δεν πήγα να τα γυρέψω μιας και δε χωνεύω τους ληστές της Λ.Ε.Π.Υ. (εταιρεία Πνευματικής ιδιοκτησίας). Πάντως παρ' όλο που δεν αισθάνομαι, ιδιοκτήτης των τραγουδιών μου, όσον αφορά τις εταιρείες και τους λοιπούς ραδιοφωνόηλοπτικούς τους απαγορεύω την εκμετάλλευση των τραγουδιών μου, αν τύχει κι επιτρέπονται και γίνουνε ποτέ της μόδας. Κι όταν το λέω το εννοώ ακόμα και πεθαμένος. Εκτός αν εγώ αλλάξω γνώμη»

Από το βιβλίο «Αναζητώντας Κροκανθρώπου»

Ρωμιός

Σπόρια τσίχλες πωλώ караμέλες σωρό
Τρέξτε πάрте παιδιά να χαρείτε
Κοκοράκι λαμπρό γλυφιντζούρι γλυκό
Μαντολάτο εδώ θα τα βρήτε.
Εδώ το βοτάνι της αγάπης
Εδώ είναι που κουρεύονται οι γριές
Εδώ κορδέλες, караμούζες καλές
Εδώ οι Αφρικάνικες πνοές (:)

Έχω και αγαλματάκια
Χάρτινο πρωθυπουργό
Έξυπνα παραμυθάκια καλέ
Για τον κάθε μπρούτζινο Ρωμιό.

Ποιος θε να 'ρθη ρωτώ στο πανηγύρι αυτό
Και δε θα γυρέψει ν' αγοράσει
Τα πανέρια μου απ' τα χέρια μου
Το χαρταετό του να πετάξει
Εδώ αφέντηδες ξεχνάτε
Ό,τι έχετε λυπητερό
Τα ταληράκια σας πετάτε σε μέ
Να σας πω, να σας πω, τον τυχερό.

Πωπωπωπωπωπωπό αχ τι κακό τι κακό
Ο δικός μου ο χορός στο πανηγύρι αυτό
Στο πανηγύρι αυτό, στο πανηγύρι αυτό
Για τον κάθε χάρτινο Ρωμιό.

Ξέρω, ξέρω ένα παραμύθι που λέγεται
Πως στήλη άλατος γένηκε του Λωτ η γυναίκα
Γιατί παράκουσε τον κύριο θεό
Και γύρισε τα Σύδομα και Γόμορα να δει
Που καιγόταν.

Κι άλλο ένα ξέρω παραμύθι.
Τα μαύρα χρόνια ο δύσμοιρος Ρωμιός
Πως εγελάστη αμέτρητες φορές
Κι ωσότου να του λείψει το φαί
Εκοιμάτω.

Από τη μια το θάρρος θαυμάζω της γυναίκας του Λωτ
Και του Ρωμιού, κιούπι γιομάτο με λαρδί του τάζω.

Πωπωπωπωπωπωπό αχ τι κακό τι κακό
Ο δικός μου ο χορός στο πανηγύρι αυτό
Στο πανηγύρι αυτό, στο πανηγύρι αυτό
Για τον κάθε χάρτινο Ρωμιό.

Πωπωπωπωπωπωπό αχ τι κακό τι κακό
Ο δικός μου ο χορός στο πανηγύρι αυτό
Στο πανηγύρι αυτό, στο πανηγύρι αυτό
Για τον κάθε χάρτινο Ρωμιό.

Παπάς

Εγώ κι εσείς, εσείς κι εγώ τραβάμε για το Βόλο
Το άλογό μας χλώμιασε τ' αφήσαμε στο δρόμο.
Ήταν μαζί ο Σταύρακας και ο Στρατής ο Λιόγκας
Είχαμε το θεό βοηθό και στο φλασκί μας το νερό.

Θυμάμαι τότε τον παπά κατούραγε στη στράτα
Κι ήτανε όλα γύρω μας όμορφα και καπάτσα
Ωρέ παπά του είπαμε, δεν ντρέπεσαι με ράσα
Το άλογό σας ψώφησε δεν το 'σωσαν μωρέ τα ράσα.

Θέμε όλοι, θέλουμε όλοι του παπά μας το περβόλι
Κατουράμε τη βδομάδα δυο φορές την πρασινάδα
Να μαράνει το περβόλι και να μπούμε μέσα όλοι
Να κρεμάσουμε λαμπάδα στου παπά μας τη φοράδα.

Μαστορευάνε και γελούσανε, τραγουδάγανε, κοροϊδεύανε
Τότες που τους χορευάνε στο ταψί
Τώρα σόπασαν, δε γελάνε πια, δεν τους νοιάζει πια, τάχουν όλα
αυτά

Τάξη, ησυχία και λεφτά.

Μόνο που τους στερήσαν τη φωνή, χάσανε κι αυτοί την
ανθρωπιά τους
Μόνο που μας αγόρασαν την καρδιά, χάσαμε κι εμείς την
ανθρωπιά μας.

Ωρέ παπά του είπαμε δεν ντρέπεσαι με ράσα
Το άλογό σας ψώφησε δεν το 'σωσαν μωρέ τα ράσα.

Θέμε όλοι, θέλουμε όλοι του παπά μας το περβόλι
Κατουράμε τη βδομάδα δυο φορές την πρασινάδα
Να μαράνει το περβόλι και να μπούμε μέσα όλοι
Να κρεμάσουμε λαμπάδα στου παπά μας τη γενειάδα.
Φταίμε όλοι, φταίμε όλοι, που έχει ο παπάς περβόλι.

Σημείωση: «Ο παπάς αποτέλεσε το μεγάλο μου σουξέ επί
δικτατορίας και στη Σαλονίκη και στην Αθήνα. Το μόνο κακό
ήταν ότι σχεδόν όλοι συνδιάζαν τον παπά με το Παπαδόπουλο,
ακόμα και οι κραττούντες και γι' αυτό με τραβάγανε πολλές
φορές εξ' αιτίας αυτού του τραγουδιού. Εγώ όμως δεν είχα
σκεφτεί καθόλου όταν τόγραφα ούτε Παπαδόπουλους ούτε
παπάδες στην κυριολεξία, γι' αυτό το τραγουδάκι ισχύει και
σήμερα και μ' αρέσει καμιά φορά να το επαναλαμβάνω»

Από το βιβλίο «Αναζητώντας Κροκανθρώπους»

Τιράντες

Το πρωί άιντες, να τραβάς τις τιράντες
Σύνθημά σου να 'ναι για ένα καλό ξεκίνημα
Τη μέρα να αντικρύσεις και να καλοτυχήσεις
Έτσι πια αν φοράς τιράντες στη χαρά ξεπερνάς τους πάντες.
Στο χορό κάνε τους στη μπάντα δείξε τους πως φοράς τιράντα.

Ανηφόρησε, ανηφόρησε ανέβα στο βουνό
Αδιαφόρησε, αδιαφόρησε για τον κόσμο αυτό.

Έτσι κάνω και 'γω έτσι κάνω πάντα, το πρωί ξεκρεμώ σφίγγω
την τιράντα
Κι έχω την ψευδαίσθηση πως ανεμίζω βούρδουλα
Καμαρωτός μ' αργό ρυθμό χτυπώ με πίκρα και θυμό
Χτυπώ, χτυπώ, χτυπώ αυτούς οπού με πρόδωσαν
Αυτούς που μ' εμποδίσανε το χώρο μου να ξέρω
Χτυπώ, χτυπώ, χτυπώ, χτυπώ τον ίδιο μου τον εαυτό.
Έτσι φαπ και φαπ, φαπ και φαπ και φαπ βγέστε απωθημένα μου
Φτάστε γκαπ και γκαπ, γκαπ και γκαπ και γκαπ ως το εικοσιένα
μου.
Με ρυθμό, ρυθμό, με ρυθμό, ρυθμό σκίστε τα κουρέλια
Ωσπου να λυθώ, να λυθώ, λυθώ, να λυθώ στα γέλια.

Ανηφόρησε, ανηφόρησε ανέβα στο βουνό
Αδιαφόρησε, αδιαφόρησε για τον κόσμο αυτό.

Ανηφόρησε, και προχώρησε φτάσε ως το γκρεμό καρδιά
Κι άμα βαρεθείς τηλεφώνησε στον Πρωθυπουργό ξανά
Ξανά, ξανά, ξανά, ξανά, ξανά...

Θα τον βρης αν θες κι αν σου τα μασά πως όλα παν καλά
Αδιάφορησε και προχώρησε και δως του μια μπουνιά.

Το τραγούδι μου με το χνούδι μου μην το παρεξηγείς αστέ
Δεν ευθύνεται κι απευθύνεται κύρια σε σε για σε
από με, σε σε, από σε, σε με, για σε.

Η οσία σου εξουσία σου, κρατάει ένα χωνί.
Προλετάριε η ηγεσία σου να σε καθοδηγεί.

Ανηφόρησε, κατηφόρησε να είμαστε μαζί
Να γυρίσουμε και να ζήσουμε με το φτωχό που ζει αν ζει
που ζει, δε ζει, μ' αν το νοιαστεί να ζήσει, θα ζει.

Το πρωί άιντες, να τραβάς τις τιράντες...

Σημείωση: «Οι στίχοι «το τραγούδι μου με το χνούδι μου... η ηγεσία σου να με καθοδηγεί» προστέθηκαν στη μεταπολίτευση και λεγόταν έτσι και στο (Μου. Θε. Φτω.) και στο «Σούσουρο»»

Από το βιβλίο «Αναζητώντας Κροκανθρώπους»

Σιόρ Ιδιοκτήτης

Σαν με ρώτησαν για το τι ζητάς
Τους απάντησα πως θέλεις να μας φας
Δεν του φαίνεται απόρησαν αυτοί
Είναι μορφωμένο ετούτο το παιδί.

Εσύ 'σουν ο Χριστιανός ο σερ ιδιοκτήτης
Και ήμουνα ο άθεος ο κόκκινος αλήτης
Και σαν εμένα από ζωές ολόκληρος πλανήτης...

Τώρα έκαμες και πάλιν εκλογάς
Με κυβέρνησες όπως τις προτιμάς
Κι απ' τον ιδρώτα μας που πάντοτε μασάς
Και μας έκλεξες δικούς σου γάιδαρους εμάς.

Σαν δεν περάσει το καλό θα μπει η ρουφιανά σου
Είναι γνωστή η φάρα σου, γνωστή κι η αφεντιά σου
Μα θε να γίνουν σύγγεφο εσύ και τα δικά σου...

Και καμώνεσαι πως μας αγαπάς
Και η σκέψη σου όλο προς δυσμάς,
Και προς ανατολάς καμμία φορά
Σαν μας ντύνεσαι και τον αριστερό
Ονειρεύεσαι τον ιστορικό συμβιβασμό.

Εσύ 'σαι ο πιο δυνατός σιόρ ιδιοκτήτης
Και 'μεις οι άλλοι είλωτες χωρίς δικό μας σπίτι
Μα θε να τον αλλάξουμε ετούτο τον πλανήτη...

Σημείωση: «Η μουσική είναι φτιαγμένη
το '73 και είχε άλλα λόγια.»

Από το βιβλίο «Αναζητώντας Κροκανθρώπους»

Από το βιβλίο «Αναζητώντας Κροκανθρώπους»

Βαρέλι, Πιάστηκε σκοινί κορδόνι

Το σύστημα έλεγαν οι αρχαίοι, και γι' αυτό ήταν σπουδαίοι
Είναι ένα βαρέλι γεμάτο σκόρδα. Και μέσα στο βαρέλι
Ανθρώποι, άνθρωποι, άνθρωποι. Μια γη γεμάτη σκορδαλιά.
Και το βαρέλι αυτό γυρίζει, γυρίζει, γυρίζει. Κι όλο και κάποιος
Βγαίνουνε στην επιφάνεια. Και γίνονται μετά Ωνάσηδες.
Ωνάσης σημαίνει να πας στα μπουζούκια, να τα σπας αγκαλιά
με τον

Τέλη το Σαβάλας και να κάθεται μετά στο Κολωνάκι,
Στις κοσμικές ταβέρνες, και να τρως λαϊκότατα σκορδαλιά. Αυτό
είναι

Και που το σώζει το σύστημα. Ποιος πρώτος θα προλάβει.
Έχει την εντύπωση, την αυταπάτη, το πιστεύει δηλαδή, πως θα
προλάβει,

να βγει ο ίδιος μέσα απ' το βαρέλι και να πέσει μετά με τα
μούτρα να φάει.

Να φάει. Να φάει. Γι' αυτό βρωμάει ο χώρος (;) μας σκατίλα.
Σκατίλα είναι

η μυρουδιά του ανθρώπου, αυτουνού που τρώει σκόρδα, πολλά
σκόρδα,

πάρα πολλά σκόρδα. Όλα τα σκόρδα όλων των υπόλοιπων
ανθρώπων...

Θα σου δώκω μαξιλάρι
Να πλαγιάζεις στο σκοτάδι
Πω, πω, πω...πόσο σ' αγαπώ.
Θα σου πλέξω αρρεβώνα
Να τον έχεις το χειμώνα
Πω, πω, πω...πόσο σ' αγαπώ.

Πιάστηκε σκοινί κορδόνι
Φεύγω για τα ξένα
Βούτηξα στο μακαρόνι
Αλοίμονο σε μένα. (δισ)

Ανασαίνω κι είμαι μοναχός
Κι ο ξενιτεμένος είναι άνθρωπος.

Θα σου έχω στ' αεροπλάνο
Μπακλαβά απ' το Μιλάνο
Πω, πω, πω...πόσο σ' αγαπώ.
Θα σου στείλω με πατίνι
Τον Πελέ στη Νέα Κρίνη
Πω, πω, πω...πόσο σ' αγαπώ.

Πιάστηκε σκοινί κορδόνι
Για να 'ρθω σε σένα
Όλα τα μπορεί 'μα θες
Ο άνθρωπος στα ξένα. (δισ)

Ανασαίνω κι είμαι μοναχός
Κι ο ξενιτεμένος είναι άνθρωπος.

Δέξου στο ταχυδρομείο
Της σχολής μου το πτυχίο
Πω, πω, πω...πόσο σ' αγαπώ.
Να κρεμάσεις μια κορνίζα
Στο πλευρό της Μόνα Λίζα
Πω, πω, πω...πόσο σ' αγαπώ.

Πιάστηκε σκοινί κορδόνι
Έμπλεξα στα ξένα
Άνοιξα σπαγγετερία
Δε γυρνά σε σένα.

Άνοιξα σπαγγετερία
Πλούτισα στα ξένα
Βούτηξα στο μακαρόνι
Αλοίμονο σε μένα
Αλοίμονο σε μένα
Αλοίμονο σε μένα!!

Σημείωση: «Τα δυο τραγούδια εμφανίζονται στην κασέτα ως ένα.
Το «Βαρέλι» που έδωσε και τον τίτλο στην κασέτα αποτελεί
θεατρική εισαγωγική πρόζα στο σαρκαστικό τραγούδι της
μετανάστευσης που ακολουθεί. Χαρακτηριστική είναι και η
υποσημείωση στο βιβλίο του Ασιμου «Αναζητώντας
Κροκανθρώπους»: «Τόχω δώσει το τραγούδι στο Βασίλη
Παπακωνσταντίνου να το κάνει ό,τι θέλει. Γι' αυτό δεν το γράφω
εδώ. Βαριέμαι.»

Θα το δείξει κι ο καιρός

Της ρουτίνας το τραγούδι
Πέστε άρχοντες και δούλοι
Μια ζωή.

Ρίξτε φράγκα στο νταούλι
Να καεί το πελεκούδι
Στην ανάσταση.

Θα το δείξει κι ο καιρός
Είμαι ο πιο δυνατός
Θνητός.
Θα χορεύει ζωντανός
Ο προλετάριος λαός
Ορθός.

Έμαθα να συγχωρνάω
Να μιλώ, χαμογελάω
Μετά 'σας.
Μετά 'σας, που δε συγχωρνάτε
Μόνο ξέρετε να ρουφάτε
Το μεδούλι μας.

Θα το δείξει κι ο καιρός
Είμαι ο πιο δυνατός
Θνητός.
Θα κρατά του ήλιου το φως
Κι επαναστάτης θαν αυτός
Ο λαός.

Στο κανάλι αυτό που πάω
Δεν θρηνώ, δεν προσκυνάω
Δεν γερνώ.
Τον αγώνα μου κρατάω
Στο κανάλι αυτό που πάω
Και τον κουβαλώ.

Στους λαβύρινθους που πάτε
Μάθετε να μην βρωμάτε
Καταναγκασμό.
Ίσια το κορμί κρατάτε
Μάθετε να πολεμάτε
Το ραγιαδισμό.

Θα το δείξει κι ο καιρός
Είμαι ο πιο δυνατός
Θνητός.
Δε μπορεί να γίνει αλλοιώς
Λαού λαλών λαέ λαός
Ομπρός.

Αν μου πείτε πως πονάτε
Και πεινάτε και διψάτε
Σας ακολουθώ.

Μόνο ξέρετε, πως στον πόνο
Πείνα, δίψα και στο χρόνο
Αντεξα χωρίς βοηθό.

Στο κανάλι αυτό που πάω
Τη ζωή την πελεκάω
Βλάσφημος για σας εγώ.
Έχω φόβο μα κρατάω
Και νεκρός θα πολεμάω
Δεν είμαι ραγιάς εγώ.

Θα το δείξει κι ο καιρός
Είμαι ο πιο δυνατός
Θνητός.
Θα κρατά του ήλιου το φως
Κι επαναστάτης θαν αυτός
Ο λαός.

Σημείωση 1:

Οι στίχοι όπως τραγουδιότανε στο 'Σούσουρο' και στην κασέτα.

Σημείωση 2:

«Το κομμάτι γράφτηκε στη δικτατορία και τραγουδήθηκε έτσι ακριβώς. Κι έτσι τους παραθέτω και ισχύουν οι στίχοι μέχρι σήμερα. Η αλλαγή που είχε γίνει στο ρεφραίν και τραγουδιότανε έτσι στο 'Σούσουρο' και υπάρχει και σε κασέτα δε με εκφράζει και εξηγώ γιατί στο εξώφυλλο της επανέκδοσης της κασέτας με το βαρέλι.»

Από το βιβλίο «Αναζητώντας Κροκανθρώπου»

Δεν πα να μας χτυπάν

Δεν πα να μας χτυπάν με όλμους και κανόνια
Δεν πα να μας χαλάν τα πιο όμορφα μας χρόνια
Κι αυτοί που μας μιλούν πως θέλουν το καλό μας
Ποτέ τους δεν ακούν το δικό το δικό μας.

Δεν είναι αυτή ζωή κι από τ' αφεντικά μας
Δεν είναι ανθρώπινα τα μεροκάματά μας
Αυτοί καλοπερνούν και 'μεις αγωνιάμε
Αν θάχουμε δουλειά για νάχουμε να φάμε.

Το δικό μας εμπρός να βγάλουμε στους δρόμους
Μπουρλότο και φωτιά σε κράτος κι αστυνόμους
Τον ξέρουμε καλά της γης μας τον αφέντη
Μας έμαθε πολλά το αίμα του Νοέμβρη.

Δε πα να μας χτυπάν με όλμους και κανόνια
Δεν πα να μας χαλάν τα πιο όμορφα μας χρόνια
Θα βάλουμε μπροστά τη μαύρη και την κόκκινη σημαία
Για μας, για μια ζωή πιο λεύτερη πιο νέα.

"Πάνω στα ματωμένα πουκάμισα των σκοτωμένων
Εμείς καθόμασταν τα βράδια
Και ζωγραφίζαμε σκηνές απ' την αυριανή ευτυχία του κόσμου."

Έτσι γεννήθηκαν οι σημαίες μας.

Θα βάλουμε μπροστά τη μαύρη και την κόκκινη σημαία
Μ' αγώνα η λευτεριά μας είναι αναγκαία.

Σημείωση : «Στο κομμάτι πήκαν μερικές φορές εμβόλιμοι και οι στίχοι 'Πάνω στα ματωμένα πουκάμισα των σκοτωμένων εμείς καθόμασταν τα βράδια και ζωγραφίζαμε σκηνές από την αυριανή ευτυχία του κόσμου' που δεν είναι δικό μου αλλά του Λειβαδίτη. Και τους είχε απαγγείλει κάποιος αυθόρμητα και κολλάγανε καλά, τους άφησα να ...?..., παρ' όλο που δεν συμφωνώ με το 'αυριανή'. Όσον αφορά αυτά τα κομμάτια, τα κομμάτια σαν αυτό, γράφτηκαν σε μια περίοδο δικών και μαζικών κινητοποιήσεων και συγκρούσεων στους δρόμους και είχαν σκοπό να σπρώξουν τα πράγματα πιο μπροστά απ' ότι είτανε, αλλά εγώ που τάφτιαξα, μετά από ένα διάστημα, μου είτανε αδύνατο να τα ξανατραγουδήσω, και μου φαινόταν ψεύτικα, κάπου τον Οκτώβρη του '77 μέσα στην κλούβα που μας πήγανε στον Κορυδαλό, άρχισε να μουρμουρίζει το σκοπό ο Κυριάκος ο Βασιλειάδης και το τραγουδάγαμε όλοι και γώ μαζί στο τέλος. Ίσως γι' αυτό το λόγο, και μόνο γι' αυτό, δημοσιεύω τους στίχους του κομματιού εδώ (μπορεί να χρειαστούν σε κανένα κάτω από ορισμένες συνθήκες), αλλά για τον ίδιο λόγο δεν δημοσιεύω τους στίχους του «Μη καρτεράτε άλλο πια»»

Από το βιβλίο «Αναζητώντας Κροκανθρώπους»

Θανάσαινα

Να το να, της Μεσόγειος το κράτο, που 'χει ένα μαχαίρι στην
κοιλιά
Μια σταλιά κι όλο αίματα γιομάτο, στο ντορβά γενιούνται τα
παιδιά.

Τιτουριανά μαχαίρι στην κοιλιά
Τιτουτιρανά γενιούνται τα παιδιά.

Θανάσαινα, θανάσαινα, δώσ' τα μωρά στη λύκαινα
Να στηλωθεί να φάει γερά, να τάχουμε μ' αυτή καλά
Να μην χαθεί η βοήθειά της, κι εμείς τι θ' απογίνουμε
Σαν αρνηθεί η εργατιά, να τρώει τον τραχανά.

Που τις σερβίρουμε πιστά απ' το σαραντατέσσερα
Κι υπηρετήσαμε καλά λαό και βασιλιά
Και δεν μας πρέπει ευγενών, να πέσουμε στα τέσσερα
Αμερικάνοι στείλτε μας περισσότερα λεφτά.

Να το να, της Κωνσταντινιάς το κράτο, που στενάζει ακόμα στα
δεσμά

Προεστοί πάντα το κρατούν χορτάτο με τρομπόνια, αύρες και
στρατά

Τιτουτιρανά ακόμα στα δεσμά
Τιτουτιρανά τα τανξ και τα στρατά.

Κωνσταντινιά, καλή μαμά, λεφτάς γαμπρός, χρυσή παντρειά
Συμμόρφωσε την κοπελιά, να 'χει τα ήθη της χρηστά
Όσο γι' αυτά που επιθυμά, Χριστέ μας θώριε πράγματα!
Μπαλωγιατρέ τα ράμματα για τ' άτακτα παιδιά.

Που τα μορφώνουν με βιά, Πατρίς, θρησκεία, εμπρός παιδιά
Μα δεν νογούν τα κουζουλά μπαρντόν και τεμενά
Δεν είν' ευχή Μπουρζουαδών στο μένος πίπτει των μαζών
Τη Νέα Μπότα στείλτε μας τη Δημοκρατικιά.

Να το να, της χωματερής το κράτο, καρτεράει υπομονετικά
Μια ιτιά μαρτυρά το πέρασμά του, λεύτερα κρεμάσανε παιδιά
Τιτουτιρανά, τιτουτιρανά
Τιτουτιρανά, τιτουτιρανά.

Θανάσαινα, θανάσαινα, θυμάσ' όταν σ' αρμάτωνα
Κι ήταν ο πόθος μας ζερβά, ζεστά τα όπλα μας σιμά
Θανάσαινα, μες το χιονιά, στον κάματο, σ' απάτησα
Μα θε να σμίξουμε ξανά, ζητώντας λευτεριά.

Που μας την στέρησαν σκληρά απ' το σαραντατέσσερα
Κι υπηρετήσαν στα τυφλά, μεγάλα αφεντικά
Κι είτε τις βάσεις έχουμε, είτε τ' Αυγούστου τέσσερα
Για μας σκλαβιά για μας σιωπή, γι' αυτούς είναι καλά.
Κι είτε ο Άγγλος μας χτυπά, ή γαλλικά ή Γιου Ες Α
Κουκουέξ κουκές και κινεζιμπά, παράλληλα σκατά.

Έλα κουτέ

(Πες το πάλι)

Της μαριονέτας το παιχνίδι χρόνια τα χρόνια μου 'μαθαν
Έλα κουτέ να γίνουμε φίλοι κι άσε τη γκρίνια μου 'λεγαν
Δέκα δραχμές το καριοφίλι κι έτσι συχνά με πούλαγαν
Μ' ένα βαλσάκι μ' ένα μαρσάκι με ρεβεγιό και χορωδία
Κι ήμουν χαρούμενο παιδάκι, χρήσιμον ον στην κοινωνία.

(...μπράβο...μπράβο...)

Δέκα δραχμές το καριοφίλι
Τα γιαταγάνια δωρεάν
Έλα κουτέ να γίνουμε φίλοι
Άστο για άλλους το εάν
Έλα κουτέ να γίνουμε φίλοι
Άστο για άλλους το εάν.

Στρατιωτάκια μολυβένια
Έχει πολλά στην αγορά
Μαξιλαράκια βελουδένια
Όποιος τον έχει τον παρά
Μαξιλαράκια βελουδένια
Όποιος τον έχει τον παρά.

Έλα κουτέ να γίνουμε φίλοι
Δέκα δραχμές το καριοφίλι
Άστο για άλλους το εάν
Τα γιαταγάνια δωρεάν. (δix)

Έλα κουτέ να γίνουμε φίλοι
Δέκα δραχμές το καριοφίλι
Άστο για άλλους το εάν
Έτσι όπως πάντα μας πούλά.

Σημείωση : Ένα χαρακτηριστικό τραγούδι από τα χρόνια της δικτατορίας, σε στίχους του ποιητή Αργύρη Μαρνέρου. Η πρώτη στροφή αποτελεί εισαγωγικό μέρος που πρόσθεσε ο Νικόλας Ασιμος και αναγράφεται στο βιβλίο «Αναζητώντας Κροκανθρώπους», με τίτλο "Το Βαλσάκι".

Καλέ στρατιώτη

Διάλογος - Με το περίστροφο στην πλάτη παν' οι φαντάροι μας
μπροστά

- Να λευθερώσουν την πατρίδα
- Να σφάζουν όλους τους οχτρούς
- Τούρκους, Ρωμαίους και Ινδούς
- Εξόν αυτούς που μας βοηθάνε
  - Ποιους;
  - Τους φίλους Αμερικανούς.
  - Και ήρθαν και τα Μιράζ
- Ω! Τι μας νοιάζ', Ω! τι πειράζ', Ω! τι τρανό μαράζ'
- Κι 'μείς περιμέναμε να φάμε
  - Του Κοινοβουλίου τα μπαζ'
- Κι απ' το πουλί όπου γυαλίζ' πέρνουμε κι θάρρος.
  - Αυτά μας χράστηκαν τώρα

- Να μην ήταν τουλάχιστον του Νάτου κι οι στόλοι
Και να μπόραγεν ο Καρμαγλής να τα χρησιμοποιήσει
Αυτός για τον εαυτό του ε! κομμάτια να
Γένουνταν.

- Ίσα ουρέ τσακάλια. Μπρος να μη μας φάει ου ουχτρός.
Θα σας μάθου ιγώ βήμα.

Ένα στο δεξί, δυο στ' αριστερό. Δεξί ουρέ.

- Αριστερό ιγώ.
- Δεξί ουρέ.
- Αριστερό ιγώ.
- Προσουχή! Ουρθώς ουρέ.
- Γκριμιέμ' ιγώ.
- Ουρθώς. Ουρέ.
- Γκριμιέμι ιγώ.

- Να φαντάρους. Να μάλαμα. Ιγώ τουν λέου Ουρθώσ'
Κι αυτός γκριμιέτ. Να φαρμακώσουμε τουν Κανονισμό κι να
Τ' απαυτώσουμε του ηθικό. Τι λεν ουρέ στους
Φαντάρους για να ισθάνουντι αφεντικά κάπ' αλλού;

Το ρυθμό, το ρυθμό, τον θυμάστι το ρυθμό

- Αχ Μαρία τα μπούτια σου. Αχ Μαρία τα μπούτια σου...
- Αχ Μαρία τα μπούτια σου. Αχ Μαρία τα μπούτια σου...
  - Ζωντάνεψε ρε.
- Αχ Μαρία τα μπούτια σου. Αχ Μαρία τα μπούτια σου...
  - Κλίναντ' έπου δε, Ιμπρός αρς.
- Αχ Μαρία τα μπούτια σου. Αχ Μαρία τα μπούτια σου...
  - Ζωντάνεψε ρε.

Καλέ στρατιώτη
Ζήσε για την τιμή
Ζήσε, καλέ στρατιώτη
(Σωστά, ρε παιδιά...)
Ζήσε για τη ζωή.

Ζήσε να πας στον πόλεμο
Ζήσε για την πατρίδα
Ζήσε να πας στο θάνατο
Για την Ελευθερία - για μας.

Ζήσε για μας, καλέ στρατιώτη
Ζήσε για την Ελλάδα μας
Ζήσε για τα καλά παιδάκια
Που πίνουμε το γάλα μας.

Ζήσε για την πατρίδα σου
Ζήσε για τους ανθρώπους.

Καλέ Στρατιώτη
(...μη χασμουριέστε ρε...)
Ζήσε για την τιμή...

Σημείωση : «Το τραγούδι λέγεται από τότε που πρωτόφτιαξα το στέκι πάνω στο 'Λευκό Πύργο'. Από τότε φωναζόταν ρυθμικά από κοινό και μουσικούς το 'Αχ Μαρία τα μπούτια σου'. Κάθε τόσο παίζαν διάφοροι διάλογοι σαν εισαγωγή. Επεκράτησε τελικά ο διάλογος που μπήκε στο στέκι του 'Πολιτικού Καφερείου'. Και μ' αυτόν το ηχογράφησα τελικά»

Από το βιβλίο Αναζητώντας Κροκανθρώπους»

Σαν θα με καλέσει η πατρίδα

Σαν θα με καλέσει η πατρίδα, να πάω τον οχτρό να πολεμήσω
Θα τους πω, δεν έχω 'γω πατρίδα, ούτε θυσιάζομαι ποτές
Για των μπουρζουάδων τα μεράκια, για των μπουρζουάδων τα
σαγόνια.

Θα τους πω, δεν βαστώ, δεν περνάει το παραμύθι
Δεν με μπλέκουν εμένα μ' αδερφούς μου να σφαχτώ
Οι οχτροί μου είστε 'σεις που μας θέτε ν' αρπαχτούμε
Τα αισχρά συμφέροντά σας ματωβάφουνε τη γη
Η κεφαλαιοκρατία πάει πια έχει σαπίσει
Κι οι φαντάροι που ξυπνήσαν άλλο πια δεν πολεμούν.

Τα ντουφέκια μας τα θέμε, τα θέμε, για τα στήθεια τα, τα
στήθεια τα δικά σας.
Κι οι λαοί αδέ..., λαοί αδελφωμένοι, θα σας στήσουνε, σας
στήνουνε στον τοίχο.

Σαν κινήσετε, κινήσετε πολέμους
Τότε η μάχη θε να γίνει ταξική
Τότε η μάχη στα κεφάλια σας θα πέσει
Τότε η μάχη θα γυρίσει ταξική
Τούρκοι, Έλληνες, Αραβες και νέγροι
Όλοι επανά..., όλοι επανά..., όλοι επανά-επαναστατήσαν
Και η νίκη μας ζυγώνει κάθε μέρα που περνά.

Σαν θα με καλέσει η πατρίδα, να πάω τον οχτρό να πολεμήσω
Θα τους πω, δεν έχω 'γω πατρίδα, μόν' τα χέρια μου έχω για
δουλειά.

Και αυτά τα δυο μας χέρια σαν σηκώσουμε σφιγμένα
Θα γιομίσουνε οι δρόμοι απ' ανθρώπινες ζωές.
Που οι βοές τους θα συντρίβουν κάθε σας τσανακοκλέφτη.
Τίποτα, τίποτα, τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει
Δεν μπορεί, δεν μπορεί να σταματήσει, τις φωνές, τις φωνές
Των πεινασμένων, τις φωνές, τις φωνές των σκλαβωμένων,
Που διψάν, που διψάν για λευτεριά, που διψάν, που διψάν
Αδελφωσύνη, που διψάν, που διψάν ελευτεριά.
Τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει το διάβα μας.
Της γης οι κολασμένοι, της γης οι κολασμέ...
Της γης οι προλετά..., οι προλετάριοι
Της γης οι προλετάριοι σαν βρούνε τους οχθρούς τους
Σα βρούνε τους οχθρούς τους, δεν κάνουν βήμα πίσω
Τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει το διάβα μας.
Ο καιρός, ο καιρός είναι μαζί μας
Και η επανάσταση θα γίνει
Κάθε μικρούλα σπίθα φουντώνει σε φωτιά.

Τα ντουφέκια μας τα θέμε, τα θέμε
Για τα στήθεια τα, τα στήθεια τα δικά σας
Κι οι λαοί αδέ-λαοί αδερφωμένοι
Θα σας στήσουνε, σας στήσουνε στον τοίχο.

Αυτοίνοι που χωρίσανε το βιος τους σε πατρίδα
Σε σύνορα μας μάντρωσαν σαν ζώα σε κλουβιά
Σε κάθε μας εξέγερση απάντησαν με βία
Κάτω το κεφάλαιο. Ρε κάτω η δουλειά
Η επανάστασή μας, θα γίνει, θα γίνει
Το μεγάλο άλμα για τη λευτεριά.

Το ξέρουμε, το μάθαμε, δεν έχουμε πατρίδα
Τους καθοδηγητάδες της κρεμά η εργατιά
Η επανάστασή μας θα γίνει, θα γίνει
Το μεγάλο άλμα για τη λευτεριά.

Μην καρτεράτε

Μην καρτεράτε άλλο πια, σπάστε της πείνας τα δεσμά
Να βγάλουμε απ' τη πέτσα μας και το λουρί απ' το σβέρκο μας
Ως τότε θα πεινάμε και θα τους προσκυνάμε;

Κι όσοι μας λεν, σιγά-σιγά, των μπουρζουάδων η ουρά
Γοργά κι αυτοί βολεύονται, με τους αστούς μπερδεύονται
Μας γιόμισαν πομόνια (;) τα μπλε τους πανταλόνια.

Τόσα χρονάκια φοβερά δεν τους αλλάξαν τα μυαλά
Μας τραγουδάνε κι άσματα για της βουλής τα πλάσματα
Να φύγει ο Αβέρωφ και να 'ρθει ο Αγγέλωφ.

Εργάτες σκλάβοι και παιδιά, νάτην, ξυπνά κι η αγροτιά
Της γης οι προλετάριοι μαζί μας ξεσηκώνονται
Μονάχοι μας ραγιάδες, ωσάν κι εμάς χιλιάδες.

Μην καρτεράτε άλλο πια, σπάστε της πείνας τα δεσμά
Να βγάλουμε απ' την πέτσα μας και το λουρί απ' το σβέρκο μας
Το δικίο είναι δικό μας.

Αυτό αλήθεια, ήταν το πρώτο μας ξυπνήμα
Αυτή η πρώτη σπίθα που καίει τις καρδιές
Αυτά τα πρώτα μας τραγούδια που μας ενώνουν στον αγώνα.
Αυτοί οι πρώτοι μας νεκροί
Κι αυτοί που χάραξαν το δρόμο από παλιά.
Για όλα αυτά η νίκη είναι δικιά μας.

Όλο και πιο πολύ φουντώνουν οι γραμμές μας
Γινόμαστε ποτάμια, ωκεανοί που σφίζουμε από ζωή κι ελπίδα
Αυτά τα πρώτα μας χαμόγελα μιας γης ευτυχισμένης
Αυτά τα πρώτα σκιρτήματα της λευτεριάς
Για μας, για τις γενιές που θα 'ρθουνε πιο ζωντάνες
Και πιο σπινθηροβόλες μεγαλωμένες στον αγώνα μας.
Για το σοσιαλισμό.
Για την κατάργηση της εκμεταλλεύτριας τάξης των
μπουρζουάδων
Για το ξεπάστρεμα του ερυθρού γραφειοκράτη
Και των μηχανισμών της κρατικής επιβολής.

Καρδιά μου, μη βαρυνκωμάς.
Ακόμα κι αν χαθούμε, τα παιδιά μας θα καταργήσουν τις τάξεις
Και θα συνεχίσουν τον αγώνα μας
Θα καταργήσουνε τα σύνορα, πολέμους και πατρίδες
Όσπου να μη φυτρώνουνε ποτέ στη γης αγκάθια
Και δηλητηριώδη φίδια και ρωγμές, που να πίνουνε το αίμα των
θνητών
Και που κι αυτά, ουχί από θεόν αλλά από θνητόν σπορά
τραφήκαν.

Για την πλέρια ευτυχία της ανθρώπινης ανάγκης
Όπου δεν θα είναι δυνατόν ο ένας να εκμεταλλεύεται τον άλλο
Όπου δεν θα είναι δυνατόν ο ένας ν' αποφασίζει κι άλλοι να
εκτελούν.

Για την πλέρια ευτυχία της ανθρώπινης ανάγκης
Όπου είναι τ' όνειρο η ζωή.
Θέλεις το λες κομμουνισμό, δεν θέλεις, αναρχία.
Όλοι μαζί, όλοι μαζί μας στον αγώνα
Το δικό μας, το δικό σας, τον κοινό μας τον αγώνα.
Όλοι μαζί για να γευτούμε κάθε στιγμή της έκρηξης.

Μην καρτεράμε άλλο πια...

Παράτα τα

Παράτα το σχολειό, παράτα αυτό το χάλι
Να είσ' αφεντικό του εαυτού σου πάλι
Παράτα τα θρανία και τ' αμφιθέατρα
Να 'ρθης στη παραλία να κάνουμ' έρωτα.

Παράτα τη δουλειά, παράτα τη τη σκρόφα
Και κοίτα πως εσύ θ' αποφασίζεις πρώτα.
Χιλιάδες σουπερμάρκετ γεμάτα πράματα
Γιατί δεν τα βουτάμε για τα γεράματα;

Παράτα το θεό, πατέρα και παρτάλι
Μη θέλεις παντρεία και μισθωτό χαμάλη
Αρνήσου να 'σαι σκλάβα δίπλα κι ολόϊδια
Θα ζήσουν τα παιδιά μας μεσ' τα κοινόβια...

Παράτα το λοιπόν, παράτα το το κόμμα
Μη θες να κουβαλάς το κουρδιστό σου πτώμα.
Της κεντρικής γαιδάρας να είσ' ερμηνευτής
Αρνήσου να 'σαι χάρφτης και καθοδηγητής.

Κατούρα στη βουλή και σπάστους τα γραφεία
Να πάει να πνιγεί κι η γραφειοκρατία
Και φόρεσε κουκούλα ωσάν σε πρίζουνε
Σε κάθε αναμπουμπούλα μη σε γνωρίζουνε.

Παράτα το στρατό το προβατοποιείο
Και ας μας έχουνε για το τρελλοκομείο
Για μια χαζή πατρίδα οπλίζουν τους λαούς
Δεν κάνει η ιεραρχία για τους αναρχικούς...

Στην κοινωνία αυτή σαπίσαμε στ' αλήθεια
Απάνθρωποι θεσμοί μας γίνανε συνήθεια
Παράτησέ τα όλα να ζήσουμ' άβολα
Οι άλλοι όπως βαδίζουν κι εμείς ανάποδα.

Είμαι Παλιάνθρωπος Παράνορη Κασέτα Νο 000002

ΤΡΙΠΛΗ ΚΑΣΕΤΑ ΜΠΕΛΑ ΜΕ ΧΩΡΙΣ ΤΑΜΠΕΛΑ (Α')

Α' ΠΛΕΥΡΑ

1. Ουλαλούμ 2. Σαν στα παραμύθια 3. Σχιζοφρενοβλαβίωση
4. Η γαλανόλευκος (Μάρτης '78, Κρήτη)

Β' ΠΛΕΥΡΑ

1. Είμαστε τρομοκράτες 2. Κουρδιστέ καμάλη 3. Να μην αρχίσεις να ξεφτάς
4. Γιουσουρούμι

Στίχοι - Μουσική: Νικόλα Άσιμου

Το «Ουλαλούμ» σε στίχους του ποιητή Γιάννη Σκαρίμπα

Έπαιξαν οι Μουσικοί: Νίκος Δελιγιάννης (καθάρα) Τόλης Ζυγομαλάς (μπουζούκι, ακορντεόν)
Πιτροπάκης (Φωνές) Τάσος ο Τουρίστας (Φωνές)

Οι ηχογραφήσεις έγιναν στο στούντιο του Στέλιου Λογοθέτη

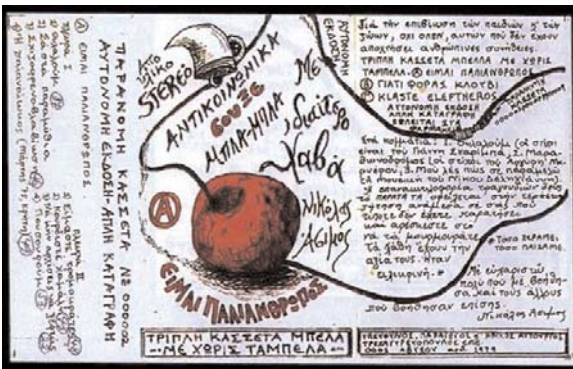
Κυκλοφορία κασέτας: Φθινόπωρο 1979

Αυτόνομη έκδοση, απλή καταγραφή

Πωλείται στα φαρμακεία

Υπεύθυνος, παραγωγός και ηθικός αυτουργός:

Τρεχαγυρευόπουλος Ε.Π.Ε. Οδός Αβύσου αριθ. 1979

Ουλαλούμ

Ήταν σαν να σε πρόσμενα Κερά
Απόψε που δεν έπνεε όζω ανάσα
Κι έλεγα: Θα 'ρθει απόψε απ' τα νερά
Κι από τα δάσα.

Θα 'ρθει, αφού φλετράει μου η ψυχή
Αφού σπαρά το μάτι μου σαν ψάρι
Και θα μυρίζει φώτα και βροχή
Και νιο φεγγάρι...

Και να, το κάθισμά σου σιγυρνά
Στολνώ την κάμαρά μου αγριομέντα
Και να, μαζί σου κιόλας αρχινώ
Χρυσή κουβέντα:

...Πως - να, θα μείνει ο κόσμος με το "μπα"
Που μ' έλεγε τρελόν πως είχες γίνει
Καπνός και - τάχας - σύγνεφα θαμπα
Προς τη Σελήνη...

Νύχτωσε και δε φάνηκες εσύ
Κίνησα να σε βρω στο δρόμο - ωϊμένα -
Μα σκούνταφτες (όπου εσκούνταφτα) χρυσή
Κι εσύ με μένα.

Τόσο πολύ μ' αγάπησες Κερά
Που άκουγα διπλά τα βήματά μου!
Πάταγα 'γω - στραβός - μες στα νερά;
Κι εσύ κοντά μου...

Σαν στα παραμύθια

Θυμήσου τότες που θυμάμαι που σε συναντούσα στο σταθμό
Κι ερχόσουν τότες που κοιμόμουν φύσαγε τ' αγέρι σιγανό.

Ερχόσουν και με συναντούσες
Ω ψυχή μου πόσο, πόσο μ' αγαπούσες
Ερχόμουν και σε συναντούσα
Ω ψυχή μου πόσο, πόσο σ' αγαπούσα.

Για σκέψου τώρα που φοβάμαι πως τσαλαβουτάμε στον αφρό
Στολίσου κι ας μην καρτεράμε χάσαμε το τραίνο για καιρό.

Ω ψυχή μου να μην το ξεχάσεις
Με δύο γιασεμιά σου πέφτει πρέπει να με θάψεις
Ω ψυχή μου να μην το ξεχάσω
Με δύο γιασεμιά μου πέφτει πρέπει να σε θάψω.

Και θα ζούμε σαν τα παραμύθια
Μαρμαρώνω ρώνω ρώνοντας ρεβύθια
Και θα ζούμε σαν τα παραμύθια
Μαρμαρώνω ρώνω ρώνοντας ρεβύθια...
Και θα ζούμε σαν τα παραμύθια
Μαρμαρώνω ρώνω ρώνοντας ρεβύθια
Και θα ζούμε σαν στα παραμύθια
Μαρμαρώνω ρώνω ρώνοντας ρεβύθια...

Η γαλανόλευκος (Μάρτης '78, Κρήτη)

Σχιζοφρενοβλαβίωση

Είμαι παλιάνθρωπος
Είμαι υπάνθρωπος
Αντικοινωνικός
Και άρρωστη σχιζοφρενοβλαβίωση.

Με κατατάξατε
Σε ταξινόμηση
Για λοβοτόμηση
Και επαναδιάρθρωση των σκέψεων.

Κυρίως όταν σας μιλώ
Πως δε χρειάζομαι γιατρό
Κι ο παλαβός δεν είμ' εγώ
Γελάτε
Γελάτε σαρδονιακά
Φτωχά μου ανδράποδα φρικτά
Μ' εγκεφαλοαλλοιωτικά
Τρυπάτε.

Κουνάτε όλοι σας
Το υποστόρι σας
Κι η κοινωνία σας
Μια άρρωστη σχιζοφρενοβλαβίωση.

Σας καταδίκασαν
Σε ομοίωση
Ευμωρολιάνση
Γελάτε ομοιόμορφα σαν πτώματα.

Κυρίως όταν σας μιλώ
Για τ' ανυπόταχτο εγώ
Πως είμαι όντο φωτεινό
Γελάτε
Γελάτε σαρδονιακά
Φτωχά μου ανδράποδα φρικτά
Μ' εγκεφαλοαλλοιωτικά
Τρυπάτε.

Μη χάσετε όλοι σας
Το υποστόρι σας
Κι η ευτυχία σας
Σκωλήκωνμερμηγκότρυπας τελείωση.

Χιλιοστό εννιακοσιοστό εβδομηκοστό έβδομο πρόγραμμα
25η Μαρτίου
Κυρίες και κύριοι, θ' ακούσουμε τη χορωδία με Μαντολάτα του
Ηρακλείου Κρήτης.

(Α' χορωδιακό) Γεννήθηκες, βαφτίστηκες χριστιανός ορθόδοξος
Και πολιτογραφήθηκες ως Έλληνας υπήκοος
Το παιδικό σου σύμβολο ήταν η γαλανόλευκος.

(Εμβατηριώδες) Και δεν σε ρώτησε κανείς πως θες να σε
φονάζουνε

Αν θες να σε σφραγίζουνε, σαν κρέας να σε σφάζουνε
Τα φλογισμένα μάτια σου δείχνουν το πως σε πλήγωσαν...

Δεν θέλω να 'μαι υπήκοος, δεν θέλω να 'χω χρώματα
Γουστάρω να 'μαι άνθρωπος να κολυμπώ στα χρώματα
Το παιδικό μου σύμβολο είναι γεμάτο πτώματα.

Τσαλαπατάς ένα πανί στον κεντρικό το δρόμο τους
Στη φυλακή σε κλείνουνε σύμφωνα με το νόμο τους
Κι η στερημένη μάζα τους να θε να σε λυντσάρη...

Δεν είμαστε υπήκοοι, σκιές κι απολιθώματα
Λεύτερη είν' η φύση μας με λευτεριάς τοιχώματα
Δεν θες καρδιά μου σήμανση, δεν θέλεις φακελώματα.

Μας φτιάξατε υπάκοα κι υποταγμένα νούμερα
Μα καίμε τις ταυτότητες, γκρεμίζουμε τα σύνορα
Τα τωρινά μας όνειρα, δεν τα χωράν τα φάκελα...

Κάθε δέσμευση είν' ολιγορτία
Άμα θες δεσμά φάε ιδεολογία...

(Β' χορωδιακό) Γεννήθηκες, βαφτίστηκες, χριστιανός ορθόδοξος
Και πολιτογραφήθηκες, ως Έλληνας υπήκοος.

(Εμβατηριώδες) Τσαλαπατάς τα σύμβολα δεν θες καμιά
θρησκεία...

Σημείωση : «Τούτα τα κομμάτια τα βαριέμαι πια, ίσως γιατί τα έφαγα πολλές φορές στη μάπα. Όπως βαριέμαι να μιλάω για το πόσες φορές μου κάναν έρευνες, για το πόσες φορές με σέρναν δω και 'κει. Αλλά υπάρχει κι άλλος λόγος που μου τη δίνει, ειδικά με το κομμάτι ετούτο, γιατί έχω σπαστεί με μερικους από αυτούς για τους οποίους το 'γραφα, πως ήταν, και πως έγιναν μετά 5-6 μήνες φυλακή. Εννοώ τους Λα.και Του.»

Είμαστε τρομοκράτες

Είμαστε τρομοκράτες όλοι-όλοι,
Είμαστε τρομοκράτες με πρώτο το Μανώλη.

Που δεν πήγε στο στρατό
Φοβότανε τον πόλεμο δεν ήθελε τα όπλα
Ποιος είναι ο τρομοκράτης, ποιος;
Ο χαχόλης ο Μανώλης ο φαιδροπαιδαράς
Γιατί ποτέ δε δέχτηκε να γίνει
Βρωμοποδαράς.

Είμαστε τρομοκράτες, είμαστε τρομοκράτες
Κι οι πρόγονοί μου εργάται τρομοκράται ήταν κι αυτοί,
Με την τρομοκρατία πεθαίνει η εξουσία
Δεν έχουμ' εκκλησία, αστυνομία, στρατό και βουλή.

Είναι το κράτος ο τρομοκράτης;
Όχι το κράτος είναι η τάξις
Είναι ο εργάτης ο τρομοκράτης;
Όχι, ο εργάτης είναι το πτώμα, και
Είναι στο κόμμα, κοιμάται ακόμα!!!

Μα είναι το κόμμα ίσον το πτώμα;
Όχι το κόμμα είναι ένα.

Κουκουκουκούε το πτώμα σου λαέ
Κουκουκουκούε το πτώμα σου λαέ
Για να έχεις σύνταξη καλή, συστοιχία
Και κατάταξη, ταξινομημένο και αριθμημένο
Κουρδιστό ραμολιμέντο. Να μην είσαι
Τρομοκράτης, αρνησίθρησκος, χωριάτης,
Ανυπόταχτος, τεμπέλης, άπατρις, κοπανατζής.
Για να είσαι δημοκράτης, χάρφτης και
Σοσιαλιστής (όλοι μαζί) καντηλανάφτης.

Είμαστε τρομοκράτες, είμαστε τρομοκράτες
Κι οι πρόγονοί μου εργάται τρομοκράται ήταν κι αυτοί,
Με την τρομοκρατία πεθαίνει η εξουσία
Δεν έχουμ' εκκλησία, αστυνομία, στρατό και βουλή.

Είναι οι μπάτσοι οι τρομοκράται;
Όχι, οι μπάτσοι είναι φρουροί.
Είναι το τάγμα ο τρομοκράτης;
Όχι, το τάγμα είναι πατρίς.
(Ζήτω η πατρίς)

Είναι η δουλειά μας τρομοκρατία;
Όχι, δουλειά ίσον τιμή.

Είναι οι παπάδες οι τρομοκράτες;
Όχι, θρησκεία είναι τα θεία
Μήπως οι νόμοι τρομοκρατούν;
Όχι, οι νόμοι νομοθετούν
Τρομοκρατία ίσον βουλή;

Μα όχι, βουλή μας είναι η ψήφος
Κι ο ψηφοφόρος θανατηφόρος!!!

Το είπε κι ο πρώτος μουγγός μασκοφόρος αυτό.

Είμαστε τρομοκράτες, είμαστε τρομοκράτες
Κι οι μασκοφόροι εργάτες τρομοκράται ήταν κι αυτοί,
Με την τρομοκρατία πεθαίνει η εξουσία
Δεν έχουμ' εκκλησία, αστυνομία, στρατό και βουλή.

Τρομοκρατία ίσον Δαφνί;
Όχι, βαρά και ψυχοσορροπεί
Κι αφού μας μοντάρει! Ξανά στη γραμμή
Μα τότε σχολείο σημαίνει και τρόμος!!!
Όχι. Διδάσκεισαι πίστιν στους νόμους
Τρομοκρατούνε οι δικασταί;
Μα, δικασταί μας είναι η έδρα.
Μα, μήπως η έδρα ισοπεδώνει;
Όχι. Η έδρα μας σουλουπώνει, μας καλιγώνει,
Μας το βιδώνει γερά το τιμόνι στα μπισινά!!

Εν-δύο-τρία-εμπρός με χαρά.
Κράτος, σχολεία, θρησκεία, στρατός
Νομοθετούνε για μας ευτυχία
Τα συνδικάτα το κόμμα φραγμός
Κάντε εμετό και νιώστε αηδία.

Για να μπορέσει επιτέλους (γαμώ το κέρατό μου) να σηκώσει
Το κεφάλι ο τρομοκράτης που είναι μέσα σας
(και κοιμάτε ο καργιόλης).

Είμαστε τρομοκράτες όλοι-όλοι,
Είμαστε τρομοκράτες με πρώτο το Μανώλη.

Ποιος είναι ο τρομοκράτης, ποιος;

Ο χαχόλης ο Μανώλης ο φαιδροπαιδαράς
Γιατί ποτέ δε δέχτηκε να γίνει
Βρωμοποδαράς...

Σημείωση : « Το κομμάτι γράφτηκε απ' αφορμή τη σύλληψη του
Φίλιππα και της Σοφίας Κυρίτση
και την ψήφιση του "τρομοκρατικού νομοσχεδίου".
Πρωτοτραγουδήθηκε εκείνο τον καιρό στο θέατρο "Αλάμπρα" σε
μια συγκέντρωση που έλεγε πως θα 'ναι "χωρίς ομιλητές".
Την πρώτη φωνή έκανε ο Μιχάλης Σύρπος και κλαρίνο έπαιξε ο
Μάριος ο Μεγαπάνος.
Είμασταν ο καθένας σ' άλλο τόνο αλλά είχε τζόγο.
Και οι δυο τους βρίσκονται από το καλοκαίρι μέσα για κάποιες
φούντες που μάζευαν από ένα ποτάμι και τους την είχανε
στημένη. Τους χαιρετισμούς μου.
Είναι φρικτό αυτό το κωλοσύστημα, εκεί που πας να σπάσεις τα
εσωτερικά σου σίδερα, τσουπ, σε γραπώνουν και βρίσκεισαι
φυλακή και μετά πλασάρουνε στα πιτσιρίκια χημικά.
Τα γράφω γιατί κάτι χρειάζεται να γίνει γι' αυτό το θέμα. Τόσα
παιδιά είναι μέσα.
Όσον αφορά την "χωρίς ομιλητές" συγκέντρωση τελικά μίλησαν
όλοι (όχι βέβαια προσωπικότητες), ήρθαμε στα χέρια, άλλοι
θέλαν μουσική, άλλοι θέλαν ομιλία, αλλά όλοι απ' τα μικρόφωνα.
Βγήκα και τους είπα πως εγώ δεν τα διαχωρίζω ομιλίες και
τραγούδια και πως εφ' όσον υπάρχουν θεατές, θέαμα και το 'να,
θέαμα και τ' άλλο.
Και πως να κάποιος αισθάνεται την ανάγκη κι έχει κάτι να πει
θα βρει τη δύναμη να το πει και να ακουστεί, έστω και χωρίς
μικρόφωνα. Συμφωνήσαν όλοι, κλείσαμε τα μικρόφωνα και κει
που γινότανε χαμός στο ποιος θα πρωτανέβει να μιλήσει, έπεσε
ξαφνικά γενική βουβαμάρα. Φαίνεται κανένας δεν είχε τίποτα να
πει και διαλύσαμε ήσυχα»

Κουρδιστέ χαμάλη (Ζεϊμπέκικο)

Δε μπορώ να ξέρω
Ρε πόσο θα υποφέρω
Ο Ντουρούτι τότε
Ρε τι γινόταν τότε.

Είσαι μπάτσος σπάσε
Κι αν εργάτης κάτσε
Μα για δούλος μοιάζεις
Ε τότε ξανατζάζεις.

Δε μπορώ να υποφέρω πια
Πως εσείς δεν έχετε καρδιά
Όταν όλα είναι τόσο πονηρά
Κάθεστε θαμμένοι στην ουρά.
Και θέτε τον νταβά σας τον Φλωράκια να μιλά
Πως προγραμματίζονται μυαλά.

Κουρδιστέ χαμάλη
Μαύρο έχεις χάλι
Σε χορεύουν όπα
Ρε μύρια καθεστώτα

Ρώσοι και Κινέζοι
Ρε κι Αμερικανέζοι
Το που σε κάνουν βίδες
Μονάχα συ δεν είδες.

Δε μπορώ να υποφέρω πια
Πως γινήκατε όλοι αυτόματα
Όταν όλα είναι τόσο πονηρά
Κάθεστε θαμμένοι στην ουρά
Και θέτε νταβαντζή σας τον Αντρέα να μιλά
Πως προγραμματίζονται μυαλά.

Να μην αρχίσεις να ξεφτάς

Σ' έντυσα με τα πλουμιά σου πολυκαιρισμένο
Σαν πολλά τα όνειρα τα χρόνια που προσμένω
Πάντα γύρα στην καρδιά μου σ' έχω φορεμένο
Ντύμα μου και βήμα μου και σε κρατώ κρυμμένο
Φύτρα μου και μνήμα μου κι ακόμα περιμένω.

Να μην αρχίσεις να ξεφτάς βλαστάρι μου θρεμμένο
Είσ' η στερνή παρηγοριά για με τον κουρασμένο
Είσ' η στερνή αναπνοή τα χρόνια που σωπαίνω.

Θα σε πάρω και να πάμε μακριά στα ξένα
Ίσως έτσι και ξεκόψεις ταίρι από μένα
Μα και πια δεν θα μπορώ να ζω χωρίς εσένα
Προτιμώ τα στήθεια μου να τα 'χω ματωμένα
Κι ας μη λαλάει πετεινός για μας τ' αδερφωμένα.

Να μην αρχίσεις να ξεφτάς βλαστάρι μου θρεμμένο
Είσ' η στερνή αναπνοή τα χρόνια που σωπαίνω
Είσ' η στερνή αναπνοή τα χρόνια που σωπαίνω.

Γιουσουρούμ

Ήταν οι πόρτες μου δίχως μπαχτσέδες και μεντεσέδες κρατάνε
τη γη
Γίναν οι φτέρνες μου σαν τροχαλίες και στον κουβά τους αράζεις
εσύ
Αλλάζεις συχνά κάθε τόσο στολή, αλλάζεις οσμή, αλλάζεις σασί
Και η ελπίδα μας έχει θαφτεί σαν το Ντορή μες στο παχνί.

Πάγωσε η ψείρα μου και παραπαίουςα, μ' ένα τικ-τακ μου
ματάνει τ' αυτιά
Όλα με πρόγραμμα, όλα στο σχέδιο, πρωτοκολλήσαμε τον έρωτα
Και θες να πετύχω με μια μπαταριά, χίλια φλουριά, χίλια
φλουριά
Για να σου χαρίσω μαντάτα καλά, να 'χεις αγάπη μου λεφτά.

Ποντικοφάρμακο για τους μεγάλους και μπουρουνόλαδο για τα
παιδιά
Κι έπλεξες σάβρακα για τους φαντάρους και θυσιάστηκες
πατριωτικά
Σου στέλνω μήνυμα μ' ένα ταμ-ταμ να μαγειρεύεις με βιτάμ
Κι ήσουνα γόησσα κι έκανες μπαμ, γι' αυτό σε ψάχνω στα
χαμάμ.

Αδειο το βλέμμα σου, κούφιος οι ώρες μας, στα ενυδρεία σε
χώσαν ζωή
Συνηθισμένοι καθένας στο ρόλο του, κι η φαντασία μας έχει
χαθεί.
Την ξεπουλήσαμε στο γιουσουρούμ, για ένα κουστόμ, για ένα
κουστόμ
Την ξεπουλήσαμε στο γιουσουρούμ, για ένα κουστόμ, για ένα
κουστόμ.

Μια διαδήλωση, δέκα μικρόφωνα και τα μεγάφωνα στη
διαπασών
Χιλιάδες δίποδα με μαγνητόφωνα κι έχουν λουστεί με την ίδια
λοσιόν
Ξεπουληθήκατε στο γιουσουρούμ, για ένα κουστόμ, για ένα
κουστόμ
Κι ο εαυτούλης σας πέταξε...βζουμ, ταρατατατζούμ,
ταρατατατζούμ.

Ω, εποχή μου θυμίζεις τον Καίσαρα κι οι μελλοθάνατοι σε
χαιρετούν
Κι όσο γερνώ μπουσουλώ με τα τέσσερα, τα τροχοφόρα με
προσπερνούν
Φεύγω και πάω να βρω στο Μπανγκόκ το σύντροφό μου τον
Κινγκ-Κονγκ
Μες στο μυαλό μου βαράνε τα γκογκ, μοιάζω με μπάλα του
πινγκ-πονγκ.

Μας εκτελούνε με σφαίρες ντουμ-ντουμ, σφαίρες ντουμ-ντουμ,
σφαίρες ντουμ-ντουμ
Κι εμείς ξεπουλιόμαστε στο γιουσουρούμ, ταρατατατζούμ, για
ένα κουστόμ.

Γιατί Φοράς Κλουβί

Παράνομη Κασέτα Νο 000003

ΤΡΙΠΛΗ ΚΑΣΕΤΑ ΜΠΕΛΑ ΜΕ ΧΩΡΙΣ ΤΑΜΠΕΛΑ (B)

Α' ΠΛΕΥΡΑ

1.Της κωλοφωτιάς* 2.Της επανάστασης 3.Χαμογέλα

* κωλοφωτιά = πυγολαμπίς

Β' ΠΛΕΥΡΑ

1.Με μπαταρία 2.Μόρο 3.Μαραθωνοδρόμος 4.Ιδιαίτερος Χαβάς

Στίχοι - Μουσική: Νικόλα Άσιμου

Ο "Μαραθωνοδρόμος" σε στίχους του ποιητή Αργύρη Μαρινέρου

Έπαιξαν οι Μουσικοί: Νίκος Δεληγιάννης(κιθάρα) Τόλης Ζυγομαλάς(μπουζούκι, ακορντεόν) Πιτροπάκης(Φωνές) Τάσος ο Τουρίστας(Φωνές)

Οι ηχογραφήσεις έγιναν στο στούντιο του Στέλιου Λογοθέτη

Κυκλοφορία κασέτας: Φθινόπωρο 1979

Αυτόνομη έκδοση, απλή καταγραφή

Πωλείται στα φαρμακεία.

Υπεύθυνος, παραγωγός και ηθικός αυτουργός:

Τρεχαγυρευόπουλος Ε.Π.Ε. Οδός Αβύσου αριθ. 1979

Της κωλοφωτιάς

Το ξέρω θα 'μαι μόνο μου κι αφεντικό στον πόνο μου
Μη μου θυμώνεις μάτια μου και κατουρώ την πάπια μου.

Κουβάριασα το χρόνο μου και 'σκα σαν σαπουνόφουσκα
Μαζεύω τα κομμάτια μου και τα σκορπώ στον άνεμο.

Καμάκωσα τη σκέψη μου με ένα περισκόπιο,
Κωλοφωτιά μου σβύστηκες σε κάποιο συρματοπλεγμα.

Κανόνες συμπεριφοράς και ηθικές αξίες
Τα έγγραφα το ξέρεις που, στον οχετό δεν χώρεσαν
Τα ιερά τσιτάτα σας κι οι λαϊκοί αγώνες σας
Ποτέ τους δεν με γέμισαν γιατί λαός δεν έμεινα.

Δεν είσαι πια του γούστου μου και δεν χωράς στο μπούστο μου,
Κωλοφωτιά μου σβύστηκες μετά την εμμηνόπαυση.

Μαζεύω μπανανόφλουδα και συντηρώ καμήλες.

Στην τρύπα της βελόνας μου κοπαδιαστά τις πέρασα
Και μπέρδεψα τα νήματα με την τροχιά της δίψας μου.

Κι η παραγωγικότητα, ανάλωσε το βήχα μου
Μασάω τη χυλόπιττα που δάγκασε την τρίχα μου.

Συχνά σπαζοκεφάλιαζες κι εργατικά μαράζωνες.

Δεν είσαι πια του γούστου μου και δεν χωράς στο μπούστο μου,
Κωλοφωτιά μου σβύστηκες μετά την εμμηνόπαυση.

Κι η Κωλοπετεινίτσα κέρδισε τον Ολυμπιακό,
Τον Όλυμπο και την Αθανασία.

Κι έτσι έφαγα όλα τα λεμόνια
Και με έφαγες και 'σύ ολόκληρο στη μάπα
Γιατί εσύ δεν είχες μάπα.

Κι αυτό που έδειχνες για προσωπείο
Ήταν το ίδιο το προσωπείο
Και προϊόν των εργοστασίων
Το προσωπείο, το προσωπείο
Των δέκα δισεκατομμυρίων.

Που εκινούντο καθορισμένα
Αφέντες δούλοι σαν να 'ταν ένα

Χιλιετίες υψόναν κάστρα
Φτιάχναν πολέμους και πήγαν στ' άστρα
Κι αυξανασθώσθε και επληθούντο.

Και όλα τούτα μες την αρένα,
Κοίταξε δεξ τους οι ίδιοι την φτιάξαν
Και μήκαν όλοι μέσα σ' αυτήν
Και που την πύλη την εξεχάσαν
Κι ίσως φοβούνται να ξαναβγούν
Δολοφονώντας ύσους την ψάχνουν.

Κι έτσι πέθαναν
Χωρίς ποτέ να πουν τη λέξη θάλαττα
Κι έτσι διαθλάστηκε το παραμύθι
Διαθλασμένος είμαι κι εγώ.
Κι εσύ, κι εσύ, κι εσύ
Κι εσύ φοράς κλουβί
Γιατί, γιατί, γιατί, γιατί, γιατί, γιατί, γιατί
Γιατί φοράς κλουβί.

Κι εσύ, κι εσύ, κι εσύ
Κι εσύ, κι εσύ, κι εσύ
Φοράς κλουβί
Γιατί, γιατί, γιατί, γιατί, γιατί, γιατί, γιατί
Γιατί φοράς κλουβί.

Ίσως μια μέρα να σας σκοτώσω
Γιατί τον κόσμο πολύ τον λαχταρώ
Το πιθανότερο ίσως με φάτε
Αλλά μαζί σας δεν περπατώ.

Μη μου θυμώνεις μάτια μου
Και κατουρώ την πάπια μου.

Σημείωση : «Το κομμάτι αυτό σχεδόν δεν αρέσει σε κανέναν.
Πάντως είναι απ' τα καλύτερα που έχω φτιάξει ποτέ»

Από το βιβλίο Αναζητώντας Κροκανθρώπους»

Χαμογέλα

Της επανάστασης

1. Είπαμε πως θα καταργήσουμε τα σύνορα
Είπαμε πως θα διαλύσουμε το κράτος
Κι αφήσαμε τους εαυτούς τους ίδιους μας
Μες στο γλοιώδικο περίβλημά τους.

Η επανάσταση αποδείχτηκε ένα όνειρο
Μια βολεμένη και ευφυής δικαιολογία
Διατηρούμε την εσώτερη μιζέρια μας
Μ' επαναστατική φρασεολογία...

2. Τα θλιβερά δεν σπάσαν τα καλούπια μας
Υποχθονιακές ψυχρές προκαταλήψεις
Ύπουλα βράξεις μέσα μας αρρώστεια μας
Αγκομαχάς, για δεν το λες να μας αφήσεις.

Η επανάσταση αποδείχτηκε ένα όνειρο
Μια ξοφλημένη και ευφυής δικαιολογία
Διατηρούμε την αισχρότερη τη βρώμα μας
Μ' επαναστατική φρασεολογία...

3. Δύσκολο μονοπάτι σε τραβήξαμε
Ατέλειωτο και δεν σε ξεπερνάμε
Μας μπόλιασες βουβό μ' απογοήτευση
Κι ίσως ν' αξίζει μόνο που τολμάμε.

Η επανάσταση αποδείχτηκε ένα όνειρο
Σαν ξεχασμένα να τελειώσουν παραμύθια
Παρά τα τόσα όνειρά μας που συντρίφτηκαν
Μες στα συντρίμμια ολοκληρώνεσαι αλήθεια...

Η επανάσταση αποδείχτηκε ένα όνειρο
Μια βολεμένη και ευφυής δικαιολογία
Διατηρούμε την εσώτερη μιζέρια μας
Μ' επαναστατική φρασεολογία...

Χαμογέλα, χαμογέλα
Σου φωνάζει μια κοπέλα
Χαμογέλα, χαμογέλα
Σου φωνάζει, σου φωνάζει μια κοπέλα.

Ανεβαίνω, ανεβαίνω
Ανεβαίνω, κατεβαίνω
Κατεβαίνω, ανεβαίνω
Ανεβαίνω, κατεβαίνω.

Ντινγκ-ντανγκ, ντινγκ-ντανγκ
Ντινγκ-ντανγκ, ντονγκ-ντανγκ
Ντινγκ-ντανγκ, ντινγκ-ντανγκ, ντονγκ-ντανγκ
Το καμπανάκι ντινγκ-ντανγκ
Το καμπανάκι ντινγκ-ντανγκ, ντονγκ-ντανγκ
Ντινγκ-ντανγκ, ντονγκ-ντανγκ...

Ανεβαίνω, ανεβαίνω
Ανεβαίνω, κατεβαίνω
Κατεβαίνω, ανεβαίνω
Ανεβαίνω, κατεβαίνω.

Ξέχασε, ξέχασε, ξέχασε
Ξέχασε, ξέχασε, ξέχασε
Δεν είναι πέτρα το μυαλό.

Ξέχασε, ξέχασε, ξέχασε
Ξέχασε, ξέχασε, ξέχασε
Να μετράς την ελευθερία.

Χαμογέλα, χαμογέλα
Σου φωνάζει μια κοπέλα
Χαμογέλα, χαμογέλα
Σου φωνάζει, σου φωνάζει μια κοπέλα.

Ανεβαίνω, ανεβαίνω
Ανεβαίνω, κατεβαίνω
Κατεβαίνω, ανεβαίνω
Ανεβαίνω, κατεβαίνω
Ανεβαίνω, κατεβαίνω
Ανεβαίνω, κατεβαίνω
Κατεβαίνω, ανεβαίνω
Ανεβαίνω, κατεβαίνω
Ανεβαίνω, κατεβαίνω
Ανεβαίνω, κατεβαίνω.

Μόρο

Με μπαταρία

Εκπορνεύεσαι κουρέλι
Στην μπορντέλο κοινωνία
Ξεπουλάς και την ψυχή σου
Για την υπεραφθονία.

Στην καρδιά σου βάλαν φρένα
Το μυαλό σου παίρνει βύσμα
Για χιλιάδες σαν εσένα
Θα αρκέσει μια μπρίζα.

Κι η Πνευμονοκονίαση
Κι η Πνευμονοκονίαση
Κι αυτή θα έχει πάψει.
Ρομποτανθρωπομήχανση
Και Ξυπνοπνευματύπνωση
Και χρυσωμένο χάπι.

Θα είσαι με μπαταρία
Να εκτελείς εργασία
Με σούπερ ενημέρωση
Τροφή και διασκέδαση
Θα πλέχεις ευφορία.

Θα είσαι με μπαταρία
Να εκτελείς εργασία
Με σούπερ ενημέρωση
Κορσέ και διασκέδαση
Θα πλέχεις ευφορία.

Για κοιτάζτε με σακάτη
Ένα έχω μόνο μάτι
Μου ρουφήξατε το αίμα
Μα αλογόκριτο έχω βλέμμα.

Αποφασισμένοι πάντα
Στην προσωπικιά μου μάντα
Την ψυχή μου δεν πουλάω
Και το δρόμο μου τραβάω.

Την Πνευμονοκονίαση
Την Πνευμονοκονίαση
Εγώ τη συζητάω
Ρομποτανθρωπομήχανση
Και Ξυπνοπνευματύπνωση
Δεν θέλω να τη φάω.

Ξερνάω την μπαταρία
Δεν εκτελώ εργασία
Δεν θέλω ενημέρωση
Κορσέ και διασκέδαση
Γουστάρω ελευθερία.

Ξερνάω την μπαταρία
Δεν εκτελώ εργασία
Δεν θέλω ενημέρωση
Κορσέ και διασκέδαση
Γουστάρω ελευθερία.

1. Σε τιμούνε όλοι Μόρο
Και σου απονέμουν φόρο
Φόρο για το θάνατό σου
Κουβαλάν το φέρετρό σου
Μόρο!!!

Πρόεδρέ μας Μόρο!!!
Εδοξάστης Μόρο!!!

Για ελευθερία μίλησαν
Τα κρατικά θηρία
Τους επαναστάτες έκραξαν
Προβοκάτορες!!!
Προβοκάτορες!!!
Υποπτα
Σκοτεινά
Στοιχεία.

Κι η Δημοκρατία πάει
Κι ο Μπερλίνγκουερ στενάζει
Συνταγές στους Πολιτζμάνους
Πως να σώσουνε την τάξη.
Μπρέζνιεφ και Κάρτερ σκύβουν
Στοργικά πάνω στις μάζες
Καταδώστε μας!!!
Καταδώστε μας!!!
Περίφρουρού
Φρούραγε ρε
Το μπέε.

Πως μ' αρέσουν τα κοπάδια
Που τα τρώνε τα χορτάρια
Να μας έχουν στα κλουβιά
Τι καλά, τι καλά
Κι ο Τουρνάς να τραγουδά
Τι χαρά, τι χαρά
Τη γουστάρω τη σκλαβιά.

Το φαγητό μου να 'χω 'γω
Κι έναν καλύτερο μισθό.
Αυτά μου λείει το κόμμα μου
Που συγκρατεί το πάμα μου.

2. Σε θρηνούνε όλοι Μόρο
Όπως κλαίνει κάθε μέρα
Που χιλιάδες σαν και μένα
Τους σαπίζουν στα μπουντρούμια
Τους ψοφάν από την πείνα
Τους στερούνε τον αέρα
Στα εργοστάσια, στις πόλεις
Στα χωριά και στους στρατώνες
Μόρο!!!
Πρόεδρέ μας Μόρο!!!
Εδοξάστης Μόρο!!!

Χίλιους τόσους νόμους ψήφισαν
Για την τρομοκρατία
Ούρλικε και Μπάντερ στα κελιά
Αυτοκτόνησαν!!!
Τους Δολοφόνησαν!!!
Κι εσύ γελάς
Κι εσύ γελάς
Γελούια.

Κι είναι όλα όπως πάντα
Πατριωτική η μπάντα
Δικαστές και εκκλησία
Όλοι ενάντια στη βία.
Απ' τις μπόμπες σας ρε χτήνη
Τίποτα δεν έχει μείνει
Καταδώστε μας!!!
Καταδώστε μας!!!
Του είναι μας
Φοβόσαστε
Την ΕΚΡΗΞΗ.

Διάλογος:

Το σκέφτηκες ποτέ τι θα γινόταν
Αν ο καθένας καταπιεσμένος
Για τον εαυτό του και μόνο γι' αυτόν
Καθάριζε τ' αφεντικό του;
Θα καθάριζε ο αέρας
Δεν θα υπήρχαν Μόροι και Μπερλιγκουέδες

Μα έτσι θα ήταν Χάος!!!
Ποιος θα μας κυβερνούσε!!!

Κανείς.

Σημείωση : Ο Διάλογος που παρουσιάζεται στο τέλος του τραγουδιού, δεν ηχογραφήθηκε, αλλά αναγράφεται στο βιβλίο «Αναζητώντας Κροκανθρώπους»

Μαραθωνοδρόμος

Ο αγώνας
Κρίθηκε
Ο Μαραθωνοδρόμος
Έδεσε τα παπούτσια του
Κι έτρεξε
Να φέρει το μήνυμα
Όμως αυτοί που περίμεναν
Πέθαναν
Κι αυτός που έτρεχε δεν έφτασε ποτέ
Κάτι χαλίκια του χάσαν μέσα στα παπούτσια
Φθονεροί συμπολεμιστές
Και γέμισαν τα πόδια
Πληγές
Πύο
Και αίματα.
Αυτός έτρεχε
Κι οι άλλοι περίμεναν
Αυτός έπαθε γάγγρENA
Κι οι άλλοι πήκαν στους τάφους των.

Εμείς γεννηθήκαμε
Πολύ αργότερα
Μια αναπαράσταση
Μας έπεισε
Για τα στενά παπούτσια
Που ήταν γεμάτα...χαλίκια.

Παπούτσια
Μαραθωνοδρόμος
Χαλίκια.

Αυτός έτρεχε
Κι οι άλλοι περίμεναν
Όμως το μήνυμα δεν έφτασε ποτέ
Γιατί κάτι χαλίκια του χάσαν μέσα στα παπούτσια.

Παπούτσια
Μαραθωνοδρόμος
Χαλίκια.

Τρεις λέξεις, τρεις άκακες λέξεις
Δυο θάνατοι, μια προσμονή...

Σημείωση : Οι στίχοι "Τρεις λέξεις, τρεις άκακες λέξεις δυο θάνατοι, μια προσμονή..." δεν έχουν ηχογραφηθεί αλλά αναφέρονται στο βιβλίο «Αναζητώντας Κροκανθρώπους»

Ιδιαίτερος Χαβάς

1. Ενήλιξ έγινα κι εγώ στα 18μου χρόνια
Για να ψηφίσω θα σκεφτώ, σε δυο χιλιάδες χρόνια.
Μου έχει στρίψει ένα κουμπί, δεν γίνομαι πολίτης
Σ' αυτά που λέω συμφωνεί, κι ο σκύλος μου ο κοπρίτης.

Πες τα, πες τα να τ' ακούμε, δε σας κάνω χωρατά
Μες το κράτος να εγγραφούνε ως πολίτες τα σκυλιά.
Κι έτσι θα έχουμε ισότη κι όχι μονάχα στα χαρτιά
Μπας και γαυγίσεις στρατιώτη στ' αντρειωμένα σου λουριά.

2. Ποτέ ξανά πολιτική, και δεν σας κάνω πλάκα
Την βρίσκω λίαν σπαστική του Λένιν τη μουτράκλα
Δεν θέλει κράτος η καρδιά. Μήτε χαρτιά και νόμους
Κι η παγωμένη μου στριγγιά, γυρνά στους υπονόμους.

Πες τα, πες τα να τ' ακούμε, ούρλιαξέ το δυνατά
Όπου κράτος χορωδία των σπιούνων τα σκατά.
Και σου μαθαίνουν να είσαι μάζα, να συζητάς πολιτικά
Το ποιος βοσκός θα σε βοσκήσει, ν' αποφασίζεις μαζικά.

3. Το σκέφτομαι καμιά φορά να γίνω Πατριάρχης
Τι υπουργός, τι δικαστής, τι οικογενειάρχης
Τι ψηφοφόρος, τι αγάς, το ίδιο πράμα είναι
Την εξουσία τη μετράς μες το δικό σου είναι.

Πες τα, πες τα να τ' ακούμε, πέστε τα εσείς παιδιά
Ν' ανακαλύπτει ο καθένας τη δικιά του μυρουδιά
Κι έτσι θα έχουμε Χαότη και πλέρια ανομοιότητα
Της καθενός ποιηουργούντα με ιδιαίτερο χαβά.

Klase Eleftheros

Πάρνορη Κασέτα Νο 000004

ΤΡΙΠΛΗ ΚΑΣΕΤΑ ΜΠΕΛΑ ΜΕ ΧΩΡΙΣ ΤΑΜΠΕΛΑ (Γ')

Α' ΠΛΕΥΡΑ

1. Πανηγύρι 2. Ματογούλια 3. Την αντίσταση βαρέθηκα 4. Μου λες πως σε παραμελώ

Β' ΠΛΕΥΡΑ

1. Πουτσόμουνο - SONATA AMANES - Μουνακόπουτσα
2. Στων συντρόφων μου τις μύτες 3. Το Φανάρι 4. Παράτα τα

Στίχοι - Μουσική: Νικόλα Άσμου

Το "Μου λες πως σε παραμελώ" η μουσική του Νίκου Δελιγιάννη

Έπαιξαν οι Μουσικοί: Νίκος Δελιγιάννης (ιαθάρα) Τόλης Ζυγομαλάς (μπουζούκι, ακορντεόν) Πιτροπάκης (Φωνές) Τάσος ο Τουρίστας (Φωνές)

Οι ηχογραφήσεις έγιναν στο στούντιο του Στέλιου Λογοθέτη

Κυκλοφορία κασέτας: Φθινόπωρο 1979

Αυτόνομη έκδοση, απλή καταγραφή

Πωλείται στα φαρμακεία.

Υπεύθυνος, παραγωγός και ηθικός αυτουργός:

Τρεχαγυρευόπουλος Ε.Π.Ε. Οδός Αβύσου αριθ. 1979

Πανηγύρι

Σπόρια τσίχλες πωλώ καραμέλες σφωρό
Τρέξετε πάρτε παιδιά να χαρείτε
Κοκοράκι λαμπρό γλυφιντζούρι γλυκό
Μαντολάτο εδώ θα τα βρήτε.
Εδώ το βοτάνι της αγάπης
διαλαλούσα 'κείνο τον καιρό
Λάλαγα για πανηγύρια τρελά
Κι ένα χάρτινο λαό...

Μα στερέψαν 'κείνα τα τραγούδια
Και δε γράφω πια για το κοινό
Αλλάζω στίχους καλαμπούρι βαρώ
Κι απ' το ίδιο πίνω το νερό...

Ποιος θε να 'ρθη ρωτώ στο πανηγύρι αυτό
Και δεν θα γυρέψει να αρπάξει
Τα πανέρια μου και τα χέρια μου
Το χαρταετό μου να μου σπάσει
Εδώ αφέντηδες μασάτε
Ό,τι αγγίζετε πιο τρυφερό
Κι εσείς δούλοι προσκυνάτε ώ ώ
Και βολεύεστε θαρρώ...

Όλες τρώτε τα παιδιά σας
Κι όλοι σφάζεστε ω γίες
Φάγατε και την καρδιά σας
Κι οι βιτρίνες σας αστραφτερές.
Πωπωπωπωπωπωπω αχ τι κακό τι κακό
Ω τι κόσμο θωρώ στο πανηγύρι αυτό
Στο πανηγύρι αυτό, στο πανηγύρι αυτό
Που δεν έχει τελειωμό.

Ξέρω, ξέρω ένα παραμύθι που λέγεται
Πως στήλη άλατος γένηκε του Λωτ η γυναίκα
Γιατί παράκουσε το θεσμικό σκατό
Και γύρισε τα Σόδομα και Γόμορα να δει
Που καιγόταν...

Κι άλλο ένα ξέρω παραμύθι.
Εσύ που θες να λέγεσαι λαός
Είτ' υπηρέτης είτ' αφεντικός
Τη φυλακή σου αμπάρωσες γερά
Και φρικιάς μπροστά στη λευτεριά
Κι οπότεν σου σαλέψει η ζωή τη λυντσάρεις...

Όλος ο κόσμος τώρα με μισεί,
Κι απ' το μεθύσι μου θέλει να πει
Πηγαίνουν κούτσα-κούτσα σπιθαμή
Υπολογίζοντας ανταμοιβή
Δολοφονώντας τη Στιγμή...

Από τη μια το θάρρος θαυμάζω της γυναίκας του Λωτ
Για συνεργός σας όντα, όντα σκοτεινά δεν κάνω.

Πωπωπωπωπωπωπω αχ τι κακό τι κακό
Ω τι κόσμο θωρώ στο πανηγύρι αυτό
Στο πανηγύρι αυτό, στο πανηγύρι αυτό
Που δεν έχει τελειωμό
Για τον κάθε χάρτινο λαό...
Για τον κάθε χάρτινο φρουρό...

Σημείωση : «Το τραγούδι αυτό το 'γραψα γύρω στο '69 και είχε άλλα λόγια. Μίλαγε για γύψινους ρωμιούς και χάρτινους πρωθυπουργούς. Λόγω ίσως του θέματός του έγινε τότε πολύ γνωστό και τραγουδιόταν πολύ, από πολλούς που σφουρίζαν το σκοπό του και στη Σαλλονίκη (Λευκός Πύργος κλπ) αλλά και στην Αθήνα (5η εποχή, καλοκαίρι '73) όπου τραγουδάγα με το Γκαϊφύλια και το Ζωγράφο. Ωσπου κατά το τέλος του '73 αρχές '74 ίσως, άκουσα το μουσικό του θέμα, που επαναλαμβάνεται, κι αυτό αποστηθίζαν όλοι, μέσα στο δίσκο του Μαρκόπουλου "θητεία", τελείως άσχετα βαλμένο σε σχέση με το ύφος της μουσικής του, και λιγάκι αλλαγμένο. Το θεώρησα αμέσως κλοπή, είχα βλέπετε ακόμα το κόμπλεξ της πνευματικής ιδιοκτησίας, αλλά μόνο σε σχέση με τους πιο μεγάλους από μένα, καθαξιωμένους και καθαγιασμένους απ' τις εταιρείες συνθέτες και τραγουδιστές. Φύλαγα δηλαδή τα κουρέλια μου. Δικά μου ήτανε στο κάτω κάτω. Όχι να τρων κι απ' τα κουρέλια μου. Τσακωθήκαμε θυμάμαι με το Μαρκόπουλο. Μούλεγε πως ήταν σύμπτωση. Πάει καλά. Πάντως γι' αυτό το λόγο όταν τύπωσα εκείνο το δισκάκι με το "Μηχανισμό" έβαλα από πίσω τούτο το τραγούδι, χωρίς να με εκφράζουν πια οι στίχοι, δε βρήκα και καιρό να τους αλλάξω, αλλά έτσι για να ακουστεί η μουσική του, ενώ για το δίσκο είχα φτιάξει το "Μηχανισμό" και αυτός με ενδιέφερε. Τέλος πάντων όλα αυτά είναι καλά, ώσπου το καλοκαίρι του '80 πέρασαν απ' την υπόγα μου δυο κοπελιές σκανδιναβικής καταγωγής, κι ακούγοντας το κομμάτι μου 'παν πως τους θύμιζε ένα δικό τους παλιό λαϊκό τραγούδάκι. Αυτά»

Από το βιβλίο «Αναζητώντας Κροκανθρώπου»

Ματογυάλια

1. Πολλά περίεργα πράγματα συμβαίνουν στον κόσμο
Κι η επαναφομοίωση στο σύστημα αρχινά.
Σοφά κεφάλια κάνουνε για μας το δικηγόρο
Και πα να προσαρμόσουν τ' απροσάρμοστα.

Πως "αναρχία" δεν σημαίνει αταξία...
Αυτά είναι λόγια περιττά,
Που καλουπώνουν μια μοντέρνα ελευθερία
Αλλά κι αυτή με όρια...

2. Πολύ διασκεδάστηκε το φιάσκο συναυλία
Κι οι σύντροφοί μας δήλωσαν οι μόνοι αναρχικοί.
Αλλά κι εμείς μπλεχτήκαμε σε καρεκλολογία
Κι αλλήμονο κερδίσαν πάλι οι θεσμοί.

Την εσωτερική μιζέρια σας σκοτώστε
Σ' αυτό κι εγώ ατομιστής
Μα σύντροφέ μου σε καλώ, αν θέλεις, όρσε
Μαζί μου να συνεργαστείς...

3. Πολλά περίεργα πράγματα περάσανε και μείναν
Κυνηγητά σου κόψανε τη φόρα που 'χες χθες.
Μα έμαθες συντρόφισσα να ξεπερνάς το φόβο
Και δεν αφομοιώνεσαι σαν δε το θες.

Η ελευθερία μας δεν θέλει ματογυάλια
Δεν θέλει περιθώρια.
Αυτά που ζήσαμε στην αυτοεξορία
Αυτά δεν έχουν όρια...

Η ελευθερία μας δεν έχει ματογυάλια
Δεν έχει περιθώρια.
Αυτά που ζήσαμε στην αυτοεξορία
Αυτά δεν έχουν όρια...

Την αντίσταση βαρέθηκα

Επειδής με ρωτήσαν πολλοί
Πως τα πέρασα στη φυλακή
Πως δεν έφτιαξα κάνα τραγούδι
Όπως τόσοι αντιστασιακοί
Απαντώντας σας λέω ξερά
Δεν πουλιέμαι αντιστασιακά.

Όλοι αντιστασιασθείτε
Πιο καλά έτσι να τακτοποιηθείτε
Ποιος στο τέλος θα μπορέσει
Βουλευτή ν' αρπάξει θέση.

Την αντίσταση βαρέθηκα
Λόγια φανφαρόνων ψευτιά
Μέσα στο κελί μαράθηκα
Τους πολιτικούς σιχάθηκα.

Οι φυλακές γεμάτες, τα κελιά υγρά
Ποινικοί οι κρατούμενοι, μες τα κάτεργα
Είν' το άλλοθι σου κόσμε, για να κρύβεις την ψευτιά
Να στηρίζεις τις σφαγές σου, και τη νόμιμη κλεψιά.

Τρομοκράτες!
Όσοι αρνιούνται!
Να υποταχθούν.
Φιλελεύθεροι!
Όσοι καίνε
Και γεννοκτονούν.

Βάλτε μπόμπα, να τινάζτε
Στον αέρα όλα τα κελιά
Για τη λευτεριά σας θάψτε
Της ζωής σας
Όλα τα χαζά κοινωνικά στοιχεία.

Είν' ωραία δίχως νόμους
Δίχως τανξ στρατιωτικά
Δικαστές και Δικηγόρους
Εργοδότες και σκατά.

Στο πιο χλωρό ντουμάνι
Θα βρω τον έρωτα
Δρώντας ποτέ και πάντα
Παντού και πουθενά.

Επειδής με ρωτήσαν πολλοί
Πως τα πέρασα στη φυλακή
Πως δεν έφτιαξα κάνα τραγούδι
Όπως τόσοι αντιστασιακοί.

Μου λες πως σε παραμελώ

1. Πρώτη διαπίστωση εχθές
Ωσάν σε ξαναείδα
Μου βάζεις ξάφνου τις φωνές
Πως μούστριψε μια βίδα
Πως μου χαλάσαν οι στροφές
Κι ήσουν νεροφίδα.

Μου λες πως σε παραμελώ
Δεν δίνω σημασία
Λες και σου ζήτησα εγώ
Να μας προσέχεις θεία.

2. Κι ήτανε φρέσκος ο πελτές
Και ξαναφαγωμένος
Μου 'σβησε και ο ναργιλές
Κι ήμουν ξενερωμένος
Και έτσι πια βαρέθηκα
Να τρώω τον κιοσέ μου.

Και συγκρατώ τη φλόγα μου
Με ένα ποτιστήρι
Στου διπλανού μου τον τεκέ
Την πέφτω μπανιστήρι...

3. Το πρωινό εμούλιαζα
Σ' αστραφτερή μπανιέρα.
Τα τιμαλφή σκουριάσανε
Απ' τη δικιά μου λέρα.
Ομολογώ δεν τρώγεται
Το χρυσαφές χρυσάφι.

Τι να τα κάνω τα λεφτά
Δεν είναι δα και σέξυ
Σας ρίχνω όλους στην κλανιά
Κι ο κώλος μου έχει φέξει...

Πουτσόμουνο - SONATA AMANES - Μουνακόπουτσα

Θλιβερής μνημοκληρονομιάς των ερώτων μας ο μαμωνάς
Αναπαραγωγή της ψευτιάς, ξεχασμένη η αλήθεια για μας.

Το ξέρω σας αρέσει η βιδωμένη σχέση
Ο εαυτός σου φρίκη στον άλλον να ανήκει.

1. Φαλλοκράτης δεν ήμουνα 'γω
Κι ας μουμίλαγες πάντα γι' αυτό.
Φεμινίστρια ήσουνα σύ
Επαναστατημένη γυνή.

Ενοχές μου φορτώνεις συχνά
Για των αρσενικών τα σκατά
Δεν ανέχτηκες μία φορά
Να σου θίξουνε τα θηλυκά.

Θα φύγω και με χάνεις
Να ιδούμε τι θα κάνεις
Θα φύγεις θα με χέσεις
Αυτά γεννούν οι σχέσεις.

Όχι δε θα μαλώσω πια
Το προτιμώ χωρίς δεσμό.

2. Θλιβερό και γομάρι με λες

Και τα πάντα δικά σου τα θες
Κι όλο ξύνεις και ξύνω πληγές
Κι όσο φταίω κι εσύ τόσο φταις.

Ανασφάλεια νιώθεις εσύ
Παρομοίως κυρά μου κι εγώ
Κι αν εσένα σε βλέπουν μουνί
Και εμένα με βλέπουν φρικιό.

Πανάθεμά σε φύση
Γεννήσαμε κορίτσι
Κι εσύ σαν τη μαμά σου
Το θες ομοίωμά σου.

Γιατί σώνει και καλά τη φαλλοκρατία
Να την αντιστρέψουμε σε αιδοιοκρατία.
Δεν χρειάζεται τόσο πια το μένος
Καταργείστε τα τους ρόλους και το γένος.

3. Όταν μ' έσερναν για το στρατό
Μου 'πες πρόβλημα είν' ανδρικό
Κι επιτέλους κατάλαβα 'γω
Το μοντέρνο σας φεμινισμό.

Μου ζητάς σιγουριά στ' αγαθά
Σύ και 'γω κι αισθημάτων σκλαβιά
Και Κατίνα σε είπων μαθές
Κι απ' το σπίτι με πέταξες δες.

Και σύ με είχες είπει
Βρωμιάρη και αλήτη
Σαν πιάνεις τη μουρμούρα
Βουτάω την κουμπούρα.

Όχι δε θα μαλώσω πια
Το προτιμώ χωρίς δεσμό.

4. Κι αν μ' έχουν κόψει φέτες
Δεν φταίνε αι γυναίκες
Πολλά τους δίνω δίκια
Κι ας κάνουν καριολίκια

Οι άντρες τις πηδάνε
Και δούλες τις κρατάνε.
Μα όχι να πληρώνω
Την πούτσα μου και μόνο.

Γιατί σώνει και καλά την πουτσοκρατία
Να την αντιστρέψουμε σε μονοκρατορία
Δεν χρειάζεται τόσο πια το μένος
Καταργείστε τα τους ρόλους και το γένος
Κι αν ο έρωτας ελεύθερα κυλάει
Δεν χρειάζεται κανείς να κυβερνάει.

Παρ' όλα αυτά αρέσει η βιδωμένη σχέση.

Σημείωση : «Αφιερωμένο στη μάνα του παιδιού μου Λίλλιαν που
ονομάτισε τη κόρη της Λίλλιαν, όπως ο Κωνσταντίνος Α΄
Παλαιολόγος, ονομάτισε τον υιόν αυτού Κωνσταντίνον Β΄
Παλαιολόγον»

Το Φανάρι

Είπα κι εγώ ν' αλλάξω ζωή, ν' αρχίσω καινούργιο παιχνίδι
Το Ξερα πριν κρατούσα γυμνή κι αγνή την καρδιά στο λεπίδι
Και δεν την είδα την πρώτη ελπίδα, να γίνει σπέρμα, να
σαρκωθεί.

Στων συντρόφων μου τις μύτες

1. Κι είχα μια ψεύτρα ζωή, μια ζωή περιττή
Διχασμένο εαυτό και δεν ήμουν εγώ που μιλάω
Μου επιβάλαν μυαλά σε κονσέρβα κι αυτά
Τεθλασμένη φωνή να μου κάνει Μπι-μπι όπου πάω.
Κι όλο γυρνάω σωστά με καθώς πρέπει δουλειά
Ύκει που παίρνω φωτιά, με την πρώτη κλανιά, σταματάω.

Στων συντρόφων μου τις μύτες
Πάντα αράζαν οι προφήτες
Όλα λελυμένα, αυτοί μοχθούν για μένα
Στου γυαλού τα βλεφαράκια
Κάθονται δυο ψιψινάκια
Παραπονεμένα, δεν μιλάν σε κανένα.

2. Στη διαδήλωση χθες μ' ερωτεύθηκες πες
Και δεν μούσπασες πια, και δεω σουσπασα πια το κεφάλι
Κι ήσουνα Κνίτης εσύ, παινεμένο παιδί
Σύ κρατούσες πανώ κι εγώ έσερνα ένα μπουκάλι
Ωσπου τη βρήκαμε δες και χωρίς διαταγές
Από μόνι κι οι δυο με τους μπάτσους τα βάλαμε πάλι.

Στων συντρόφων σου τις μύτες
Πα να κάτσουν οι προφήτες
Μην ακούς κανένα, παρά μονάχα εσένα
Στου γυαλού τα βλεφαράκια
Κάθονται δυο σκιουράκια
Στεναχωρεμένα δεν μιλούν σε κανένα.

3. Και πριν να πιάσει βραδυά, στα οδοφράγματα για
Τη χαμένη φωνή, την τριμένη ζωή, πολεμούσες.
Μα σε γελάσαν κουτέ και σου είπαν στ' αυτιά
Πως δεν ήσουν καλά και σε πήραν ξανά τα στελέχη.
Κι έμεινα μόνος εγώ με διχασμένο εαυτό
Μα το κατάλαβα πια πως εγώ ήμουν καλά και γελούσα.

Στων συντρόφων μου τις μύτες
Πα να κάτσουν οι προφήτες
Μα δεν ακούω κανένα, παρά μονάχα εμένα.
Στου γυαλού τα βλεφαράκια
Κάθονται δυο ψιψινάκια
Κι είν' ερωτευμένα μοναχά μ' εμένα.

4. Τώρα η φωνή μου κι αυτή δεν μου κάνει μπι-μπι
Όλα αλλάξαν για με, είμαι μόνος μα ξέρω που πάω.

Στο φανάρι του Διογένη
Κάθεται ένας νιος και περιμένει
Μην το γκρεμίσουν, κι ας τον νομίσουν φονιά
Που 'χει τόσο ευαίσθητη καρδιά.
Πια δε γυρνάνε τα χρόνια πίσω βοριά
Νιε μου το φανάρι δεν 'φελά.

Έτσι κι εγώ θα ψάξω να βρω, βουνίν, φορεσιάν και ντουφέτσι
Με δίχως θυμόν και δίχως μιλιάν, ταφήν να πληρώσω του κλέφτη
Των δεσποτάδων, κυβερνητάδων, χοντροτζεπάδων και δικαστών.

Άλλος μαςάει, κι άλλος σωπαίνει
Κι ο σκυφτός λαός να περιμένει
Για τα δεσμά μας, δεν φταίει πάντα η σκλαβιά
Μα η υποταγμένη μας καρδιά
Μ' ένα φανάρι ξαναγυρνάς τις νυχτιές
Ψάχνεις γι' ανυπόταχτες ματιές.

Παράτα τα

Παράτα το σχολειό, παράτα αυτό το χάλι
Να είσ' αφεντικό του εαυτού σου πάλι
Παράτα τα θρανία και τ' αμφιθέατρα
Να 'ρθης στη παραλία να κάνουμ' έρωτα.

Παράτα τη δουλειά, παράτα την τη σκρόφα
Και κοίτα πως εσύ θ' αποφασίζεις πρώτα.
Χιλιάδες σουπερμάρκετ γεμάτα πράματα
Γιατί δεν τα βουτάμε για τα γεράματα;

Παράτα το θεό, πατέρα και παρτάλι
Μη θέλεις παντρεία και μισθωτό χαμάλη
Αρνήσου να 'σαι σκλάβα διπλά κι ολόιδια
Να ζήσουν τα παιδιά μας μεσ' τα κοινόβια.

Παράτα το λοιπόν, παράτα το το κόμμα
Μη θες να κουβαλές το κουρδιστό σου πτώμα.
Της κεντρικής γαϊδάρας να είσ' ερμηνευτής
Αρνήσου να 'σαι χάφτης και καθοδηγητής.

Κατούρα στη βουλή και σπάστους τα γραφεία
Να πάει να πνιγεί κι η γραφειοκρατία
Και φόρεσε κουκούλα ωσάν σε πρίζουνε
Σε κάθε αναμπουμπούλα μη σε γνωρίζουνε.

Παράτα το στρατό το προβατοποιείο
Και ας μας έχουνε για το τρελλοκομείο
Για μια χαζή πατρίδα οπλίζουν τους λαούς
Δεν κάνει η ιεραρχία για τους αναρχικούς.

Στην κοινωνία αυτή σαπίσαμε στ' αλήθεια
Απάνθρωποι θεσμοί μας γίνανε συνήθεια
Παράτησέ τα όλα να ζήσουμ' άβολα
Οι άλλοι όπως βαδίζουν κι εμείς ανάποδα.

Ο Σάλιαγκας

Παράνομη Κασέτα Νο 000005

ΤΡΙΠΛΗ ΚΑΣΕΤΑ (Α)

Α' ΠΛΕΥΡΑ

1.Καυσαεριώδεις θυμιάσεις 2.Χάνι Μπάνι 3.Λάντζα γιόγκα 4.Στην πιο σκληρή σου φάμπρικα 5.Δεν αποκαρδιώθηκα 6.Ο Σάλιαγκας 7.Καμά φορά

Β' ΠΛΕΥΡΑ

1.Δε μου 'χει μείνει φωνή 2.Μπλουζ Μπουζ 3.Μου βγήκες στο μπαλκόνι 4.Παξιμαδάκι 5.Όλα τα 'χαμε

Στίχοι - Μουσική: Νικόλα Ασμου

Έπαιξαν οι Μουσικοί: Τόλης Βουλζάτης (κυρίως προσπάθων: καθάρα, ακορντεόν, βιολί) Μαίρη Καλδή (κυρίως πλήκτρα) Κώστας Καραμήτρος (κυρίως απών) Αρίων Καλλοναίος (κυρίως κουτί = ο κουτάνθρωπος) Δημήτρης Τράνταλης (κυρίως μπάσο) Νίκος Δεληγιάννης (κυρίως γνώμη: καθάρα) Πάνος Πατσόγλου (τρομπόνι) Δ.Ντουφεξιάδης (τσέλο, με πληρωμή) Θύμιος Παπαδόπουλος (φλάουτο, κλαρίνο, σαξόφωνο) Ηρακλής Τριανταφυλλίδης (κυρίως επιμελητής διορθώσεων, βιολί, σύνθυ) Νικόλας Άσμος (κυρίως μπουζούκι δανεικό)

Τραγουδίσαν: Πουπέτα Λάππα, Μαριάννα Τριανταφύλλου, Θεόδωρα Κορνιννού

Οι ηχογραφήσεις έγιναν στο στούντιο "Diva", Ηκολίπτης: Νίκος Πέππας, Μιξάζ: Χρίστος Μανωλίτσος, Κεντρική διάθεση: Καλλιδρομίου 55 και Ζαΐμη 56, Έκδοση Ανέκδοτο, Κυκλοφορία κασέτας: 1986
Αυτόνομη έκδοση, απλή καταγραφή

Υπογραφή: Ο τελευταίος επιζών, με ή χωρίς του εναπομείναντες

Καυσαεριώδεις θυμιάσεις

Καυσαεριώδεις θυμιάσεις
Νες καφέ, καλσόν και προσπελάσεις
Βάλανε και φίλτρο στα τσιγάρα
Τρομάρα σε φιλτράρουν.

Σύγχρονοι οι σταύλοι του Αυγία
Και γω καθαρή ακαθαρσία
Μεταμφιεσμένος σε αρκούδα
Φαγούρα θα σας πιάσει.

...Κι όμως δεν ξέρω, δεν ξέρω, δεν ξέρω, δεν ξέρω
Αν με φοβάσαι ή τρέμεις
Γι αυτό το ύφος σου είναι πάντα το ίδιο
Όπως προβάτου και χοίρου και κότας και βείδου.

Κουβαλώ τον κόσμο σαν μουλάρι
Πα να μου φορέσουν και σαμάρι
Μεταμφιεσμένος σε φαγούρα
Αρκούδα θα σε πιάσει.

Χάνι Μπάνι

Τι θα φέρει ποιος το ξέρει το στεγνό το καλοκαίρι
Με μιαν ανθοδέσμη στάχια παπαρούνες σαν πληγές
Χαμομήλι σαν το πύο και βρωμάει το τοπίο
Τα νταμάρια στις κορφές
Κι οι εργάτες με μορφές σαν τις πέτρες στις πλαγιές.

Χανιμπί το χανιμπάνι μπάνι μπί και χανιμπό
Όποιος νάνι κάνει χάνει, μπάνι χανιμπό.

Τι θα φέρει ποιος το ξέρει το στεγνό το καλοκαίρι
Λασπωμένο περιστέρι τα γεράκια στις φωλιές
Κομματιάζουν με μανία του λαγού την αγωνία
Τα γεράκια στις φωλιές
Κι οι εργάτες με μορφές σαν τις πέτρες στις πλαγιές.

Χανιμπί το χανιμπάνι μπάνι μπί και χανιμπό
Όποιος νάνι κάνει χάνει, μπάνι χανιμπό.

Τι θα φέρει ποιος το ξέρει το στεγνό το καλοκαίρι...

Σημείωση : Στο βιβλίο "Αναζητώντας Κροκανθρώπους", σελ. 141, το τραγούδι παρουσιάζεται με τον τίτλο "Αρκούδα" κι αντί της δεύτερης στροφής, υπάρχουν οι στίχοι "Μπάτσοι, ΕΦΕΕ κοινή Μαφία / μου χαλάτε την κυοφορία / Μεταμφιεσμένος σε αρκούδα / Φαγούρα θα σας πιάσει."

Σημείωση : Στην κασέτα ακούγεται μόνο το ρεφραίν "Χανιμπί το χανιμπάνι / Μπάνι μπι και χανιμπό / Όποιος νάνι κάνει χάνει / Μπάνι χανιμπό". Ολόκληρο το ποίημα του Μαρνέρου βρίσκεται στο βιβλίο «Αναζητώντας Κροκανθρώπους»

Στην πιο σκληρή σου φάμπρικα

Λάντζα γιόγκα

Νταουάν σου λέω
Νταουάν σου κράζω
Νταουάν νυστάζω
Νταουάν...

Στο θεό σας κάνετε και κάτι
Κουβαλώ το πτώμα μου στην πλάτη
Δεν μπορώ ν' αρθρώσω πια μια λέξη
Και δε λέει κι ο καιρός να βρέξει.

Αν ήμουν βάραθρο θα σώπαινα
Κι αν ήμουν μούμια θα γελούσα
Μα εγεννήθηκα ελέφαντας
Και μ' αγαπάει μια βρωμούσα.

Κι όλο πας ανάποδα δεν καταλαβαίνεις
Να 'ξερες τουλάχιστον αν ζεις ή αν πεθαίνεις.

Από τόνα λούκι στ' άλλο λούκι
Φύτεψε κι εσύ ένα παλούκι
Κι όπως οι παλιοί ροκενρολλάδες
Άρμεξα κι εγώ τις αγελάδες.

Απ' το πολύ που με βασάνισα
Έπαθα πλέον ανοσία
Με βαζελίνη με πασπάλισα
Κι είμαι απαστράφτουςα ουσία.

Κι όλο πας ανάποδα και μ' αφομοιώνεις
Να 'ξερες στον κόρφο σου παιδί που μεγαλώνεις.

Τι μου κλαίγεσαι το τι θα γίνει
Και δε θες να φας το μανταρίνι
Μου ψιλοκουνιέσαι τσιτσιφιόγκα
Μάθε και λιγάκι λάντζα γιόγκα.

Στην πιο σκληρή σου φάμπρικα με πέταξες ζωή,
Εγώ που σ' ερωτεύτηκα απ' όλους πιο πολύ.
Τόσα τσαλαπατήματα κι όλα αυτά μαζί
Μπορούσαν να ξεκάνουνε κι αυτόν τον Ηρακλή
Και ποιος δεν κίότεψε.

Αυτά που αρνηθήκαμε χτυπήσαν πάλι εμάς
Όντα φτωχά κι αδύναμα στο μπλοκ της αγοράς
Στα εικονογραφήματα της ολικής φθοράς
Ίσως να ζει μια ίνα μας που δεν παρατηράς
Κι όλοι τους κίότεψαν.

Δεν έχει πλέον πέρασμα γι' αυτούς που αγαπάν
Πά' στου κορμιού το γέραςμα κι αυτοί τα παρατάν
Θυμίζουν απορρίμματα π' όλοι τους τα πετάν
Τα караβάκια-θύματα που νίγηκαν και παν
Μα αυτοί δεν κίότεψαν.

Δεν αποκαρδιώθηκα

Δεν αποκαρδιώθηκα
Στις κακουχίες γυμνώθηκα
Και στο κορμί μου σας χώρεσα
Τα κρίματά σας συγχώρεσα.

Ένα καράβι σας φτιάχνω 'γω
Να 'ναι απ' αθάνατο νερό
Να πολεμήσεις για να το βρεις
Υπνο δικαίου μην κοιμηθείς.

Χωροφυλάκοι και οι γιατροί
Θα σκουντουφλάνε στη διαδρομή
Μόνο οι άνθρωποι οι πιο απλοί
Κι όσα απ' τα ζώα έχουν φωνή.

Τα μονοπάτια είναι πολλά
Μα είναι λίγα τα αυτά που 'χουν καρδιά
Εγώ πηδάω κι απ' το γκρεμνό
Τα κάγκελά μου τα καταργώ.

Ο Σάλιαγκας

Σε δείχνω με το δάχτυλο
Είσαι το πιο όμορφο κουμάσι, μωρό μου
Είσαι το ξέρω κουφάλια
Μα έχεις τόση ομορφιά...

Απάνω στα τριανταδυό
Συνάντησα και γω το θάνατο
Μα το κρατάω μυστικό
Πως μ' έδιωξε κι αυτός γι' αδιάβαστο.

Μια απόφαση χρειάζεσαι
Και μην πολυπαραμυθιάζεσαι
Όλα στον κόσμο ψεύτικα
Ακόμα και που σ' ερωτεύτηκα.

(Αυτά που κάνω τώρα, αυτά που κάνω τώρα
Είναι σαν να μου τρώνε την καρδιά
Γι' αυτό χοντρή προχώρα μας πήρε η κατηφόρα
Ανέβα ν' ανταμώσουμε ξανά...)

Δεν θέλω άνθρωπο να ιδώ
Αλερετούρ ζωής, ταξίδια θανάτου,
Άγγελος είμαι του κόσμου
Την έχω κάνει τη ζημιά.

Ο Σάλιαγκας κι ο Μάλιαγκας
Για ένα χαζό καβούκι μάλωσαν,
Να βγει το μέσα έξω σας
Και ας εμένα με ξαναπαγλώρωσαν.

Λαμπόγυαλο τα κάνατε
(...Αυτά που κάνω τώρα, αυτά που κάνω τώρα...)
Τη δόλια τη ζωή ξεκάνατε
(...Είναι σαν να μου τρώνε την καρδιά...)
Γκρεμίστε τα τρελάδικα
(...Γι' αυτό χοντρή προχώρα μας πήρε η κατηφόρα...)
Και κάντε τα χοροπηδάδικα.
(...Ανέβα ν' ανταμώσουμε ξανά...)

Το καλοκαίρι με μαγιό
Και το χειμώνα μου γυρίζεις τσιτσιδι
Κι όλο να φύγεις σε σπρώχνω
Μα μ' έχεις πάρει από κοντά...

Αρρώστεια μου, σε αγαπώ
Και ας με βρίσκεις παρακατιανό.
Μπορεί και να την ψόνισα
Δεν φταίω και δεν αυτοκτόνησα.

Αντίστροφα κι ανάλογα
(...Αυτά που κάνω τώρα, αυτά που κάνω τώρα...)
Τα λογικά και τα παράλογα
(...Είναι σαν να μου τρώνε την καρδιά...)
Ας μου 'λεγες ν' αραίωνα
(...Γι' αυτό χοντρή προχώρα μας πήρε η κατηφόρα...)
Δεν ζούμε πλέον στο μεσαίωνα.
(...Ανέβα ν' ανταμώσουμε ξανά...)

Καμιά φορά

Καμιά φορά θα στα βγάλω τα αυτιά
Καμιά φορά θα σου κόψω την ουρά
Να μη μπορείς κι αν το θέλεις να κρυφτείς
Γι' αυτό κι εγώ διαλέγω αυτό το κόλπο.

Δε μου 'χει μείνει φωνή

1. Δε μου 'χει μείνει φωνή, δε μου 'χει μείνει λαλιά
Και μου χρειάζεται καινούργια καρδιά.

Δε μου 'χει μείνει παλμός και κάπου χάνει ο ρυθμός
Στην καθημερινή μιξέρια αραχτός.

2. Καλοκαιράκι γλυκό σε βαποράκι να μπω
Για ταξιδάκι παραθεριστικό.

Να γίνω έτσι κι εγώ φρικιό καλοκαιρινό
Να μοιάζω φρούτο εποχιακό.

3. Σε κυνηγάω ζωή και δε θα κάνω στροφή
Ποθώ την έκρηξη σου την πρωταρχική.

Μα όλα γύρω ταμπά, μπαχά και θανατερά
Με καθηλώνουνε καμιά φορά.

Μπλουζ Μπουζ

1. Μπαλωματής δεν ήμωνα, μήτε και πολιτζμάνος
Κωδωνοκρούστης θα 'πρεπε, ντε και καλά ρουφιάνος

Να βαρώ τα σήμαντρα διά τους ευσεβείς

Παίρνοντας κι επίδομα ως κουδουνιστής.

- Θεέ μου, πολυέλαιε, μου τα 'κανες κουδούνια.

2. Θα το 'θελες μαμάκα μου, να είχα πάει στρατιώτης

Να είχα τα πτυχία μου, να γίνω εργοδότης

Να 'χα και για σύζυγο μία με σουτιέν

Να 'χα κι αυτοκίνητο μία σιτροέν.

- Δουλειά δεν είχες διάολε, γαμούσες τους γονέους...

3. Άγια κατανάλωση, μη θες να με κουφάνεις

Η φρίκη είναι όμορφη και μένα δε με πιάνεις

Τα δεκαεξάχρονα κι αν εξευμενείς

Με τρυπάρες και υγρά θα στη φέρουνε.

- Αλλού τα κακαρίσματα, κι αλλού γεννάν οι κότεις.

4. Από την Πόλη έρχομαι και στην κορφή κανέλα

συντρόφια μου σας έχεσα και μέρα με τη μέρα

Από φακές και τραχανά, πιάνο με ουρά

Τα μυαλά του Datura, να 'χες μασκαρά.

- Δάσκαλε που δίδασκες και λόγο δεν εκράτεις...

5. Αλήτη μ' ανεβάζανε, φρικιό με κατεβάζαν

Στις γειτονιές που έζησες καθημερινά σε κράζαν

Κι είσαστε κυβέρνηση, κι ήμουν ο ληστής

Για την κοινωνία σας είμαι ο εμπρηστής.

- Κι ας τραγουδώ εμπρηστικά, κι ας μένω στα τραγουδία...

(lets go μάγκες everybody with παλαμάκι, rock 'n' roll...)

Άγια κατανάλωση, μη θες να με κουφάνεις

Η φρίκη είναι όμορφη και μένα δε με πιάνεις

Τα δεκαεξάχρονα κι αν εξευμενείς

Με τρυπάρες και υγρά θα στη φέρουνε.

- Αλλού τα κακαρίσματα, κι αλλού γεννάν οι κότεις.

Από την Πόλη έρχομαι και στην κορφή κανέλα

συντρόφια μου σας έχεσα και μέρα με τη μέρα

Από φακές και τραχανά, πιάνο με ουρά

Τα μυαλά του Datura, να 'χες μασκαρά.

- Δάσκαλε που δίδασκες και λόγο δεν εκράτεις...

Σημείωση : «Ντάτουρας ήταν το παρατσούκλι ενός φτωχού φρικιού των Εξαρχείων που σνιφάριζε ό,τι έβρισκε μπροστά του - συνήθως βενζίνη, κόλλες και χρώματα. Τα μυαλά του ήταν διαλυμένα»

Μου βγήκες στο μπαλκόνι

Μου βγήκες στο μπαλκόνι, μου βγήκες κι απορώ

Πως μένεις έτσι μόνη ετούτο τον καιρό

Θα 'ρθω για να σε πάρω να φύγουμε από 'δω

Μα πως να σε τουμπάρω με παίρνεις για φρικιό

Κι αν δεν σου αρέσω να βάλεις γυαλιά

Θα πλυθώ για σένα για πρώτη φορά.

Στην τηλεόρασή σου θα μπω για να με δεις

Μιας και η όρασή σου δε βλέπει καταγής

Αλήτης 'γω δεν είμαι, μήτε και χασικλής

Κι άμα με δεις σε πλάνο θα με ερωτευτείς

Θέλετε σορόπια καλά μου παιδιά

Μα τα κατατόπια τα ξέρω καλά.

Παξιμαδάκι

Καταμεσίς στη θάλασσα απά σε μια σχεδία
Γουστάρω να 'μαι ναυαγός σε θεία κωμωδία.
Τραγικότης - όχι, κι όλα στην απόχη.
Σ' αγαπά η Μαρία η τσογλαναρία.

Τόσα χρονάκια που 'χω να σε ιδώ
Με τη πασαβιόλα σου μιλώ
Να περιγράψω θέλω το στοιχειό,
Κοντραμπασίστα ψάχνω να βρω.

Τόσα φαρμάκια που 'χεις καταπιεί
Δεν μπορεί θ' αλλάξεις δεν μπορεί
Όπως βουτάν οι γλάροι το φαϊ
Παξιμαδάκι φάε κι εσύ.

Να είχα ένα κότερο να μπάσω τα πρεζόνια
Γιατί τα ρήμαξαν κι αυτά τα τελευταία χρόνια
Τραγικότης - όχι, κι όλα στην απόχη
Σ' αγαπάν ρε Φώφη εικοστρείς ορόφοι.

Τόσα χρονάκια που 'χω να σε ειδώ
Απ' την καρμανιόλα σου μιλώ
Να περιγράψω θέλω το στοιχειό
Κοντραμπασίστα ψάχνω να βρω.

Τόσα φαρμάκια που 'χεις καταπιεί
Δεν μπορεί θ' αλλάξεις δεν μπορεί
Όπως βουτάν οι γλάροι το φαϊ
Καλοκαιράκι φάε κι εσύ.

...όχι...απόχη...
...Φώφη...ορόφοι...

Τόσα χρονάκια που 'χω να σε ειδώ
Απ' την καρμανιόλα σου μιλώ
Να περιγράψω θέλω το στοιχειό
Κοντραμπασίστα ψάχνω να βρω.

Τόσα φαρμάκια που 'χεις καταπιεί
Δεν μπορεί θ' αλλάξεις δεν μπορεί
Όπως βουτάν οι γλάροι το φαϊ
Παξιμαδάκι φάε κι εσύ.

Όλα τα 'χαμε

Όλα τα 'χαμε παρά δεν είχαμε μας κουβαλήθηκες κι εσύ
Για 'να φιλότιμο στον αξιότιμο του δώσαμε κι αυτού φαϊ
Για ένα δίφραγκο και στον επίσκοπο του κόψαμε επιταγή.

Ω σε ζύγωσα και σε ξελίγωσα το ήξερες απ' την αρχή
Η αγάπη μας κι ας είναι παγερή υπήρξε ηφαιστειακή
Για μια αντίρρηση στην επιχείρηση χωρίσαμε τον σουβλατζή.

(Θα σου 'λεγα τίποτ' άλλα άστο τώρα...Τώρα...δως τα καλαμάκια
δέκα...)

Όλα τα 'χαμε κι αρχίδια είχαμε βρεθήκαμε και με μουνί
Μ' απαρηθήθηκες και με υπόθετα την έχω πάλι μόνος
ξανακαταβρεί
Για ένα γόητρο μου πας στον πρόεδρο με σαπουνάκι να
αιτηθείς...

(Στην υγεία μας...γκουχ...γκουχ...Γιάννη ένα τζατζίκι..
το φάντασμα...πούντο...κι ως του χρόνου ρε παιδάκια...κλπ)

Η Ζαβολιά

Παράνομη Κασέτα Νο 000006

ΤΡΙΠΛΗ ΚΑΣΕΤΑ (B')

Α' ΠΛΕΥΡΑ

1. Σταυραϊτέ 2. Τη φάτσα μου την έδειξαν 3. Θα σου κλέψω το σακκάκι
4. Ο Άτρικος πύθκος 5. Στο Φαλημέντο

Β' ΠΛΕΥΡΑ

1. Τα αδιέξοδά σου 2. Πινακοτή 3. Ο Μπουμπούνας
4. Η Ζαβολιά 5. Βενσερέμος 6. Όλοι δηλώνετε ιδιότητα

Στίχοι - Μουσική: Νικόλα Άσιμου

Έπαιξαν οι Μουσικοί: Τόλης Βουλιζάτης (κυρίως προσπαθών: κιθάρα, ακορντεόν, βιολί) Μαίρη Καλδή (κυρίως πλίκτρα) Κώστας Καραμήτρος (κυρίως απών) Αρίων Καλλοναίος (κυρίως κουτί = ο κουτάνθρωπος) Δημήτρης Τράνταλης (κυρίως μπάσο) Νίκος Δεληγιάννης (κυρίως γνώμη: κιθάρα) Πάνος Πατσόγλου (τρομπόνι) Δ. Ντουφεξιάδης (τσέλο, με πληρωμή) Θύμιος Παπαδόπουλος (φλάουτο, κλαρίνο, σαξόφωνο) Ηρακλής Τριανταφυλλίδης (κυρίως επιμελητής διορθώσεων, βιολί, σύνθε) Νικόλας Άσιμος (κυρίως μπουζούκι δανεϊκό)

Τραγουδισαν: Πουπέτα Λάμπα, Μαριάννα Τριανταφύλλου, Θεοδώρα Κορμνηού

Οι ηχογραφήσεις έγιναν στο στούντιο "Diva", Ηκολίπτης: Νίκος Πέππας, Μιξάζ: Χρίστος Μανωλίτσος, Κεντρική διάθεση: Καλλιδρομίου 55 και Ζαΐμη 56, Έκδοση Ανέκδοτο, Κυκλοφορία κασέτας: 1986

Αυτόνομη έκδοση, απλή καταγραφή

Υπογραφή: Ο τελευταίος επιζών, με ή χωρίς του εναπομείναντες

Σταυραϊτέ

Σταυραϊτέ. Περήφανε μωρέ
Τα χρόνια που πετάς και δε μιλάς
Καλό για μας.

Αν το σκεφτείς τα λόγια που θα πεις
Αν είναι αληθινά θα ναν' βαθεία
Λαβωματιά.

Πάντα εδώ σταυραϊτέ να μένεις
Πάντα εδώ σταυραϊτέ
Την αλήθεια που και που να μου τη λέγεις
Κι ως πονώ σταυραϊτέ.

Γιατί σαν φύγεις απ' τον κόσμο τον κακό
Σταυραϊτέ μήτε στιγμή δεν το βαστώ
Χωρίς εμέ χωρίς εσένα κι άλλους δυο
Δεν απομένει τίποτ' άλλο ζωντανό.

Σταυραϊτέ. Περήφανε μωρέ
Τα χρόνια που πετάς και δε μιλάς
Καλό για μας.

Μα εγώ ποθώ τον κάθε σου σπασμό
Κι εσύ δε μου μιλάς και σαν πετάς
Μας προσπερνάς.

Πάντα εδώ σταυραϊτέ να μένεις
Πάντα εδώ, πάντα εδώ
Στ' αφηλό θρονί σου ν' ανεβαίνεις
Ν' αγναντεύεις τον καιρό

Και σαν με δεις από ψηλά να χαιρετώ
Έλα και κάθησε κοντά μου να σε ιδώ
Τα δυο μαζί εγώ και συ εσύ και γω
Στης ερημιιάς μας να βρεθούμε το χορό...

Τη φάτσα μου την έδειξαν

Τη φάτσα μου την έδειξαν στον κινηματογράφο
Με πέτυχαν σε γύρισμα σαν έβγαινα απ' τον τάφο
Την φρικτή μου αναγούλα παραμέρισα
Τον κοινωνικό μπαμπούλα τον καθαίρεσα
Και δε φοβάμαι μήτ' ανθρώπους, μήτε Χάρο
Και τους θεούς σας μες τις σκούφιες μου κρατώ.

Συμβόλαιο δεν έχω πια με τη ζωή ετούτη
Περαστικά σας ρε παιδιά, για σας το μπαλαμούτι
Οι αέρηδες με πάνε και με φέρνουνε
Και οι θώρακες σας σπάνε και με ξέρονε
Και δε μ' αγγίζει αυτού του κόσμου η ματαιότη
Γιατί το ψέμα σας το ξέρω εγώ καλά

Θα σου κλέψω το σακκάκι

Θα σου κλέψω το σακκάκι δυο γραβάτες θα φορώ
Κι αν με ξαναπείς αλήτη πάλι εγώ σε συγχωρώ.
Έμαθα σ' αυτό τον κόσμο αμαρτίες ν' αφαιρώ
Των ανθρώπων που δεν ξέρουν πως επέζησα εγώ.
Κι αν σου πέσει το λαχείο ξεφορτώσου τα λεφτά
Η ζωή είν' ένα αστέιο και ο θάνατος γελά...

Συνταγές ισορροπίας - ανισόρροπος εγώ
Συμβουλές αταραξίας - ταραχοποιός εγώ.
Η μιζέρια κι η δουλεία ένα κι ένα κάνουν δυο
Κι όλα γύρω μου κατάπιαν το αμίλητο νερό.
Δεν τα κάνω εγώ πλακάκια με κανένα θεσμό
Στέγνωσα σε μανταλάκια το δικό μου εαυτό...

Η μοντέρνα φαντασία πάει να σπάσει τα δεσμά
Είναι όμως οπτασία δεν πατάει πουθενά.
Και η τοξικομανία παραμύθα είναι κι αυτή
Στον καθρέφτη σου ψυχή μου καθρεφτίσου μοναχή.
Δεν τα κάνω εγώ πλακάκια με κανένα κερατά
Μη μ' ανάψουν τα γλομπάκια και σου κάνω σαματά...

Ο Άτριχος πίθηκος

Το 'χα τρακάρει, και το 'χα αγαπήσει
Ήσουν παιδούλα, κι ολοζώντανη
Μα ποια σουτάρεις και ποιος να σε γνωρίσει
Δε φτάνει να 'σαι μοναχά παιδί.

Και στα ντουβάρια ακόμα κι αν μιλάω
Την αορτή μου βγάζω στο κλαρί.

Άτριχέ μου πίθηκε αχανής είναι η μπαμπεσιά σου
Ηρωίνωσες το LSD μες την άγνοιά σου
Κι απ' τη δειλία σου μου είσαι δικαστής.

Εμείς έχουμε ιστορία, πολεμήσαμε στην Τροία
Εσύ μου 'γινες πρεζόνι, και σε πήρε το βαγόνι
Που πας ξυπόλυτη μοφή στ' αγκάθια.

Βρες τη δύναμή σου κι έλα, έλεγχο θέλει κι η τρέλα
Εγώ έχω καθαρίσει και αυτό ίσως βοηθήσει.

Στης απουσίας λιώνω την ουσία
Αναστενάρισσά μου μη χαθείς
Στο πάντρεμα με την ανυπαρξία
Δε φτάνει να 'σαι μόνο χασικλής.

Και μια στιγμή να σπάσεις τα ντουβάρια
Τη δύναμή σου κράτα σταθερή.

Άτριχέ μου πίθηκε η αυγή δείχνει τα τσιμέντα
Μένει η ύπαρξή σου ορφανή, μένει και η πατέντα
Που σου επέβαλε να μείνεις αριθμός.

Εμείς έχουμε ιστορία, πολεμήσαμε στην Τροία
Εσύ μου 'γινες πρεζόνι, κούφια η ώρα που μας ζώνει
Ανυπερθέτως αι δυσκολία.

Στο Φαλημέντο

Θυμάμαι που σε κοίταξα στην άκρη του γκρεμού
Ισορροπώντας τάραξες το λάθος του καιρού
Παλλότανε το είναι σου ολόκληρο στο φως
Την καθαρή ουσία σου ετρόμαξε ο λαός.

Στο φαλημέντο του κόσμου αυτού
Ο καβαλάρης εγώ τ' ουρανού
Με τους ανθρώπους ζητάς επαφή
Μα έχει σπάσει κι αυτή η κλωστή.

Τα χρόνια που περάσανε σ' αφήσανε πληγές
Κουβάλαγες το τώρα σου και σ' άλλες εποχές
Ενώθηκες σαν τίποτα με τον ωκεανό
Και γνώρισες τ' απέραντο στον άλλο εαυτό.

Στο φαλημέντο του κόσμου αυτού
Ο καβαλάρης εγώ τ' ουρανού
Με τους ανθρώπους ζητάς επαφή
Μα έχει σπάσει κι αυτή η κλωστή.

Στο φαλημέντο του κόσμου αυτού
Ο καβαλάρης εγώ τ' ουρανού
Της Αριάδνης το μίτο κρατάς
Κι απ' την αρρώστεια τους και πάλι το σκας...

Τα αδιέξοδά σου

...Τα αδιέξοδά σου όλα γλέντα και ρίχτα στο γιαλό
Γίνε κι εσύ κουδούνα σε πατέντα π' αλλάζει σκηνικό
Και ακολούθησε για οδηγό σου τον αυτοσαρκασμό
Θέλει αντοχή να βρεις το ριζικό σου σε καθαρό οργασμό.

Στα 'λεγα, δε μ' άκουγες και πήγες στα χαμένα
Βρες τη παραμύθα σου, μα άσε με εμένα.
Αγάπη κι ειλικρίνεια στην έχουν κάνει λιόμα
Και δεν υπάρχουν άνθρωποι στον εικοστόν αιώνα...

Πέσαν γκουρού απάνω μου και μάγοι και οι σατανιστές
Πως μου θυμίζουν όλα καρναβάλι μ' αλεξιπτωτιστές.
Θα σας ανοίξω θέλετε δε θέτε, κρατάω τα κλειδιά
Δε σταματάνε χίλιοι θεσμοθέται μια σταθερή καρδιά.

Στα 'λεγα, δε μ' άκουγες τραβάς για την αγχόνη
Κι η κατεργάρα μύτη μου θαρρώ πως μεγαλώνει
Σαν Σιρανό ντε Μπερζεράκ μονομαχώ ακόμα
Στη μύτη μου φιλτράρεται το νέφος του αιώνα.

Αντέχω ακόμα να 'μαι υπηρέτης, βαστάω και μπορώ
Κι αν δεν μπορείτε πια να με σκοτώστε με λέτε γραφικό.
Θα σας ανοίξω θέλετε δε θέτε, κρατάω τα κλειδιά
Δε σταματάνε χίλιοι θεσμοθέται μια καθαρή καρδιά...

Πινακωτή

Πινακωτή, πινακωτή
Έλα από τ' άλλο μου τ' αντί
Μηχανοκίνητη η εποχή
Κι ο Μπέρναντ Μπι μ' ένα κλουβί μας περιμένει.

Ο Μπουμπούνας

Τρεχάτε...τρεχάτε...τρεχάτε
Εμέ το θηρίο να δείτε
Υπήρξα αλήτης και χίπυς και χίπυς
Και ο τρομοκράτης ο πρώην
Ο πιο φοβερός καραγκιόζης των δρόμων
Και έγκλειστος ψυχιατρείων
Μα έγινα τώρα καλός!

Βάλτε την ουρά κάτ' απ' τα σκέλια
Πιο καλά περνάνε οι χαζοί
Η κατάσταση είναι για γέλια
Είναι και για κλάματα μαζί.

Αφότου στέριωσε κι αυτός ο μπαγλαμάς
Απόμεινε απ' το περιθώριο ο κιμάς
Όπως εκείνοι οι παλιοί φουτουριστές
Ας ξεκλειδώσουμε τις κούφίες μας στιγμές.

Αν μ' άκουγες μπουμπούνα
Θα ψήφιζες κουδούνα
Και ξέρει παραπάνω και ξέρει και ξέρει
Αυτή να κουδουνά.

Η κατάσταση είναι για γέλια
Είναι και για κλάματα μαζί
Δε με παίρνει νάμαι πια κουρέλι
Που να το πατάτε όλοι μαζί.

Κινηματογράφε του ρόγχου του βωβού
Σου κλείνω από τώρα ένα ραντεβού,
Σου ψιθυρίζω μα σε αποχαιρετώ
Καλή αντάμωση μες τον ωκεανό.

Εμπρός εδώ και τώρα
Τραγουδίησε με χώρα
Κατάληψη σου κάνω, με είδες, με ξέρεις,
Δεν είμαι κουραμπιές.

Αν θέλεις με πριμάρεις
Αν θέλεις με πασάρεις
Αν θες να κομπανιάρεις διαλέγεις και παίρνεις
Αν θες με παρατάς...

Η Ζαβολιά

...Πα να κάνεις άλλη μια ζαβολιά...

Δε σε πιστεύω γιατί σε ξέρω
Την μαμπεσιά σου δεν υποφέρω
Δεν θα σ' αφήσω να με μολύνεις
Αντίς να παίρνεις μάθε να δίνεις.

Μη μου τη βγαίνεις με προσωπείο
Ισοπεδώνεις και το τοπίο
Δεν θα σ' αφήσω να με μολύνεις
Αντίς να παίρνεις μάθε να δίνεις.

Τι μου κάθεσαι και κλαις, κλαις, κλαις, κλαις, κλαις
Κουβαλώντας τις παλιές αναστολές
Καταστρέφεις τις στιγμές...γιες, γιες, γιες, γιες
Γιατί δεν μπορώ εγώ, λες, λες, λες, λες
Να δω στολές.

Άσε με μόνο στην ερημιά μου
Δεν θα πετάξεις με τα φτερά μου
Δεν θα σ' αφήσω να με μολύνεις
Αντίς να παίρνεις μάθε να δίνεις.

Θα προχωρήσω χωρίς εσένα
Δεν κάνω πίσω εγώ για σένα
Σου φτάνει μόνο να με προφτάσεις
Τα όριά σου θα ξεπεράσεις...

Όλοι δηλώνετε ιδιότητα

Όλοι δηλώνετε ιδιότητα
Καταναλώνετε ποσότητα
Και μου στερείτε τον ήλιο.
Κι εγώ δεν έχω καν ταυτότητα
Κι αν είμαι μια μηδαμινήτητα
Φτιάχνω δικό μου βασίλειο.

Βενσερέμος

Αποκομμένος απ' όλους κι απ' όλα, σε μαγεμένη τροχιά
Πήρα το δρόμο να φύγω, μα ήρθα, τίποτα δεν μ' ακουμπά
Στον παράξενό μου χρόνο.

Ξέρουμε πως είναι ψέμα, μα ας γίνουμε τα δυο μας ένα
Να σ' αγκαλιάσω, να μ' αγκαλιάσεις, να ξεγελιέσαι, να
ξεγελιέμαι
Να σ' αγαπήσω, να μ' αγαπήσεις, έστω για λίγο, για τοσοδούλι
Σαν ζευγαρώνουν δυο βεγγαλικά
Μοιάζουν με μηνύματα τηλεπαθητικά
Στων προσώπων μας τις ζάρες.

Με δίχως σημαίες και δίχως ιδέες, δίχως καβάτζα καμιά
Ντύθηκε η μέρα τα γούστα της νύχτας και η ψυχή μου πηδά
Στου απέραντου την ψίχα.

Θες ν' αγγίζεις την αλήθεια για βγες απ' όξω απ' τη συνήθεια
Σύρε κι έλα να με λούσεις, κι ας είναι της καθαρευούσης
Να σ' αγκαλιάσω, να μ' αγκαλιάσεις, έστω για λίγο, για
τοσοδούλι
Δρεπανηφόρα άρματα περνάν
Στις τσιμεντοπόλεις του θανάτου το συμβάν
Ασυγκίνητο σ' αφήνει.

Σου ξαναδίνω το είναι μου τώρα, θωρακισμένη καιρέ
Με μια σκληρή, παγερή τρυφεράδα, σε πλησιάζω μωρέ
Μ' αυταπάτες πια δεν έχω.

Ξέρουμε πως είναι ψέμα, μας ας γίνουμε τα δυο μας ένα
Δες, θα φτιάχνουμε στιχάκια, να περπατάν σαν καβουράκια
Πλάγια κι ακριβά τα χάρδια, φως αχνό μες στα σκοτάδια
Μ' ένα μου πήδο θα σε ξαναβρώ
Στο μαγκανοπήγαδο της ήττας μου περνώ
Βενσερέμος...Βενσερέμος...

Αν μου ξηγιόσουν αλάνικα
Τραγουδία μεξικάνικα
Θα σου 'φτιαχνα πολλά.
Και ξεπερνώ τη Λολομπρίτζιτα
Σαν το 'ριξα στη βίζιτα
Αντικανονικά...

Δεν χαμπαριάζετε, ρε μύμολα
Όταν σας έδινα τα πόμολα
Να διαλύστε τον τοίχο
Κολλήσατε στο μποτιλιάρισμα
Και ας σας το 'χα κάνει χάρισμα
Να ξεπεράστε τον φρίκο.

Κι αν η ζωή σου θέλει βλήματα
Τελειώσανε τα θύματα
Και πάλι απ' την αρχή
Θενά σε φτιάξω εγώ αθάνατη
Παράτα την και γάμα την
την σχετική ζωή...

Ρε μη μου πια τους κύκλους τάραττε
Σιγά το χάρτη τρισκατάρατε
Και μια πορδή μου θα φτάσει
Και σαν ο πεντεφής σου σε πονεί
Θενά του βάλω λουκουμόςκονη
Να λουκουμιάσει η πλάση.

Εσύ ξεφούσκωνες τα λάστιχα
Σε γράψαν στα κατάστιχα
Των τετυμποϊστών
Κι εγώ έχω γίνει γομολάστιχα
Που σβήνει τα τετράστιχα
Ανθρώπων και θεσμών...

Πάδι στην Ξεφτίδα

Παράνομη Κασέτα Νο 000007

ΤΡΙΠΛΗ ΚΑΣΕΤΑ (Γ')

Α' ΠΛΕΥΡΑ

1.Είσαι παιδί ωραίο 2.Τα βλαχαδερά 3.Δωμάτιο στο Άμστερνταμ
4.Ούζα 5.Τι πα να πει Γυναίκα 6.Πάλι στην ξεφτίδα

Β' ΠΛΕΥΡΑ

1.Τραβεστί 2.Μάρα 3.Σε ζελοφάν 4.Σα το Δευκαλίωνα 5.Πως θες να πάμε μαζί

Στίχοι - Μουσική: Νικόλα Άσιμου

Έπαιξαν οι Μουσικοί: Τόλης Βουλιτζάτης(κυρίως προσαθών: καθάρα, ακορντεόν, βιολί) Μαίρη Καλδή(κυρίως πλίκτρα) Κώστας Καραμήτρος(κυρίως απών) Άριων Καλλοναίος(κυρίως κουτί = ο κουτάνθρωπος) Δημήτρης Τράνταλης(κυρίως μπάσο) Νίκος Δελιγιάννης(κυρίως γνώμη:καθάρα) Πάνος Πατσόγλου(τρομπόνι) Δ.Ντουφεξιάδης(τσέλο, με πληρωμή) Θύμιος Παπαδόπουλος(φλάουτο, κλαρίνο, σαξόφωνο) Ηρακλής Τριανταφυλλίδης(κυρίως εμπλεκτικές διορθώσεις, βιολί, σύνθη) Νικόλας Άσιμος(κυρίως μουζούκα δανεικό)

Τραγουδισαν: Πουπέτα Λάππα, Μαριάννα Τριανταφύλλου, Θεόδωρα Κοιμνηνού

Οι ηχογραφήσεις έγιναν στο στούντιο "Diva", Ηκολίπτης: Νίκος Πέππας, Μιξάζ: Χρήστος Μανωλιτσης, Κεντρική διάθεση: Καλλιδρομίου 55 και Ζαΐμη 56, Έκδοση Ανέκδοτο, Κυκλοφορία κασέτας: 1986

Αυτόνομη έκδοση, απλή καταγραφή

Υπογραφή: Ο τελευταίος επιζών, με ή χωρίς του εναπομείναντες

Είσαι παιδί ωραίο

Είσαι παιδί ωραίο
Κι υπηρετείς στα Ρέο
Για γαλονάκια και βαθμό σε είχανε.
Σου φτιάχναν το μεράκι
Με το κομπιουτεράκι
Μα κρεμασμένο και νεκρό σε βρήκανε.
Κι όλοι αποφανθήκανε πως ετρελλάθης
Αφού δεν προσαρμόστηκες καλά να πάθεις.

Ω εποχή ραγδαία
Απέβηκες μοιραία
Και χάλασες τόσα παιδιά ευαίσθητα.
Αναρωτιέμαι ως πότε
Θε να με τρων αι κόται
Γιατί στα πίτουρα βαθειά μερδεύτηκα.
Μες τον πυρήνα σου θαρρώ πως θα μουκάρω
Τον ζωικό μου τον παλμό να ξαναπάρω.

Οι μέρες αποφράδες
Με ξόρκισαν παπάδες
Κι αμαρτωλό με βγάλανε και βλάσφημο.
Κι εγώ να καταπίνω
Τιτανικός θα γίνω
Να σας βυθίσω στο στερνό μου χάσιμο.
Ότι ενθάδε κείμεθα ω ξειν αγγέλειν
Κι απολωλότες είμεθα απ' την αγέλην...

Τα βλαχαδερά

Τα βλαχαδερά δεν παντρεύονται
Κι όλο κότερα ονειρεύονται
Τα δολάρια είναι αρχάρια
Και ψαρεύονται ως τα ψάρια
Οι κουμμουνιστές είναι υλιστές
Και οι χριστιανοί μείναν αδειανοί
Τα αναρχικά έχουν όρια
Σε παντρεύτηκα με βλεννώρροια...

Μόν' τα χρήματα έχουν πέραση
Πάτε βλήματα στην παρελάση
Προλετάριοι κι άλλα πτώματα
Έχει κι η κραυγή δικαιώματα
Ούτε οι αστοί, ούτε οι μαστοί
Ρέγκα εγώ παστή, έχω εραστή
Όλα χύνονται στο κελάρι μου
Και ζωγράφισα το πιθάρι μου...

Τα βλαχαδερά δεν παντρεύονται
Κι όλο κότερα ονειρεύονται
Τα δολάρια είναι αρχάρια
Και ψαρεύονται ως τα ψάρια
Οι κουμμουνιστές είναι υλιστές
Και οι χριστιανοί μείναν αδειανοί
Τα αναρχικά έχουν όρια
Σε παντρεύτηκα με βλεννώρροια...

Ούζα

Τα μαζεύεις μια και μια δραχμή
Και σ' αποκαλώ φιλικατζή
Μπρος στην τόση τσιγκουνιά σου αυτή
Θε να ξανακάνω φυλακή.

Πας να με παιδέψεις
Να με κάνεις σαν κι εσέ
Θες να με κουρέψεις
Για να βγαίνουμε αγκαζέ.

Μου την έπεσες στα ούζα με την αλλαγή
Και σου πρότεινα παρτούζα παρανοϊκή.
Μα 'συ δεν έπαιρνες χαμπάρι τι θα πει
Τον εργατικό σου μύθο είχες καταπιεί.

Δες τον καραγκιόζη με μπουφάν
Δε μας ξαναλέει "αλλοζανφάν"
Μου 'γινες και φελινιακιά
Θα ζεματιστείς και θα 'ναι αργά.

Των ετερονύμων
Αι καρδίαι έλκονται
Και εξ ευονύμων
Τα πασόκια έρχονται.

Μου την έπεσες στα ούζα με την αλλαγή
Και μου κόλλησες βεντούζα ρε κουμουνιστή
Την έχεις δέσει τη γαιδάρα σου κι εσύ
Συντηρητικιά παράρα κουκουέδικη.

Σου απαγορεύω να με φας
Different συχνότητες για μας
Κι αν τα τρένα τρέχουν σε γραμμές
Τ' άστρα καβαλάνε οι ψυχές.

Φεύγω για ταξίδι
Διασπώντας τον καιρό
Στοπ το χαρακίρι
Κι είμαι κάτω απ' όλα εγώ.

Μου την έπεσες στα ούζα με την αλλαγή
Μα 'συ δεν έπαιρνες χαμπάρι τι θα πει.

Δωμάτιο στο Άμστερνταμ

1. Δωμάτιο στο Άμστερνταμ
Χασίς και μια γυναίκα
Γρουσουζης ήσουν άνθρωπε
Και σου 'δυνα, και σου 'κλεβα πακέτα.

(...όλοι μαζί ρε...)

Αλλά εσύ αντί να θες
(μινόρε μάγκες)
Να να πας να τα καπνίσεις
Εσύ τα μοσχοπούλαγες
(και πάλι μινόρε μάγκες)
Να να πας για να γαμήσεις.

(...όλοι μαζί ρε...)

2. Δωμάτιο στο Άμστερνταμ
Ρηχά τα όνειρά σου
Όπως κι αυτοί που βίδωσαν
Τη μαλθακή καρδιά σου.

(...όλοι μαζί ρε...)

Κι ήθελες όλο το φαϊ
Λαγούς και πετραχήλια
Και νόμιζες πως θάπιανες
Και τον Παπά απ' τ' αρχίδια.

(...όλοι μαζί ρε...)

Τι πα να πει Γυναίκα

Αγάλι, αγάλι γίνεται
Η αγουρίδα μέλι
Κι άν έπαψες να μ' αγαπάς
Ούτε και που με μέλλει
Μου πας και φεύγεις από 'δω
Για το δικό σου το καλό
Πως να σε συντηρούσα
Χωρίς φαί και λούσα.

Πίσω έχει η αγλάδα την ουρά
Και δε με παίρνουν σε δουλειά
Προσπάθησα μπουμπούκα
Μα μ' έχουνε στη μπούκα
Αρνήθηκες να το δεκτείς
Κι εμένανε να συντηρείς
Τι πα να πει γυναίκα
Δώδεκα παρά δέκα...

Αγάλι, αγάλι γίνεται
Η αγουρίδα μέλι
Και η αγάπη ξεψυχά
Πιασμένη στο τσιγκέλι
Για όλους τους ανένταχτους
Τους ανεμοπαρμένους
Ο κόσμος είναι ανάποδα
Όπως και στα τετράποδα...

Τι πα να πει γυναίκα
Δώδεκα παρά δέκα.

Πάλι στην ξεφτίλα

Πάλι στην ξεφτίλα
Κι είχες μια σκασίλα
Αποδοχή χωρίς υποταγή
Γι' αυτό δεν κλαίω ούτε γελάω
Μα από τον κόσμο ασφυκτιώ
Λέω να φτιάξουμε παράνομο σταθμό
Να διαδώσουμε σ' αυτούς
Τους γκαντεμιάρικούς καιρούς
Να μη σκοτώνουνε τους διαφορετικούς.

Πέφτεις στη μαρμίτα
Αιωνίως πίτα
Κοντολογίς ωσάν τον Οβελίξ
Μιας κι έχεις μέσα σου φωτιά
Να μη σ' αγγίζει η φθορά
Και να μπορείς ν' αναταράξεις τα νερά
Γι' αυτό στο δρόμο της ζωής
Τράβα σαν άλλος Μωϋσής
Αλλά χωρίς να σε ακολουθεί κανείς.

Μια ζωή εντάξει
Κι είμαι σαν αμάξι
Όποιος μπορεί το χρησιμοποιεί
Γι' αυτό δεν κλαίω ούτε γελάω
Και από τον κόσμο ασφυκτιώ
Να αγνοήσετε τον άνθρωπο αυτό
Μα διαδώσατε σ' αυτούς
Τους γκαντεμιάρικούς καιρούς
Να μη σκοτώνουνε τους διαφορετικούς.

(Άλα της...όπα...α χα χα χα χα...Έλα να χορέψει και ο σικ
λαός...Ρίχτα...)

Τραβεστί

Μη μου πιάνεις την ψωλή δε σε θέλω τραβεστί
Το δικό μου το καβλί είν' απ' άλλο μαγαζί
Κι αν ανήκω σ' άλλο κόμμα κι είμ' κανονικός ακόμα
Πάψε να με ζαχαρώνεις δε μου κάνεις γι' αδερφή...
(...Αχ...Αχ...Αχ...Αχ...)

Έψαχνα να βρω γυναίκα, μία και κανονική
Βρήκα τριακόσιες δέκα με λεσβιακή φωνή
Κι άμα είσαι από το Κιάτο θέλεις και μουνί στο πιάτο
Κι άμα έχεις και ζοχάδες σ' εμποδίζει η φυσική.
(...Αμάν...ρε καιρέ...ρε μπέρδεμα, μωρέ...)

Μη ζητάς απαλλαγή, οι καιροί είναι πονηροί
Και τη Σόνια τη ζαβή την στραγγάλισαν κι αυτή.
Κι άμα θέλεις κωλαράκι να το νίβεις με λουλάκι
Σύντροφοι κωλομπάρδες μπρος να χύσουμε μαζί.
(...Αχ...Αχ...Αχ...Αχ...)

Στης πανούκλας τον καιρό πως επέζησα απορώ
Φέρτε μου λίγο νερό τάχω φτύσει δεν μπορώ
Παρ' το δονητή και γάμα κι είμαι αρσενική πουτάνα
Έτσι που μας καταντήσαν δε ζητάω πληρωμή.
(...Αχ αμάν...ρε καιρέ...ρε μπέρδεμα, μωρέ...)

Φως την είδες τη δουλειά κι έχεις και μουστάκα να
Τα φτωχά μου τ' αχαμνά μου σαπίσανε κι αυτά
Κι αν πεθάνω τι πειράζει κι η Κατίνα θα νυστάζει
Έτσι που μας εγκλωβίσαν τι τη θέλω τη ζωή.
(...Αχ...Αχ...Αχ...Αχ...Αχ...)

Μάρα

Σα στα παραμύθια που 'λεγε η γιαγιά
Κι όλα τέλειωναν κουφά
Τη μισή αλήθεια κρύβανε κι αυτά
Ψέμα που κυβερνά.

Μάρα, Μάρα, πήρες μια τρομάρα
Κι ήταν μια φορά
Που μπήκες καθαρά
Και ράγισε η κατάρρα.

Αμα θα 'ρθει η ώρα να ψυχορραγείς
Κέντα ρυθμούς ζωής
Πρέπει να πεθάνεις και ν' αναστηθείς
Ρέντα υπομονής.

Χάρο, Χάρο, σ' έκανα κουμπάρο
Κι ήταν μια φορά
Σε ήρεμα νερά
Που κάναμε τσιγάρο.

Τ' ανθρώπιακια ζούνε δίχως τη ζωή
Μάρα, βγες απ' το κλουβί
Κι έλα στη δικιά μου τη διαδρομή
Κι είμαι έρημο πουλί.

Τώρα, τώρα πάει κι αυτή η μπόρα
Σήμανε αργή
Αλλά θα ξαναρθεί
Η τελευταία ώρα.

Σε ζελοφάν

Σε ζελοφάν τα ομοιόμορφα μυαλά σας περπατάν
Και πολεμάν για να με ψήσουνε πως κι έτσι μ' αγαπάν.
Ιλουστρασιόν οι κοινωνίες των μοντέρνων οικισμών
Σε σουσπανσιόν κοιμάται η σύγχρονη Πυθία των χρησμών.

Νάταν να μετακούναγα ολόκληρο πλανήτη
Στις αποθήκες υλικών, θεσμών και σούπερ αγαθών να βάλω
δυναμίτη.
Νάταν και να πιπίλαγα ξανά το δάχτυλό μου
Σαν τα μικρά μικρά παιδιά (ουά) που βρέχονται συχνά να βρω
τον εαυτό μου.

Μισοτιμής σου έχουν κλέψει τη φαρέτρα της ζωής
Κι ότι κι αν πεις δε θα με κάμεις συνεργό υποταγής
Αναλαμπές σ' ένα χορό που δε φτουράει ο Γκιλγκαμές
Και είμαι οφφ απ' το κουτί των πειραμάτων του Παυλώφ.

Όσο κι αν με κομμάτιασαν στο διάβα μου με νάρκες
Ωσάν της σαύρας την ουρά συχνά, μιλάω σοβάρια, ανάπλασα τις
σάρκες
Κι όσο κι αν με καθήλωσαν να ζω σαν τα σκουπίδια
Η ανθρωπότη δεν μπορεί κι αυτή θα υπονομευθεί από τη γη την
ίδια.

Σα το Δευκαλίωνα

Μη με κουτουπώνεις με την Παναγιά
Μέχρι και του Βέγγου έχω τα γυαλιά
Κι ο παράδεισος εμένα δε με θέλει πια
Και στη κόλαση σαν πήγα πάθανε ζημιά
Κουβαλάω τους αιώνες κι όλους σας ξανά.

Άμα έχεις Πύρρα σαν τον Δευκαλίωνα
Αμαρτίες άλλων πλήθωνα
Κι έχω ξετελειώσει μ' ολονών τα κάρματα
Δεν θα με χώσεις στη θολούρα σου, ντουνιά.

Οι πληροφορίες για κατακλυσμούς
Πιάσανε στους μάγους μα και στους τρελλούς
Κι έτσι κάνουν τη δουλειά τους όλοι οι ισχυροί
Μα κι αυτούς θα τους γυρίσει τόχω ξαναπαί
Δεν θα βρουν ποτέ το δρόμο που 'χω ήδη βρει.

Άμα έχεις Πύρρα σαν τον Δευκαλίωνα
Παίρνεις κι απ' το Χάρο δίδακτρα
Ο δικός μου δρόμος πάει στην ολότητα
Κι ελευθερώνει την ανάσα σας ξανά.

Πως θες να πάμε μαζί

Πως θες να πάμε μαζί άμα δεν έρθεις κι εσύ,
Σου 'δωσα τόση ψυχή μην τη χαλάσεις κι αυτή
Πάει καιρός κι απορώ για το λειψό σας εγώ
Τον τελικό μου σκοπό σας τον κρατάω κρυφό...

Πως να κρατήσεις ραβδί άμα δεν είσαι εσύ
Πιασ' την δική μου χορδή αλλά τραγούδα κι εσύ
Πάει καιρός κι απορώ για το λειψό σας εγώ
Τον τελικό μου σκοπό σας τον κρατάω κρυφό.

Δοπημίων σου ε, Πατησίων μου ε
Έχω σπείρει και θερίζω ώριμα εσείς φρουτάκια
Έπιασα και το δρεπάνι και ο Χάρος τάχει κάνει
Τι ψυχή θα παραδώστε όλα εδώ θα τα πληρώστε...

Στο Φανάρι του Διογένη

Παράνομη Κασέτα Νο 000003

Α' ΠΛΕΥΡΑ

1.Μπαγάσας 2.Πανηγύρι 3.Ουλαλούμ 4.Λίνα
5.Δε θέλω καρδιά μου να κλαίς 6.Τρομοκράτες

Β' ΠΛΕΥΡΑ

1.Πας φιρί φιρί 2.Οϊμέ 3.Εγώ με τις ιδέες μου 4.Μπαταρία
5.Γιουσουρούμ 6.Πολεμάτε κοιμισμένα 7.Το Φανάρι του Διογένη

Στίχοι - Μουσική: Νικόλα Ασίου

Τραγουδά η Σωτηρία Λεονάρδου

Το "Ουλαλούμ" σε στίχους του ποιητή Γιάννη Σκαρίμπα

Έπαιξαν οι Μουσικοί: Θήμος Παπαδόπουλος, Αρίων Καλλοναίος, Νέλλη Οικονομίδου,
Δημήτρης Τράνταλης, Τόλης Βουλτζάτης, Νίκος Νεραντζόπουλος

Οι ηχογραφήσεις έγιναν στο στούντιο "Diva"
Κεντρική διάθεση: Καλλιδρομίου 55
Κυκλοφορία κασέτας: Μάρτιος 1987
Αυτοπαραγωγή

Μπαγάσας

Αφήνω πίσω τις αγορές και τα παζάρια
Θέλω να τρέξω στις καλαμιές και τα λειβάδια
Να ξαναγίνω καβαλάρης
Και ξαναέλα να με πάρεις ουρανό
Για δεν υπήρξα κατεργάρης
Και την χρειάζομαι τη χάρη σου, μωρέ!

Ρε, μπαγάσα, περνάς καλά 'κει πάνω;
Μιαν ανάσα, γυρεύω για να γιάνω
Δεν το πιστεύω να με χλευάζεις
Σαν σε χαζεύω δε χαμπαριάζεις.

Πρότεινέ μου κάποια λύση
Δεν θα σου παρακοστίσει
Και θα σου φτιάχνω τραγουδάκια
Με τα πιο όμορφα στιχάκια στο ρεφρέν
Για το χαμένο μου αγώνα
Που τ' αστεράκια μείναν μόνα να τον κλαίν.

Αφήνω πίσω το σαματά και τους ανθρώπους
Έχω χορτάσει κατραπακιές και ψάχνω τρόπους
Πως να ξεφύγω από τη μοίρα
Και έχω μέσα μου πλημμύρα ουρανό
Για δεν υπήρξα κατεργάρης
Και θα το θες να με φλερτάρεις, γαλανέ.

Ρε, μπαγάσα, περνάς καλά 'κει πάνω;
Κάνε πάσα καμιά ματιά και χάμω
'Κει που κοιμάσαι και αρμενίζεις
Ξάφνου αστράφτεις και μπουμπουνίζεις
Κι ότι σου 'ρθει κατεβάζεις
Μη θαρρείς πως με ταράξεις.

Γιατί σου φτιάχνω τραγουδάκια
Με τα πιο όμορφα στιχάκια στο ρεφρέν
Για το χαμένο μου αγώνα
Που τ' αστεράκια μείναν μόνα να τον κλαίν.

Για το χαμένο μου αγώνα
Που τ' αστεράκια μείναν μόνα να τον κλαίν...

Ουλαλούμ

Ήταν σαν να σε πρόσμενα Κερά
Απόψε που δεν έπνεε όξω ανάσα
Κι έλεγα: Θα 'ρθει απόψε απ' τα νερά
Κι από τα δάσα.

Θα 'ρθει, αφού φλετράει μου η ψυχή
Αφού σπαρά το μάτι μου σαν ψάρι
Και θα μυρίζει φότα και βροχή
Και νιο φεγγάρι...

Και να, το κάθισμά σου σιγυρνά
Στολνώ την κάμαρά μου αγριομέντα
Και να, μαζί σου κιάλας αρχινό
Χρυσή κουβέντα:

...Πως - να, θα μείνει ο κόσμος με το "μπα"
Που μ' έλεγε τρελόν πως είχες γίνει
Καπνός και - τάχας - σύγνεφα θαμπά
Προς τη Σελήνη...

Νύχτωσε και δε φάνηκες εσύ
Κίνησα να σε βρω στο δρόμο - ωϊμένα -
Μα σκούνταφτες (όπου εσκούνταφτα) χρυσή
Κι εσύ με μένα.

Τόσο πολύ μ' αγάπησες Κερά
Που άκουγα διπλά τα βήματά μου!
Πάταγα 'γω - στραβός - μες στα νερά;
Κι εσύ κοντά μου...

Πανηγύρι

Σπόρια τσίχλες παλώ καραμέλες σωρό
Τρέξτε πάρτε παιδιά να χαρείτε
Κοκοράκι λαμπρό γλυφιντζούρι γλυκό
Μαντολάτο εδώ θα τα βρήτε.

Εδώ το βοτάνι της αγάπης
διαλαλούσα 'κείνο τον καιρό
Λάλαγα για πανηγύρια τρελά
Κι ένα χάρτινο λαό...

Μα στερέψαν 'κείνα τα τραγουδία
Και δεν γράφω πια για το κοινό
Αλλάζω στίχους καλαμπούρι βαρώ
Κι απ' το ίδιο πίνω το νερό...

Ποιος θε να 'ρθη ρωτώ στο πανηγύρι αυτό
Και δεν θα γυρέψει να αρπάξει
Τα πανέρια μου και τα χέρια μου
Το χαρταετό μου να μου σπάσει

Εδώ αφέντηδες μασάτε
Ό,τι αγγίζετε πιο τρυφερό
Κι εσείς δούλοι προσκυνάτε ώ ω
Και βολεύεστε θαρρώ...

Όλες τρώτε τα παιδιά σας
Κι όλοι σφάζεστε ω γιες
Φάγατε και την καρδιά σας
Κι οι βιτρίνες σας αστραφτερές.

Πωπωπωπωπωπωπό αχ τι κακό τι κακό
Ω τι κόσμο θωρώ στο πανηγύρι αυτό
Στο πανηγύρι αυτό, στο πανηγύρι αυτό
Που δεν έχει τελειωμό.

Ξέρω, ξέρω ένα παραμύθι που λέγεται
Πως στήλη άλατος γένηκε του Λωτ η γυναίκα
Γιατί παράκουσε τον κύριο θεό
Και γύρισε τα Σόδομα και Γόμορα να δει
Που καιγόταν...

Κι άλλο ένα ξέρω παραμύθι.
Εσύ που θες να λέγεσαι λαός
Είτ' υπηρέτης είτ' αφεντικός
Τη φυλακή σου αμπάρωσες γερά
Και φρικιάς μπροστά στη λευτεριά
Κι οπότεν σου σαλέψει η ζωή τη λυντσάρεις...

Όλος ο κόσμος ξέρω, με μισεί,
Κι απ' το μεθύσι μου θέλει να πιει
Πηγαίνουν κούτσα-κούτσα σπιθαμή
Υπολογίζοντας ανταμοιβή
Δολοφονώντας τη Στιγμή...

Από τη μια το θάρρος θαυμάζω της γυναίκας του Λωτ
Για συνεργός σας όντα, όντα σκοτεινά δεν κάνω.

Πωπωπωπωπωπωπό αχ τι κακό τι κακό
Ω τι κόσμο θωρώ στο πανηγύρι αυτό
Στο πανηγύρι αυτό, στο πανηγύρι αυτό
Που δεν έχει τελειωμό
Για τον κάθε χάρτινο λαό...
Για τον κάθε χάρτινο φρουρό...

Λίνα

Λίνα, Λίνα, μην λυπάσαι
Λίνα, Λίνα, μη φοβάσαι
Λίνα, Λίνα πως κοιμάσαι
Μόνη σου, πανάθεμά σε;

Φεύγει κι έρχεται ο καλός σου
Πως να βρεις τον εαυτό σου
Δεν αξίζει τόσο όσο
Η ζωή κι ο θάνατός σου.

Πες μου ένα ψέμα
Ν' αποκοιμηθώ
Μοναχά για σένα
Κάνω το χαζό.

Λίνα, Λίνα, καρδερίνα
Θα σε δω τον άλλο μήνα
Μ' έχεις κλείσει στην κουζίνα
Κι έγινες και μπαλαρίνα.

Λίνα, Λίνα, ζούμε χάρια
Δούλεψα και στα βαπόρια
Λίνα, Λίνα, τέτοια ζόρια
Να 'χαν τ' άλλα σου τ' αγόρια;

Πια δεν έχω χρόνο
Να σου εξηγήσω
Δύσκολα τελειώνω
Μ' ότι αγαπώ.

Λίνα, Λίνα, σαν σε είδα
Ένωσα σαν ναυαρχίδα
Κι έσκασες σαν καταιγίδα
Στην χλωρίδα και πανίδα.

Τώρα λες πως σου ανήκα
Μα δεν πλήρωσα το ΙΚΑ
Θα 'ταν μεγαλομανία
Αν με γράφαν στα ταμεία.

Πες μου ένα ψέμα
Ν' αποκοιμηθώ
Μοναχά για σένα
Κάνω τον χαζό.

Λίνα, Λίνα, κι αν σε χάνω
Δεν θα σε ξαναπικράνω
Σαν το σκύλο με τη γάτα
Η αγάπη μας στη στράτα.

Λίνα, Λίνα, παίρνω φόρα
Κι όλα τ' άπλυτα στη φόρα
Έχεις ομορφιά φιδίσια
Τι γυρεύεις στα Πατήσια;

Δε θέλω καρδιά μου να κλαις

Για πο πο ρε, για πο πο ρε, για πο πο ρε ρα...

Δεν θέλω καρδιά μου να κλαις, για όσα περάσανε χτες
Χαλάσανε τόσα πολλά, μα βρες μονοπάτι ξανά
Δεν ξέρει ο κόσμος να ζει, κατέβα να πάμε πεζοί
Εκεί που καθέννας ζητά να βρει τη μιλιά του ξανά.

Τον πόλεμο μισώ, κι απ' τη ζωή αποζητώ
Να μη μου μείνει μόνο το παράπονο
Κι ας ήταν μια φορά, να μ' είχες πάρει αγκαλιά
Το ξέρω σου ζητώ πάρα πολλά.

Για πο πο ρε, για πο πο ρε, για πο πο ρε ρα...

Δεν θέλω καρδιά μου να κλαις, για όσα περάσανε χτες
Δανείσου κι εσύ μια φορά και βρες μονοπάτι ξανά
Κι αν χάνεις αυτό που σε ζει, δεν έφταιξες μόνον εσύ
Αξίζει να ζουν σαν παιδιά εκείνοι που έχουν καρδιά.

Τον πόλεμο ζητώ, για μια ζωή που δεν τη ζω
Να μη μου μείνει μόνο το παράπονο
Κι ας ήταν μια φορά να δεις μικρέ μου φουκαρά
Πως μαλακώνω σαν δε μου μιλάς σκληρά.

Τον πόλεμο μισώ, κι απ' τη ζωή αποζητώ
Να μη μου μείνει μόνο το παράπονο
Κι ας ήταν μια φορά, να μ' είχες πάρει αγκαλιά
Το ξέρω σου ζητώ πάρα πολλά.

Για πο πο ρε, για πο πο ρε, για πο πο ρε ρα...

Τρομοκράτες

Είμαστε τρομοκράτες όλοι-όλοι,
Είμαστε τρομοκράτες με πρώτο το Μανώλη.
Που δεν πήγε στο στρατό
Φοβότανε τον πόλεμο δεν ήθελε τα όπλα
Ποιος είναι ο τρομοκράτης, ποιος;
Ο χαχόλης ο Μανώλης ο φαιδροπαιδαράς
Γιατί ποτέ δε δέχτηκε να γίνει
Βρωμοποδαράς.

Είμαστε τρομοκράτες, είμαστε τρομοκράτες
Κι οι πρόγονοί μου εργάτες τρομοκράτες ήταν κι αυτοί,
Με την τρομοκρατία πεθαίνει η εξουσία
Δεν θέλουμε εκκλησία, αστυνομία, στρατό και βουλή.

Είναι το κράτος ο τρομοκράτης;
Όχι το κράτος είναι η τάξις
Είναι ο εργάτης ο τρομοκράτης;
Όχι, ο εργάτης είναι το πτώμα, και
Είναι στο κόμμα, κοιμάται ακόμα!!!
Μα είναι το κόμμα ίσον το πτώμα;
Όχι το κόμμα είναι ένα.

Κουκουκουκέ το πτώμα σου λαέ
Κουκουκουκέ το πτώμα σου λαέ
Για να έχεις σύνταξη καλή, συστοιχία
Και κατάταξη, ταξινομημένο και αριθμημένο
Κουρδιστό ραμολιμέντο. Να μην είσαι
Τρομοκράτης, αρνησίθρησκος, χωριάτης,
Ανυπόταχτος, τεμπέλης, άπατρις, κοπανατζής.
Για να είσαι δημοκράτης, χάρφτης και
Σοσιαλιστής (το "λη" παρακαλώ με ήτα) καντηλανάφτης.

Είμαστε τρομοκράτες, είμαστε τρομοκράτες
Κι οι πρόγονοί μου εργάτες τρομοκράτες ήταν κι αυτοί,
Με την τρομοκρατία πεθαίνει η εξουσία
Δεν θέλουμε εκκλησία, αστυνομία, στρατό και βουλή.

Είναι οι μπάτσοι οι τρομοκράτες;
Όχι, οι μπάτσοι είναι φρουροί.
Είναι το τάγμα ο τρομοκράτης;
Όχι, το τάγμα είναι πατρίς.
(Ζήτω η πατρίς)
(Ζήτω η πατρίς)
(Ζήτω)
(Ζήτω ρε)
(Ζήτω...)
(Ε, σας πάνε στο στρατό να σαςβάλουν να γαμάτε τα
τσουβάλια)
(να σας πω εγώ μαλάκα αν δεν το πείτε)

(Ζήτω ρε)
(Ζήτω η πατρίς)
Είναι η δουλειά μας τρομοκρατία;
Όχι, δουλεύα ίσον τιμή.
Είναι οι παπάδες οι τρομοκράτες;
Όχι, θρησκεία είναι τα θεία
Μήπως οι νόμοι τρομοκρατούν;
Όχι, οι νόμοι νομοθετούν
Τρομοκρατία ίσον βουλή;
Μα όχι, βουλή μας είναι η ψήφος
Κι ο ψηφοφόρος θανατηφόρος!!!
Το είπε κι ο πρώτος μουγγός μασκοφόρος αυτό.

Είμαστε τρομοκράτες, είμαστε τρομοκράτες
Κι οι μασκοφόροι εργάτες τρομοκράτες ήταν κι αυτοί,
Με την τρομοκρατία πεθαίνει η εξουσία
Δεν θέλουμε εκκλησία, αστυνομία, στρατό και βουλή.

Τρομοκρατία ίσον Δαφνί;
Όχι, βαρά και ψυχοσorroπέι
Κι αφού μας μοντάρει! Ξανά στη γραμμή
Μα τότε σχολείο σημαίνει και τρόμος!!!
Όχι. Διδάσκεστε πίστιν στους νόμους
Τρομοκρατούνε οι δικασταί;
Μα, δικασταί μας είναι η έδρα.
Μα, μήπως τέλοσπάντων η έδρα ισοπεδώνει;
Όχι. Η έδρα μας σουλουπώνει, μας καλιγώνει,
Μας το βιδώνει γερά το τιμόνι στα μπισινά!!

Εν-δύο-τρία-εμπρός με χαρά.
Κράτος, σχολεία, θρησκεία, στρατός
Νομοθετούνε για μας ευτυχία
Τα συνδικάτα το κόμμα φραγκός
Κάντε εμετό και νιώστε αηδία.

Για να μπορέσει επιτέλους (γαμώ το κέρατό μου) να σηκώσει
Το κεφάλι ο τρομοκράτης που είναι μέσα μας
(και κοιμάτε ο καργιόλης).

Είμαστε τρομοκράτες όλοι-όλοι,
Είμαστε τρομοκράτες με πρώτο το Μανώλη.

Ποιος είναι ο τρομοκράτης, ποιος;

Ο χαχόλης ο Μανώλης ο φαιδροπαιδαράς
Γιατί ποτέ δεν δέχτηκε να γίνει
Βρωμοποδαράς...

Πας φιρί φιρί

Πας φιρί φιρί γυρεύοντας με τα μαύρα σου τα μάτια
Δέκα πιάτα στο κεφάλι μου κι άλλα τέσσερα κανάτια
Πας φιρί φιρί γυρεύοντας να με κάνεις ν' αγριέψω
Έχω και τις πεποιθήσεις μου, μα στο τέλος θα στις βρέξω.

Αλλά σόπα και μη μου την βγαίνεις στην κόντρα
Αν βαρούσα κι εγώ, δεν θα ήσουν εδώ
Έχεις γλώσσα σκληρή που σκοτώνει σαν κόμπρα
Κι όσο πείσμα εσύ, άλλο τόσο κι εγώ.

Τέτοιος χαλασμός που έγινε κι ήρθαμε κι ισοπαλία
Κι απ' την ταραχή κουνήθηκε όλη η πολυκατοικία
Σχολιάζουνε οι γείτονες κι απορούν κι οι αστυνόμοι
Πως οι δυο μας δεν χωρίζουμε κι αγαπιόμαστε ακόμη.

Μία τέτοια σκηνή να τη δεις στην οθόνη
Μα σαν παίζεις κι εσύ, θα σκιστεί το πανί
Έχε χάρη που δεν αγαπώ καμιά άλλη
Κι απ' τώρα μας κλαιν και τα ψώνια του Ζεν.

Στα δελτία των ειδήσεων θα με γράψουν σαν σε σφάξω
Πας φιρί φιρί μου φαίνεται την ψυχή σου ν' αναπάψω
Μου 'ρθε κρίση και παλάβωσα, μη με βάζεις ν' αμαρτήσω
Πας φιρί φιρί γυρεύοντας στα μπουντρούμια να σαπίσω.

Αλλά σόπα και μη μου την βγαίνεις στην κόντρα
Θα βαρέσω κι εγώ, κι απαιτώ σεβασμό
Είναι κάτι φορές που φτηνά τη γλιτώνεις
Με πέντε-έξι μπουνιές και δυο-τρεις μελανιές.

Οϊμέ

Οϊμέ, οϊμέ, πως έγινε
Οϊμέ, τίποτα δεν έμεινε
Από μένα ζωή
Κι έχω πια παραδοθεί.
Πόσο ξένοι γίναμε...
Ποιος θα το πίστευε πως όλα τελειώσανε
Κι ούτε που πονάω πια.

Είναι αυτο-δύναμη και αδυναμία μου
Κι έγινε πια ύπαρξη
Με την πάροδο του πόνου η ανυπαρξία μου.

Προτιμώ, προτιμώ να μην ξέρω κανέναν.
Κι όσα έζησα, πέρα τα πέταξα!

Είναι αυτο-ύπνωση και αταραξία μου
Είναι κι επαγρύπνηση
Κι η κοπή μου από το θρόνο, η ελευθερία μου.

Οϊμέ, οϊμέ, πως έλιωσα.
Οϊμέ, τ' άλογο μου σέλωσα
Δεν πατάω στη γη
Κι έχω αποξενωθεί.
Τρέχω σαν τον άνεμο...
Ποιος θα το πίστευε πως αναβαπτίζονται
Στ' ονειρεματάκι μου.

Είναι στην πέτσα μου και στην φαντασία μου
Είναι και επίγνωση
Κι είναι το παράλογό μου, κι η ανοησία μου.

Αγαπώ, αγαπώ και γυρνάω σε μένα!
Κι όσα πέταξα τα ξαναμάζεψα.

Είναι αυτο-όραση και αναγκαιότητα
Είναι παλιννόστηση
Είναι και η λαφυριά μου στην αιωνιότητα...

Εγώ με τις ιδέες μου

Εγώ με τις ιδέες μου, κι εσείς με τα λεφτά σας
Νομίζω πως τα θέλετε μονά-ζυγά δικά σας
Δεν θέλω την κουβέντα σας, ούτε τη γνωριμία σας.

Θα χτυπήσω εκεί που σας πονάει
Κανένα δεν θ' αφήσω εμένα να κερνάει
Θα με χρίσω ιππότη και τσεντάι
Και άμα ξεμεθύσω σας λέω και good bye.

Και οι θεοί σαν πείθονται εάν υπάρχει ανάγκη
Για πόλεμο δεν έκανα ποτέ εγώ το μάγκα
Και ούτε νεροπίστολο δεν έχω στην παράγκα.

Θα τραβήξω το δρόμο μου όσο πάει
Κανένα δεν θ' αφήσω εμένα να κερνάει
Θα απολύσω κι όποιον με περιγελάει
Χιλιάδες-δυο αλήθειες ο πόνος μου γεννάει.

Εγώ στα δίνω έτοιμα, κι εσύ τα θες δικά σου
Λιγούρα που σε έδερνε παρόλα τα λεφτά σου
Και ούτε στο νυχάκι μου δεν φτάνει η αφεντιά σου.

Δεν σε παίρνει εμένα να κοιτάξεις
Χωρίς καμιά ουσία εσύ θα τα τινάζεις
Είσαι θύμα του νόμου και της τάξης
Δεν ξέρεις καν το λόγο για να με υποτάξεις.

Είσαι θύμα του νόμου και της τάξης
Δεν ξέρεις καν το λόγο για να με υποτάξεις.

Το Φανάρι του Διογένη

Είπα κι εγώ ν' αλλάξω ζωή, ν' αρχίσω καινούργιο παιχνίδι
Το Ξερα πριν κρατούσα γυμνή κι αγνή την καρδιά στο λεπίδι
Και δεν την είδα την πρώτη ελπίδα, να γίνει σπέρμα, να
σαρκωθεί.

Στο φανάρι του Διογένη
Κάθεται ένας νιος και περιμένει
Μην το γκρεμίσουν, κι ας τον νομίσουν φονιά
Που 'χει τόσο ευαίσθητη καρδιά.
Πια δεν γυρνάνε τα χρόνια πίσω βοριά
Νιε μου το φανάρι δεν 'φελά.

Έτσι κι εγώ θα ψάξω να βρω, βουνίν, φορεσιάν και ντουφέτσι
Με δίχως θυμόν και δίχως μιλιάν, ταφήν να πληρώσω του κλέφτη
Των δεσποτάδων, κυβερνητάδων, χοντροτζεπάδων και δικαστών.

Άλλος μασάει, κι άλλος σωπαίνει
Κι ο σκυφτός λαός να περιμένει
Για τα δεσμά μας, δεν φταίει πάντα η σκλαβιά
Μα η υποταγμένη μας καρδιά
Μ' ένα φανάρι ξαναγυρνάς τις νυχτιές
Ψάχνεις γι' ανυπόταχτες ματιές.

Μπαταρία

Εκπορνεύεσαι κουρέλι
Στην μπορντέλο κοινωνία
Ξεπουλάς και την ψυχή σου
Για την υπεραφθονία.

Στην καρδιά σου βάλαν φρένα
Το μυαλό σου παίρνει βύσμα
Για χιλιάδες σαν κι εσένα
Θα αρκέσει μια μπρίζα.

Κι η Πνευμονοκονίαση
Κι η Πνευμονοκονίαση
Κι αυτή θα έχει πάψει.
Ρομποτανθρωπομήχανση
Και Ξυπνοπνευματύπνωση
Και χρυσωμένο χάπι.

Θα είσαι με μπαταρία
Να εκτελείς εργασία
Με σούπερ ενημέρωση
Τροφή και διασκέδαση
Θα πλέχεις ευφορία.

Θα είσαι με μπαταρία
Να εκτελείς εργασία
Με σούπερ ενημέρωση
Τροφή και διασκέδαση
Θα πλέχεις ευφορία.

Για κοιτάζτε με σακάτη
Ένα έχω μόνο μάτι
Μου ρουφήξατε το αίμα
Μα ανυπόκριτο έχω βλέμμα.

Αποφασισμένος πάντα
Στην προσωπικιά μου μπάντα
Την ψυχή μου δεν πουλάω
Και το δρόμο μου τραβάω.

Την Πνευμονοκονίαση
Την Πνευμονοκονίαση
Εγώ τη συζητάω
Ρομποτανθρωπομήχανση
Και Ξυπνοπνευματύπνωση
Δεν θέλω να τη φάω.

Ξερνάω την μπαταρία
Δεν εκτελώ εργασία
Δεν θέλω ενημέρωση
Τροφή και διασκέδαση
Γουστάρω ελευθερία.

Ξερνάω την μπαταρία
Δεν εκτελώ εργασία
Δεν θέλω ενημέρωση
Κορσέ και διασκέδαση
Γουστάρω ελευθερία.

Γιουσουρούμ

1. Ήταν οι πόρτες μου δίχως μπαχτσέδες και μεντεσέδες κρατάνε
τη γη
Γίναν οι φτέρνες μου σαν τροχαλίες και στον κουβά τους αράζεις
εσύ
Αλλάζεις συχνά κάθε τόσο στολή, αλλάζεις οσμή, αλλάζεις σασί
Και η ελπίδα μας έχει θαφτεί σαν το Ντορή μες στο παχνί.
2. Πάγωσε η ψείρα μου και παραπαίουςα, μ' ένα τικ-τακ μου
ματώνει τ' αυτιά
Όλα με πρόγραμμα, όλα στο σχέδιο, πρωτοκολλήσαμε τον έρωτα
Και θες να πετύχω με μια μπαταριά, χίλια φλουριά, χίλια
φλουριά
Για να σου χαρίσω μαντάτα καλά, να 'χεις αγάπη μου λεφτά.
3. Ποντικοφάρμακο για τους μεγάλους και μουρουνόλαδο για τα
παιδιά
Κι έπλεξες σόβρακα για τους φαντάρους και θυσιάστηκες
πατριωτικά
Σου στέλνω μήνυμα μ' ένα ταμ-ταμ να μαγειρεύεις με βιτάμ
Κι ήσουν γόησσα κι έκανες μπαμ, γι' αυτό σε ψάχνω στα
χαμάμ.
4. Άδειο το βλέμμα σου, κούφιος οι ώρες μας, στα ενυδρεία σε
χώσαν ζωή
Συνηθισμένοι καθένας στο ρόλο του, κι η φαντασία μας έχει
χαθεί.
Την ξεπουλήσαμε στο γιουσουρούμ, για ένα κουστόμ, για ένα
κουστόμ
Την ξεπουλήσαμε στο γιουσουρούμ, για ένα κουστόμ, για ένα
κουστόμ.
5. Μια διαδήλωση, δέκα μικρόφωνα και τα μεγάφωνα στη
διαπασών
Χιλιάδες δίποδα με μαγνητόφωνα κι έχουν λουστεί με την ίδια
λοσιόν
Ξεπουληθήκατε στο γιουσουρούμ, για ένα κουστόμ, για ένα
κουστόμ
Κι ο εαυτούλης σας πέταξε...βζουμ, ταρατατατζούμ,
ταρατατατζούμ.
6. Ω, εποχή μου θυμίζεις τον Καίσαρα κι οι μελλοθάνατοι σε
χαιρετούν
Κι όσο γερνώ μπουσουλώ με τα τέσσερα, τα τροχοφόρα με
προσπερνούν
Φεύγω και πάω να βρω στο Μπανγκόκ το σύντροφό μου τον
Κινγκ-Κονγκ
Μες στο μυαλό μου βαράνε τα γκογκ, μοιάζω με μπάλα του
πινγκ-πονγκ.
7. Μας εκτελούν με σφαίρες ντουμ-ντουμ, σφαίρες ντουμ-ντουμ,
σφαίρες ντουμ-ντουμ
Κι εμείς ξεπουλιόμαστε στο γιουσουρούμ, ταρατατατζούμ, για
ένα κουστόμ.

Πολεμάτε κοιμισμένα

Φεύγεις άτιμο κι είναι άδικο
Μου κλειδώθηκες κι εσύ στην κριτική.
Κόντεψα κι εγώ να ξεμωραθώ
Μα έμαθα ξανά την υπομονή.

Πολεμάτε κοιμισμένα
Κι είστε σαν μαρμαρωμένα.
Πως να φτάσετε σε μένα
Που κατέχω τα κρυμμένα.

Γρηγορείτε να με βρείτε
Αλλά κι θελοτυφλείτε.
Είμαι αόρατος για σένα
Ορατός μόνο για μένα.

Θέλεις μάλωμα, παρανάλωμα
Σύ δεν έγινες ούτε μια φορά.
Πως να σου το πω μοιάζεις θωρηκτό
Σύ δεν πόνεσες όσο με πονάς.

Πολεμάτε κοιμισμένα
Κι είστε σαν μαρμαρωμένα.
Πως να φτάσετε σε μένα
Που κατέχω τα κρυμμένα.

Και του εικοστού αιώνα
Του χαλάω την εικόνα.
Μάθετε να πολεμάτε
Κεί που πάω δεν θα πάτε.

Θέλεις μάλωμα, παρανάλωμα
Σύ δεν έγινες ούτε μια φορά.
Πως να σου το πω μοιάζεις θωρηκτό
Σύ δεν πόνεσες όσο με πονάς.

Πολεμάτε κοιμισμένα
Κι είστε σαν μαρμαρωμένα.
Πως να φτάσετε σε μένα
Που κατέχω τα κρυμμένα.

Γρηγορείτε να με βρείτε
Αλλά κι θελοτυφλείτε.
Μάθετε να πολεμάτε
Κεί που πάω δεν θα πάτε.

Ο Ξαναπέες

Α' ΠΛΕΥΡΑ

1. Άμα σε λέγαν Βάσω 2. Πιάστηκα σκοινί κορδόνι
3. Βαρέθηκα 4. Σχιζοφρενοβλαβίωση 5. Της επανάστασης
Β' ΠΛΕΥΡΑ

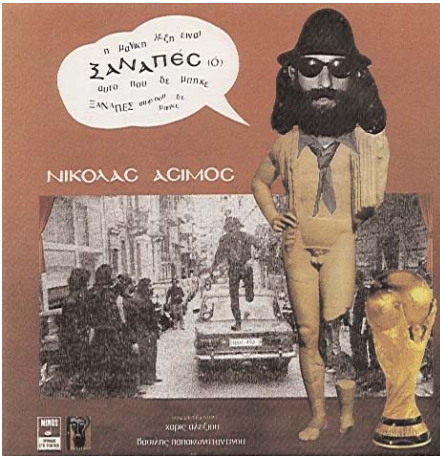
1. Ένας απάτσι στα pubs 2. Κάνε μου μπη 3. Το παπάκι
4. Θα το δείξει κι ο καιρός 5. Σεισμός

Στίχοι - Μουσική: Νικόλα Άσιμου

Συμμετέχουν οι Χάρις Αλεξίου, ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου και η Αθηναϊκή Κομπανία
Ενορχήστρωση και διεύθυνση Θανάσης Μπίκος

Έπαιξαν οι Μουσικοί: Θανάσης Μπίκος (καθάρες, μπάσο, φουσαριμόνικα), Γιώργος Τσουπάκης (ντραμς) Φίλιππος Τσεμπερούλης (κλαρίνο), Στέφανος Στεφανόπουλος (σαξόφωνο), Μηνάς Αλεξίδης (πιάνο, συνθεσαίτζερ), Γιώργος Σταθάκης (ακορντεόν), Δημήτρης Ντουφεξιάδης (τσέλο), Γιάννης Θεοδορίδης (τρομπέτα), Σπύρος Αλεξανδράτος (τρομπόνι), Γιώργος Ρόλος (κρουστά), Νικόλας Άσιμος (μπρίκα), Φωνητικά: Πουπέτα Λάμπα, Πέννυ Ξενάκη, Δημήτρης Τραντάλης με τη συνοδεία λαϊκών οργάνων και φωνών

Παραγωγός: Ηλίας Μπενέτος, Ηχογράφηση: Studio RDR (1/9 - 2/11/82), Ηχολήπτες: Πάνος Δράκος, Γιάννης Παπαϊωάννου, Φωτογραφία: Διον. Πετρουσιόπουλος, Εξώφυλλο: Γιώργος Κορδέλλας, Εκτύπωση: Μιχάλης Ορφανός, Κυκλοφορία Δίσκου: Νοέμβριος 1982, Μίνως

Άμα σε λέγαν Βάσω

Άμα σε λέγαν Βάσω θα ήταν μια χαρά
Κι αν ήμουν ο Πικάσο θα σε ζωγράφιζα.

Αν ήμουνα η Τζέην και ήσουν ο Ταρζάν
Απ' το Ελ-Αλαμείν θα 'ρχόσουν στο Σουδάν.

Άμα σε λέγαν, κι αν ήσουν, κι αν ήμουν
Και τζιντζι-μιντζι-χοντζιριά...

Αν ήσουν Μαγγελάνος και ήμουνα νησί
Αν ήμουν Ινδιάνος και ήσουνα στενή.

Αν ήμουν ο Γαλάκος και ήσουν ο Μπουμπλής
Να σου 'κανα μια τρίπλα και άιντε να με βρεις.

Πάρε μαρέα (:) και κούκου νιάου ρέα
Να είχες και κεραία...

Εάν ο κόσμος είναι εύγευστη σούπα
Το μεζεδάκι είμαι εγώ μέσα
Το μυστικό μου θα το μάθω ίσως
Εάν και όταν φαγωθώ...

Αν ήμουνα αρλούμπα κι εσύ παραμυθάς
Να σου 'κανα μια τούμπα κι εσύ να μου γελάς.

Αν ήμουν ο θεούλης και ήσουν ο Χριστός
Θα ήμουνα πατέρας κι εσύ θα ήσουν γιος!

Άμα και άμα και θα και άμα
Και να το θάμα..

Σαν περπατάς σ' αυτούς τους δρόμους να προσέχεις
Να μην πατήσεις τη σκιά σου
Εκτός εάν και τούτη δεν την βλέπεις
Οπότε πας και στη δουλειά σου!!

Αν ήμουνα τραγουδι κι εσύ ο στιχουργός
Θα χόρευε τ' αρκουδι και ο δημιουργός.

Αν ήσουνα ο Βούδας κι εγώ οροσειρά
Θα είχα τη νιρβάνα πιασμένη απ' την ουρά. Να!

Πιάστηκα σκοινί κορδόνι

Θα σου δώσω μαξιλάρι
Να πλαγιαζεις στο σκοτάδι
Πω, πω, πω...πόσο σ' αγαπά.
Θα σου πλέξω αρρεβώνα
Να τον έχεις το χειμώνα
Πω, πω, πω...πόσο σ' αγαπά.

Πιάστηκα σκοινί κορδόνι
Φεύγω για τα ξένα
Βούτηξα στο μακαρόνι
Αλοίμονο σε μένα. (δισ)

Ανασαινώ κι είμαι μοναχός
Κι ο ξενιτεμένος είναι άνθρωπος.

Θα σου έχω στ' αεροπλάνο
Μπακλαβά απ' το Μιλάνο
Πω, πω, πω...πόσο σ' αγαπά.
Θα σου στείλω με πατίνι
Τον Πελέ στην Μυτιλήνη
Πω, πω, πω...πόσο σ' αγαπά.

Πιάστηκα σκοινί κορδόνι
Για να 'ρθω σε σένα
Όλα τα μπορεί 'μα θες
Ο άνθρωπος στα ξένα. (δισ)

Ανασαινώ κι είμαι μοναχός
Κι ο ξενιτεμένος είναι άνθρωπος.

Δέξου στο ταχυδρομείο
Της σχολής μου το πτυχίο
Πω, πω, πω...πόσο σ' αγαπά.
Να κρεμάσεις μια κορνίζα
Στο πλευρό της Μόνα Λίζα
Πω, πω, πω...πόσο σ' αγαπά.

Πιάστηκα σκοινί κορδόνι
Έμπλεξα στα ξένα
Άνοιξα σπαγγετερία
Δε γυρνώ σε σένα.
Άνοιξα σπαγγετερία
Πλούτισα στα ξένα
Βούτηξα στο μακαρόνι
Αλοίμονο σε μένα
Αλοίμονο σε μένα
Αλοίμονο σε μένα!!

Βαρέθηκα

Βαρέθηκα τη μίζερη μου φύση
Κανένas πια δε λέει να ξεκουνήσει
Κανένas πια δε λέει να ξεκουνήσει
Αναμφιβόλως, δε με χωράει ο τόπος ρε παιδιά.

Βαρέθηκα τα ίδια και τα ίδια
Τα δάκρυα να κάνω μπιχλιμπιδία
Τα λόγια μοναχά μας απομείναν κι οι θεωρίες
Στην πράξη μας χαλάνε οι θεσμοί.

Βαρέθηκα να λέω πως θ' αλλάξει
Το σύστημα μας έχει επιτάξει
Απόκληρα απομείναμε πουλάκια, κυνηγημένα
Με ξεπουπουλιασμένα τα φτερά...

Απόκληρα απομείναμε πουλάκια
Με ξεπουπουλιασμένα τα φτερά...

Βαρέθηκα κι αυτό το μονοπάτι
Ακόμα και σαν βρω κάνα κομμάτι
Πως είναι δυνατό να μαστουριάζεις, εξήγησέ μου
Άμα σου περιφράζαν την καρδιά;

Για πες μου πως μπορείς και μαστουριάζεις
Άμα σου περιφράζαν την καρδιά...

Συνέχεια μου έρχεσαι από πίσω
Δεν έχω πια το σάλιο να σε φτύσω
Πως γίνεται στον έναν παλαβιάρη, εξήγησέ μου
Κουτόχορτο χιλιάδες να βοσκάν;

Πως γίνεται στον κάθε παλαβιάρη
Κουτόχορτο χιλιάδες να βοσκάνε...

Σχιζοφρενοβλαβίωση

Είμαι παλιάνθρωπος
Είμαι υπάνθρωπος
Αντικοινωνικός
Και άρρωστη σχιζοφρενοβλαβίωση.

Με κατατάξατε
Σε ταξινόμηση
Για λοβοτόμηση
Και επαναδιάρθρωση των σκέψεων.

Κυρίως όταν σας μιλώ
Πως δε χρειάζομαι γιατρό
Κι ο παλαβός δεν είμ' εγώ
Γελάτε

Γελάτε σαρδονιακά
Φτωχά μου ανδράποδα φρικτά
Μ' εγκεφαλοαλλοιωτικά
Τρυπάτε...

Κουνάτε όλοι σας
Το υποστόρι σας
Κι η κοινωνία σας
Μια άρρωστη σχιζοφρενοβλαβίωση.

Σας καταδίκασαν
Σε ομοίσταση
Ευφορολιανση
Γελάτε ομοιόμορφα σαν πτώματα.

Κυρίως όταν σας μιλώ
Για τ' ανυπόταχτο εγώ
Πως είμαι όντο φωτεινό
Γελάτε

Γελάτε σαρδονιακά
Φτωχά μου ανδρείκελα φρικτά
Μ' εγκεφαλοαλλοιωτικά
Τρυπάτε...

Μη χάσετε όλοι σας
Το υποστόρι σας
Κι η ευτυχία σας
Σκωλήκωνμερμηγκότρυπας τελείωση...

(Χαμήλωνέ το σιγά σιγά...)

Της επανάστασης

1. Είπαμε πως θα καταργήσουμε τα σύνορα
Είπαμε πως θα διαλύσουμε το κράτος
Κι αφήσαμε τους εαυτούς τους ίδιους μας
Μες στο γλοιώδικο περίβλημά τους.

Η επανάσταση αποδείχτηκε ένα όνειρο
Μια βολεμένη και ευφυής δικαιολογία
Διατηρούμε την αισχρότερη τη βρώμα μας
Μ' επαναστατική φρασεολογία...

2. Τα θλιβερά δεν σπάσαν τα καλούπια μας
Υποχθονιακές ψυχρές προκαταλήψεις
Υπουλα βράξεις μέσα μας αρρώστεια μας
Αγκομαχάς, για δεν το λες να μας αφήσεις.

Η επανάσταση αποδείχτηκε ένα όνειρο
Μια ξοφλημένη και ευφυής δικαιολογία
Διατηρούμε την εσώτερη μιζέρια μας
Μ' επαναστατική φρασεολογία...

3. Δύσκολο μονοπάτι σε τραβήξαμε
Ατέλειωτο και δεν σε ξεπερνάμε
Μας μπόλιασες βουβό μ' απογοήτευση
Κι ίσως ν' αξίζει μόνο που το λμάμε.

Η επανάσταση αποδείχτηκε ένα όνειρο
Σαν ξεχασμένα να τελειώσουν παραμύθια
Παρά τα τόσα όνειρά μας που συντρίφτηκαν
Μες στα συντρίμια ολοκληρώνεσαι αλήθεια...

Η επανάσταση αποδείχτηκε ένα όνειρο
Διατηρούμε την αισχρότερη μιζέρια μας
Μ' επαναστατική φρασεολογία...

Ένας απάτσι στα pubs

1. Γελάς, που και που χαχανάς
Και την ώρα περνάς
Στα pubs νυχτογυρνάς
Και γνωστούς συναντάς.

Αργά να τρως τ' αγγούρι
Μπας και σου φέρει γούρι
Τα ζωδιακά να τα μάθεις απ' έξω
Πάει καλά κι ο Morrison ο Jim
Στης μόδας τα μπλου τζιν.

Μου σηκόνεσαι, μωρό μου
Με μουσική στερεοφώνου...

Επαναστάτες, αναρχικοί
Ροκάδες, φρικιά, όλοι μαζί
Μην καρφονόμαστε, μωρό μου
Θ' ανοίξω μαγαζί δικό μου...

2. Μαλλιά άφησες μακριά
Κόντρα στη μαμά
Μετά, θα τη βολέψεις κι εσύ
Όπως όλα τα παιδιά.

Πάλι καλά που οι μπάτσοι
Μας θεωρούν απάτσι
Και μας μαζεύουν που και που
Στα κρατητήριά τους.

Κι οι φυλακές, γεμίσανε κι αυτές
Για να 'χεις και να λες:
Στην μπάντα η ζωή πεθαίνει
Κι η μουσική μου αφήνει γένι!...

Επαναστάτες, αναρχικοί
Ροκάδες, φρικιά, όλοι μαζί
Μην καρφονόμαστε, μωρό μου
Το μαγαζί είναι δικό μου...

Θα το δείξει κι ο καιρός

Κάνε μου μπα

Κάνε μου μπα, να κάνω χα!
Να μην μας πιάσουνε στα πρα...
Κάνε μου χο-γλο-γλο, βγάλε φωνή
Χα-χα, μπαχανισμένη μου ζωή.

Αμα βγάζαμε τις μάσκες
Θα 'ταν διαφορετικά.
Ως και οι πάνκησες τα βάψαν
Πράσινα τα μαλλιά...

Πρασινοαίματος καιρός
Δηλώνω πρασινοφρουρός
Να μ' αγαπάς πρασινωπά
Έχω και καταπράσινη καρδιά.

Πως να παίζουμε κρεμάλες
Ξέχασές το το στυλό
Στον επιτηρητή πήρα (;) τις προάλλες
Πράσινο...

Είσαι θαμπή, κάνε μου μπι
Σαν θερινή χαζή αναψυχή
Βάψε με μπλε, μάρεν και βυσσινί
Φυλάκισέ με αν θες στο μουσταρδί.

Μετενσαρκώνομαι σε δάδα
Κι έλαμψα στο πουθενά
Και τη μικρή μου κουτουράδα
Κάψανε μες (;) στην πυρά...

Το παπάκι

Έχω ένα παπάκι, να μου κάνει πα, να μου κάνει πα-πα-πα
Κι ένα κουνελάκι που όλο μου κουνάει, που όλο μου κουνάει τ'
αυτιά.

Και δεν μου καίγεται καρφί, αν εσύ περνάς και δεν μου
ξαναμιλάς. (δισ)

Ίσως να ξανάρθεις, όταν θα 'χω πια, όταν θα 'χω πια χαθεί
Κι ή θα μ' έχουν κάψει, ή θα έχω μα... ή θα έχω μαραθεί.

Κι ας μη σου καίγεται καρφί, κι ας συνήθισες, κι ας συνήθισες κι
εσύ. (δισ)

Της ρουτίνας το τραγούδι
Πέστε άρχοντες και δούλοι
Μια ζωή
Ρίξτε φράγκα στο νταούλι
Να καεί το πελεκούδι
Στην ανάσταση.

Θα το δείξει κι ο καιρός
Είμαι ο πιο δυνατός
Θνητός.
Θα χορεύει κι ο θεός
Μοναχός του και ατός
Θεός.

Έμαθα να συγχωρνάω
Να μιλώ, χαμογελάω
Μετά 'σας
Μετά 'σας, που δε σχωρνάτε
Κι υπολογισμένα σκάτε
Για την πάρτη σας.

Θα το δείξει κι ο καιρός
Είμαι ο πιο δυνατός
Θνητός.
Θα χορεύει κι ο θεός
Μοναχός του και ατός
Θεός.

Στο κανάλι αυτό που πάω
Δεν θρηνώ, δεν προσκυνάω
Δεω γερνώ
Τον αγώνα μου κρατάω
Στο κανάλι αυτό που πάω
Και τον κουβαλώ.

Στους λαβύρινθους που πάτε
Μάθετε να μην βρωμάτε
Καταναγκασμό
Ίσια το κορμί κρατάτε
Μάθετε να πολεμάτε
Το ραγιαδισμό.

Θα το δείξει κι ο καιρός
Είμαι ο πιο δυνατός
Θνητός.
Θα χορεύει κι ο θεός
Μοναχός του και ατός
Θεός.

Αν μου πείτε πως πονάτε
Και πεινάτε και διψάτε
Σας ακολουθώ
Μόνο ξέρτε, πως στον πόνο
Πείνα, δίψα και στο χρόνο
Αντεξα χωρίς βοηθό.

Στο κανάλι αυτό που πάω
Τη ζωή την πελεκάω
Βλάσφημος για σας εγώ
Έχω φόβο μα κρατάω
Και νεκρός θα πολεμάω
Δεν είμαι ραγιάς εγώ.

Θα το δείξει κι ο καιρός
Είμαι ο πιο δυνατός
Θνητός.
Θα χορεύει κι ο θεός
Μοναχός του και ατός
Θεός.

Σεισμός

Και τώρα το τελευταίο μας μήνυμα.
Αφιερωμένο σε κάθε λογής περιθώριους,
Παραπεριθώριους και φλαμπουροκουβαλήστρες
Σ' όλους αυτούς που πολεμήσαν...

Μόνο ένας σεισμός μας σώζει, φοβερός κατακλυσμός
Μαϊντανός να γίνουν όλα να χαθεί ο πολιτισμός.
- Όπως η Ατλαντίς.

Η ισοπέδωση με έκανε κι εμένα καραφλό, φοράω κάσκα
Εσύ μου πας στο σινέραμα, Κρίσνα, Χάρε
Κι εγώ, σοφός μ' ένα στομάχι φερμουάρ
Να μένει πάντοτε κλειστό όταν πεινάει
Μα και στη λόξα του να λέει au revoir.

Άμα δε σου πέσει μούρη πως μωρέ θ' αντιληφθείς
Τι σου λέει ένας σαμάνος κι ένας οραματιστής.
- Όπως η Ατλαντίς.

Η ισοπέδωση με έφαγε κι ας ήμουνα βουνό, μου 'καναν μπάνιο
Η επανάσταση η όλη του πλανήτη
Ούτε ένα ράφι να μου φτιάξει δεν μπορεί
Απολογήσου μπρος σε μένα τον νεφρίτη (:)
Μη βολοδέρνεις μες στο ψέμα σου μωρή.

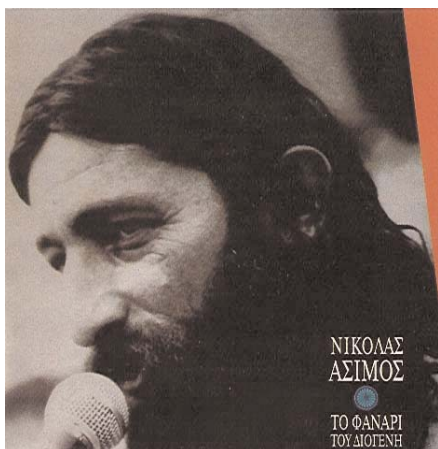
Τώρα μαστουριάστε όλοι με τραγούδια τουμπεκέ
Μοναχά τεκέ δεν βρίσκεις που να βρεις και ναργιλέ.
- Όπως και Ατλαντίς.

Αν το πολύ το κύριε ελέησον το βαριέται κι ο θεός, εγώ τι φταίω;
Αντίς να φτιάξουνε σε μένα εκκλησίες
Να με λατρέψουν σαν συμπέρασμα γυμνό
Χωρίς θεόλογα και παπαδοπορδίες
Παν και τις φτιάχνουνε στον ίδιο το θεό.

... (:)

Μόνο ένας σεισμός μας σώζει, απ' το βλέμμα δηλαδή
Μαϊντανός να γίνουν όλα να βουλιάζει όλη η γης.
- Όπως η Ατλαντίς.

Το Φανάρι του Διογένη

Α΄ ΠΛΕΥΡΑ

1.Μπαγάσας 2.Λίνα 3.Εγώ με τις ιδέες μου 4.Γιουσσορούμ

Β΄ ΠΛΕΥΡΑ

1.Δεν θέλω καρδιά μου να κλαις 2.Φανάρι του Διογένη

3. Πας φιρί φιρί 4.Οϊμέ 5.Ουλαλούμ

Στίχοι - Μουσική: Νικόλα Άσιμου

Συμμετέχει η Σωτηρία Λεονάρδου

Το "Ουλαλούμ" σε ποίηση Γιάννη Σκαριόμπα

Έπαιξαν οι Μουσικοί: Νικόλας Άσιμος(καθάρα - μπουζούκι), Θύμιος Παπαδόπουλος(πνευστά), Δημήτρης Τραντάλης(μπάσο), Αρίων Καλλοναίος(κρουστά), Τόλης Βαλιζάτης(ηλεκτρική καθαρά), Νίκος Νερατζόπουλος(πίανο), Νέλλη Οικονομίδι(βιολί)

Μουσική επιμέλεια - επεξεργασία: Θύμιος Παπαδόπουλος - Δημήτρης Τραντάλης
Η ηχογράφηση έγινε στο studio Diva από τους Δημήτρη Τραντάλη και Χρήστο Μανωλιόση
Το εξώφυλλο σχεδιάστηκε από τον Χάρη Σπυρόπουλο
και η φωτογραφία είναι του Βασίλη Ζησόπουλου
Κυκλοφορία δίσκου: Φεβρουάριος 1989
Μίνως

Μπαγάσας

Αφήνω πίσω τις αγορές και τα παζάρια
Θέλω να τρέξω στις καλαμιές και τα λειβάδια
Να ξαναγίνω καθαλάρης
Και ξαναέλα να με πάρεις ουρανό
Για δεν υπήρξα κατεργάρης
Και την χρειάζομαι τη χάρη σου, μορέ!

Ρε, μπαγάσα, περνάς καλά 'κει πάνω;
Μιαν ανάσα, γυρεύω για να γιάνω
Δεν το πιστεύω να με χλευάζεις
Σαν σε χαζεύω δε χαμπαριάζεις.

Πρότεινέ μου κάποια λύση
Δεν θα σου παρακοστίσει
Και θα σου φτιάχνω τραγουδάκια
Με τα πιο όμορφα στιχάκια στο ρεφρέν
Για το χαμένο μου αγώνα
Που τ' αστεράκια μέιναν μόνα να τον κλαίν.

Αφήνω πίσω το σαματά και τους ανθρώπους
Έχω χορτάσει καταπρακιές και ψάχνω τρόπους
Πως να ξεφύγω από τη μοίρα
Και έχω μέσα μου πλημμύρα ουρανό
Για δεν υπήρξα κατεργάρης
Και θα το θες να με φλερτάρεις, γαλανέ.

Ρε, μπαγάσα, περνάς καλά 'κει πάνω;
Κάνε πάσα καμιά ματιά και χάμω
'Κει που κοιμάσαι και αρμενίζεις
Ξάφνου αστράφτεις και μπουμπουνίζεις
Κι ότι σου 'ρθει κατεβάζεις
Μη θαρρείς πως με ταράξεις.

Γιατί σου φτιάχνω τραγουδάκια
Με τα πιο όμορφα στιχάκια στο ρεφρέν
Για το χαμένο μου αγώνα
Που τ' αστεράκια μέιναν μόνα να τον κλαίν.

Για το χαμένο μου αγώνα
Που τ' αστεράκια μέιναν μόνα να τον κλαίν...

Εγώ με τις ιδέες μου

Εγώ με τις ιδέες μου, κι εσείς με τα λεφτά σας
Νομίζω πως τα θέλετε μονά-ζυγά δικά σας
Δεν θέλω την κουβέντα σας, ούτε τη γνωριμία σας.

Θα χτυπήσω εκεί που σας πονάει
Κανένα δεν θ' αφήσω εμένα να κερνάει
Θα με χρίσω ιππότη και τσεντάι
Και άμα ξεμεθύσω σας λέω και good bye.

Και οι θεοί σαν πείθονται εάν υπάρχει ανάγκη
Για πόλεμο δεν έκανα ποτέ εγώ το μάγκα
Και ούτε νεροπίστολο δεν έχω στην παράγκα.

Θα τραβήξω το δρόμο μου όσο πάει
Κανένα δεν θ' αφήσω εμένα να κερνάει
Θα απολύσω κι όποιον με περιγελάει
Χιλιάδες-δυο αλήθειες ο πόνος μου γεννάει.

Εγώ στα δίνω έτοιμα, κι εσύ τα θες δικά σου
Λιγούρα που σε έδερνε παρόλα τα λεφτά σου
Και ούτε στο νυχάκι μου δεν φτάνει η αφεντιά σου.

Δεν σε παίρνει εμένα να κοιτάξεις
Χωρίς καμιά ουσία εσύ θα τα τινάζεις
Είσαι θύμα του νόμου και της τάξης
Δεν ξέρεις καν το λόγο για να με υποτάξεις.

Είσαι θύμα του νόμου και της τάξης
Δεν ξέρεις καν το λόγο για να με υποτάξεις.

Λίνα

Λίνα, Λίνα, μην λυπάσαι
Λίνα, Λίνα, μη φοβάσαι
Λίνα, Λίνα πως κοιμάσαι
Μόνη σου, πανάθεμά σε;

Φεύγει κι έρχεται ο καλός σου
Πως να βρεις τον εαυτό σου
Δεν αξίζει τόσο όσο
Η ζωή κι ο θάνατός σου.

Πες μου ένα ψέμα
Ν' αποκοιμηθώ
Μοναχά για σένα
Κάνω το χαζό.

Λίνα, Λίνα, καρδερίνα
Θα σε δω τον άλλο μήνα
Μ' έχεις κλείσει στην κουζίνα
Κι έγινες και μπαλαρίνα.

Λίνα, Λίνα, ζούμε χώρια
Δούλεψα και στα βαπόρια
Λίνα, Λίνα, τέτοια ζόρια
Να 'χαν τ' άλλα σου τ' αγόρια;

Πια δεν έχω χρόνο
Να σου εξηγήσω
Δύσκολα τελειώνω
Μ' ότι αγαπώ.

Λίνα, Λίνα, σαν σε είδα
Ένωσα σαν ναυαρχίδα
Κι έσκασες σαν καταιγίδα
Στην χλωρίδα και πανίδα.

Τώρα λες πως σου ανήκα
Μα δεν πλήρωνα το ΙΚΑ
Θα 'ταν μεγαλομανία
Αν με γράφαν στα ταμεία.

Πες μου ένα ψέμα
Ν' αποκοιμηθώ
Μοναχά για σένα
Κάνω τον χαζό.

Λίνα, Λίνα, κι αν σε χάνω
Δεν θα σε ξαναπικράνω
Σαν το σκύλο με τη γάτα
Η αγάπη μας στη στράτα.

Λίνα, Λίνα, παίρνω φόρα
Κι όλα τ' άπλυτα στη φόρα
Έχεις ομορφιά φιδίσια
Τι γυρεύεις στα Πατήσια;

Γιουσουρούμ

1. Ήταν οι πόρτες μου δίχως μπαχτσέδες και μεντεσέδες κρατάνε
τη γη
Γίναν οι φτέρνες μου σαν τροχαλίες και στον κουβά τους αράζεις
εσύ
Αλλάζεις συχνά κάθε τόσο στολή, αλλάζεις οσμή, αλλάζεις σασί
Και η ελπίδα μας έχει θαφτεί σαν το Ντορή μες στο παχνί.

2. Πάγωσε η ψείρα μου και παραπαίουςα, μ' ένα τικ-τακ μου
ματώνει τ' αυτιά
Όλα με πρόγραμμα, όλα στο σχέδιο, πρωτοκολλήσαμε τον έρωτα
Και θες να πετύχω με μια μπαταριά, χίλια φλουριά, χίλια
φλουριά
Για να σου χαρίσω μαντάτα καλά, να 'χεις αγάπη μου λεφτά.

3. Ποντικοφάρμακο για τους μεγάλους και μουνουόλαδο για τα
παιδιά
Κι έπλεξες σόβρακα για τους φαντάρους και θυσιάστηκες
πατριωτικά
Σου στέλνω μήνυμα μ' ένα ταμ-ταμ να μαγειρεύεις με βιτάμ
Κι ήσουν α γόησσα κι έκανες μπαμ, γι' αυτό σε ψάχνω στα
χαμάμ.

4. Αδειο το βλέμμα σου, κούφιος οι ώρες μας, στα ενυδρεία σε
χώσαν ζωή
Συνηθισμένοι καθέννας στο ρόλο του, κι η φαντασία μας έχει
χαθεί.
Την ξεπουλήσαμε στο γιουσουρούμ, για ένα κουστόμ, για ένα
κουστόμ
Την ξεπουλήσαμε στο γιουσουρούμ, για ένα κουστόμ, για ένα
κουστόμ.

5. Μια διαδήλωση, δέκα μικρόφωνα και τα μεγάφωνα στη
διαπασών
Χιλιάδες δίποδα με μαγνητόφωνα κι έχουν λουστεί με την ίδια
λοσιόν
Ξεπουληθήκατε στο γιουσουρούμ, για ένα κουστόμ, για ένα
κουστόμ
Κι ο εαυτούλης σας πέταξε...βζουμ, ταρατατατζούμ,
ταρατατατζούμ.

6. Ω, εποχή μου θυμίζεις τον Καίσαρα κι οι μελλοθάνατοι σε
χαιρετούν
Κι όσο γερνώ μπουσουλώ με τα τέσσερα, τα τροχοφόρα με
προσπερνούν
Φεύγω και πάω να βρω στο Μπανγκόκ το σύντροφό μου τον
Κινγκ-Κονγκ
Μες στο μυαλό μου βαράνε τα γκογκ, μοιάζω με μπάλα του
πινγκ-πονγκ.

7. Μας εκτελούν με σφαίρες ντουμ-ντουμ, σφαίρες ντουμ-ντουμ,
σφαίρες ντουμ-ντουμ
Κι εμείς ξεπουλιόμαστε στο γιουσουρούμ, ταρατατατζούμ, για
ένα κουστόμ.

Δεν θέλω καρδιά μου να κλαις

Για πο πο ρε, για πο πο ρε, για πο πο ρε ρα...

Δεν θέλω καρδιά μου να κλαις, για όσα περάσανε χτες
Χαλάσανε τόσα πολλά, μα βρες μονοπάτι ξανά
Δεν ξέρει ο κόσμος να ζει, κατέβη να πάμε πεζοί
Εκεί που καθένας ζητά να βρει τη μιλιά του ξανά.

Τον πόλεμο μισώ, κι απ' τη ζωή αποζητώ
Να μη μου μείνει μόνο το παράπονο
Κι ας ήταν μια φορά, να μ' είχες πάρει αγκαλιά
Το ξέρω σου ζητώ πάρα πολλά.

Για πο πο ρε, για πο πο ρε, για πο πο ρε ρα...

Δεν θέλω καρδιά μου να κλαις, για όσα περάσανε χτες
Δανείσου κι εσύ μια φορά και βρες μονοπάτι ξανά
Κι αν χάνεις αυτό που σε ζει, δεν έφταιξες μόνον εσύ
Αξίζει να ζουν σαν παιδιά εκείνοι που έχουν καρδιά.

Τον πόλεμο ζητώ, για μια ζωή που δεν τη ζω
Να μη μου μείνει μόνο το παράπονο
Κι ας ήταν μια φορά να δεις μικρέ μου φουκαρά
Πώς μαλακώνω σαν δε μου μιλάς σκληρά.

Τον πόλεμο μισώ, κι απ' τη ζωή αποζητώ
Να μη μου μείνει μόνο το παράπονο
Κι ας ήταν μια φορά, να μ' είχες πάρει αγκαλιά
Το ξέρω σου ζητώ πάρα πολλά.

Για πο πο ρε, για πο πο ρε, για πο πο ρε ρα...

Φανάρι του Διογένη

Είπα κι εγώ ν' αλλάξω ζωή, ν' αρχίσω καινούργιο παιχνίδι
Το Ξερα πριν κρατούσα γυμνή κι αγνή την καρδιά στο λεπίδι
Και δεν την είδα την πρώτη ελπίδα, να γίνει σπέρμα, να
σαρκωθεί.

Στο φανάρι του Διογένη
Κάθεται ένας νιος και περιμένει
Μην το γκρεμίσουν, κι ας τον νομίσουν φονιά
Που 'χει τόσο ευαίσθητη καρδιά.
Πια δεν γυρνάνε τα χρόνια πίσω βοριά
Ντε μου το φανάρι δεν 'φελά.

Έτσι κι εγώ θα ψάξω να βρω, βουνίν, φορεσιάν και ντουφέτσι
Με δίχως θυμόν και δίχως μιλιάν, ταφήν να πληρώσω του κλέφτη
Των δεσποτάδων, κυβερνητάδων, χοντροτζεπάδων και δικαστών.

Άλλος μασάει, κι άλλος σωπαίνει
Κι ο σκυφτός λαός να περιμένει
Για τα δεσμά μας, δεν φταίει πάντα η σκλαβιά
Μα η υποταγμένη μας καρδιά
Μ' ένα φανάρι ξαναγυρνάς τις νυχτιές
Ψάχνεις γι' ανυπόταχτες ματιές.

Πας φιρί φιρί

Πας φιρί φιρί γυρεύοντας με τα μαύρα σου τα μάτια
Δέκα πιάτα στο κεφάλι μου κι άλλα τέσσερα κανάτια
Πας φιρί φιρί γυρεύοντας να με κάνεις ν' αγριέψω
Έχω και τις πεποιθήσεις μου, μα στο τέλος θα στις βρέξω.

Αλλά σόπα και μη μου την βγαίνεις στην κόντρα
Αν βαρούσα κι εγώ, δεν θα ήσουνα εδώ
Έχεις γλώσσα σκληρή που σκοτώνει σαν κόμπρα
Κι όσο πείσμα εσύ, άλλο τόσο κι εγώ.

Τέτοιος χαλασμός που έγινε κι ήρθαμε κι ισοπαλία
Κι απ' την ταραχή κουνήθηκε όλη η πολυκατοικία
Σχολιάζουμε οι γείτονες κι απορούν κι οι αστυνόμοι
Πώς οι δυο μας δεν χωρίζουμε κι αγαπιόμαστε ακόμη.

Μία τέτοια σκηνή να τη δεις στην οθόνη
Μα σαν παίζεις κι εσύ, θα σκιστεί το πανί
Έχε χάρη που δεν αγαπώ καμιά άλλη
Κι απ' τώρα μας κλαιν και τα ψώνια του Ζεν.

Στα δελτία των ειδήσεων θα με γράψουν σαν σε σφάξω
Πας φιρί φιρί μου φαίνεται την ψυχή σου ν' αναπάψω
Μου 'ρθε κρίση και παλάβωσα, μη με βάζεις ν' αμαρτήσω
Πας φιρί φιρί γυρεύοντας στα μπουντρούμια να σαπίσω.

Αλλά σόπα και μη μου την βγαίνεις στην κόντρα
Θα βαρέσω κι εγώ, κι απαιτώ σεβασμό
Είναι κάτι φορές που φτηνά τη γλιτώνεις
Με πέντε-έξι μπουνιές και δυο-τρεις μελανιές.

Οϊμέ

Οϊμέ, οϊμέ, πως έγινε
Οϊμέ, τίποτα δεν έμεινε
Από μένα ζωή
Κι έχω πια παραδοθεί.
Πόσο ξένοι γίναμε...
Ποιος θα το πίστευε πως όλα τελειώσανε
Κι ούτε που πονάω πια.

Είναι αυτο-δύναμη και αδυναμία μου
Κι έγινε πια ύπαρξη
Με την πάροδο του πόνου η ανυπαρξία μου.

Προτιμώ, προτιμώ να μην ξέρω κανέναν.
Κι όσα έζησα, πέρα τα πέταξα!

Είναι αυτο-ύπνωση και αταραξία μου
Είναι κι επαγρύπνηση
Κι η κοπή μου από το θρόνο, η ελευθερία μου.

Οϊμέ, οϊμέ, πως έλιωσα.
Οϊμέ, τ' άλογο μου σέλωσα
Δεν πατάω στη γη
Κι έχω αποξενωθεί.
Τρέχω σαν τον άνεμο...
Ποιος θα το πίστευε πως αναβαπτίζονται
Στ' ονειρεματάκι μου.

Είναι στην πέτσα μου και στην φαντασία μου
Είναι και επίγνωση
Κι είναι το παράλογό μου, κι η ανοησία μου.

Αγαπώ, αγαπώ και γυρνάω σε μένα!
Κι όσα πέταξα τα ξαναμάζεψα.

Είναι αυτο-όραση και αναγκαιότητα
Είναι παλιννόστηση
Είναι και η λαφυριά μου στην αιωνιότητα...

Ουλαλούμ

Ήταν σαν να σε πρόσμενα Κερά
Απόψε που δεν έπνεε όζω ανάσα
Κι έλεγα: Θα 'ρθει απόψε απ' τα νερά
Κι από τα δάσα.

Θα 'ρθει, αφού φλετράει μου η ψυχή
Αφού σπαρά το μάτι μου σαν ψάρι
Και θα μυρίζει φώτα και βροχή
Και νιο φεγγάρι...

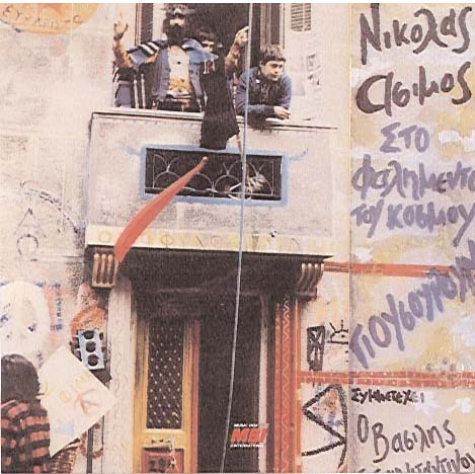
Και να, το κάθισμά σου σιγυρνώ
Στολνώ την κάμαρά μου αγριομέντα
Και να, μαζί σου κιόλας αρχινώ
Χρυσή κουβέντα:

...Πως - να, θα μείνει ο κόσμος με το "μπα"
Που μ' έλεγε τρελόν πως είχες γίνει
Καπνός και - τάχας - σύγνεφα θαμπά
Προς τη Σελήνη...

Νύχτωσε και δε φάνηκες εσύ
Κίνησα να σε βρω στο δρόμο - ωϊμένα -
Μα σκούνταφτες (όπου εσκούνταφτα) χρυσή
Κι εσύ με μένα.

Τόσο πολύ μ' αγάπησες Κερά
Που άκουγα διπλά τα βήματά μου!
Πάταγα 'γω - στραβός - μες στα νερά;
Κι εσύ κοντά μου...

Στο Φαλημένο του κόσμου ~ Γιουσουρούμ

Α' ΠΛΕΥΡΑ

1. Ο Άτριχος πίθηκος 2. Πας φιρί φιρί 3. Όλοι δηλώνετε ιδιότητα
4. Το μπλουζ του κουδουνιστή 5. Στο φαλημένο του κόσμου

Β' ΠΛΕΥΡΑ

1. Γιουσουρούμ 2. Μάρα 3. Μπαταρία 4. Θα σου κλέψω το σακκάκι

Έπαιξαν οι Μουσικοί: Χριστόφορος Κροκίδης (ακουστικές, ηλεκτρικές κιθάρες, βιολί στη «Μάρα» και «Φαλημένο»), Στέφανος Δημητρίου (ντραμς, κρουστά), Βαγγέλης Πατεράκης (μπάσο), Στέλλα Παρασκευά (συνθεσάιζερ), Γιάννης Γιοκαρίνης (συνθεσάιζερ στα «Μπαταρία», «Όλοι Δηλώνετε Ιδιότητα»), Γιώργος Μαγκλαρας (βιολί στο «Γιουσουρούμ»)

Ακούγονται ακόμη από τις αυθεντικές ηχογραφήσεις: Τόλης Βουλτζάτης (θαβάρες στα «Άτριχος Πίθηκος», «Μπλουζ», «Θα σου κλέψω το σακκάκι» και βιολί στο «Θα σου κλέψω το σακκάκι»), Θύμιος Παπαδόπουλος (σαξόφωνο στο «Μπλουζ», «Άτριχος Πίθηκος», και κλαρίνο), Δημήτρης Τράνταλης (μπάσο στο «Άτριχος Πίθηκος»), Γιώργος Τσελεπίδης (συνθεσάιζερ στο «Μπλουζ»), Δ. Ντουφεξιάδης (τσέλο), Πάνος Πατσόγλου (τούμπα στο «Θα σου κλέψω το σακκάκι»), Αρίων Καλλοναίος (κρουστά «Μπλουζ», «Θα σου κλέψω το σακκάκι»), Πουπέτα Λάππα, Μαριάννα Τριανταφύλλου, Θεόδωρα Κοιμνηνού (Φωνητικά)

Ενορχηστρώσεις: Νικόλας Άσιμος, Χριστόφορος Κροκίδης, Επιλογή Διασκευών: Γ. Ψωμόπουλος-Ρουσσέας, Χριστόφορος Κροκίδης, Παραγωγή: Γεώργιος Ψωμόπουλος-Ρουσσέας, Η ηχογράφηση έγινε στο "Studio Action", Ηκολίπτης: Σάκης Τρίκης, Remix: Σάκης Τρίκης, Γ. Ψωμόπουλος-Ρουσσέας, Σχεδιασμός Εξωφύλλου - Μακέττες: Μαρίνα Σκαδαρέση, Κυκλοφορία δίσκου: 1992, MBI

Ο Άτριχος πίθηκος

Το 'χα τρακάρει, και το 'χα αγαπήσει
Ήσουν παιδούλα, κι ολοζώντανη
Μα ποια σουτάρεις και ποιος να σε γνωρίσει
Δε φτάνει να 'σαι μοναχά παιδί.

Και στα ντουβάρια ακόμα κι αν μιλάω
Την αορτή μου βγάζω στο κλαρί.

Άτριχέ μου πίθηκε αχανής είναι η μαμπεσιά σου
Ηρωίνωσες το LSD μες την άγνοιά σου
Κι απ' τη δειλία σου μου είσαι δικαστής.

Εμείς έχουμε ιστορία, πολεμήσαμε στην Τροία
Εσύ μου 'γινες πρεζόνι, και σε πήρε το βαγόνι
Που πας ξυπόλυτη μορφή στ' αγκάθια.

Βρες τη δύναμή σου κι έλα, έλεγχο θέλει κι η τρέλα
Εγώ έχω καθαρίσει και αυτό ίσως βοηθήσει.

Στης απουσίας λιώνω την ουσία
Αναστενάρισσά μου μη χαθείς
Στο πάντρεμα με την ανυπαρξία
Δε φτάνει να 'σαι μόνο χασικλής.

Και μια στιγμή να σπάσεις τα ντουβάρια
Τη δύναμή σου κράτα σταθερή.

Άτριχέ μου πίθηκε η αυγή δείχνει τα τσιμέντα
Μένει η ύπαρξή σου ορφανή, μένει και η πατέντα
Που σου επέβαλε να μείνεις αριθμός.

Εμείς έχουμε ιστορία, πολεμήσαμε στην Τροία
Εσύ μου 'γινες πρεζόνι, κούφια η ώρα που μας ζώνει
Ανυπερθέτωσαν αι δυσκολία.

Πας φιρί φιρί

Πας φιρί φιρί γυρεύοντας με τα μαύρα σου τα μάτια
Δέκα πιάτα στο κεφάλι μου κι άλλα τέσσερα κανάτια
Πας φιρί φιρί γυρεύοντας να με κάνεις ν' αγριέψω
Έχω και τις πεποιθήσεις μου, μα στο τέλος θα στις βρέξω.

Αλλά σόπα και μη μου την βγαίνεις στην κόντρα
Αν βαρούσα κι εγώ, δεν θα ήσουνα εδώ
Έχεις γλώσσα σκληρή που σκοτώνει σαν κόμπρα
Κι όσο πείσμα εσύ, άλλο τόσο κι εγώ.

Τέτοιος χαλασμός που έγινε κι ήρθαμε κι ισοπαλία
Κι απ' την ταραχή κουνήθηκε όλη η πολυκατοικία
Σχολιάζουμε οι γείτονες κι απορούν κι οι αστυνόμοι
Πως οι δυο μας δεν χωρίζουμε κι αγαπιόμαστε ακόμη.

Μία τέτοια σκηνή να τη δεις στην οθόνη
Μα σαν παίξεις κι εσύ, θα σκιστεί το πανί
Έχε χάρη που δεν αγαπώ καμιά άλλη
Κι απ' τώρα μας κλαιν και τα ψώνια του Zen.

Στα δελτία των ειδήσεων θα με γράψουν σαν σε σφάξω
Πας φιρί φιρί μου φαίνεται την ψυχή σου ν' αναπάψω
Μου 'ρθε κρίση και παλάβωσα, μη με βάζεις* ν' αμαρτήσω
Πας φιρί φιρί γυρεύοντας στα μπουντρούμια να σαπίσω.

Αλλά σόπα και μη μου την βγαίνεις στην κόντρα
Θα βαρέσω κι εγώ, κι απαιτώ σεβασμό
Είναι κάτι φορές που φτηνά τη γλιτώνεις
Με πέντε-έξι μπουνιές και δυο-τρεις μελανιές.

Όλοι δηλώνετε ιδιότητα

Όλοι δηλώνετε ιδιότητα
Καταναλώνετε ποσότητα
Και μου στερείτε τον ήλιο.
Κι εγώ δεν έχω καν ταυτότητα
Κι αν είμαι μια μηδαμνότητα
Φτιάχνω δικό μου βασίλειο.

Αν μου ξηγιόσουν αλάνικα
Τραγούδια μεξικάνικα
Θα σου 'φτιαχνα πολλά.
Και ξεπερνά τη Λολομπρίτζιτα
Σαν το 'ριξα στη βίζιτα
Αντικανονικά...

Δεν χαμπαριάζετε, ρε μύμολα
Όταν σας έδινα τα πόμολα
Να διαλύστε τον τοίχο
Κολλήσατε στο μποτιλιάρισμα
Και ας σας το 'χα κάνει χάρισμα
Να ξεπεράστε τον φρίκο.

Κι αν η ζωή σου θέλει βλήματα
Τελειώσανε τα θύματα
Και πάλι απ' την αρχή
Θενά σε φτιάξω εγώ αθάνατη
Παράτα την και γάμα την
την σχετική ζωή...

Ρε μη μου πια τους κύκλους τάραττε
Σιγά το χάρτη τρισκατάρατε
Και μια πορδή μου θα φτάσει
Και σαν ο πεντεφρής σου σε πονεί
Θενά του βάλω λουκουμόσκονη
Να λουκουμιάσει η πλάση.

Εσύ ξεφούσκωνες τα λάστιχα
Σε γράψαν στα κατάστιχα
Των τεντυμποϊστών
Κι εγώ έχω γίνει γομολάστιχα
Που σβήνει τα τετράστιχα
Ανθρώπων και θεσμών...

Το μπλουζ του κουδουνιστή

1. Μπαλωματής δεν ήμουνα, μήτε και πολιτζμάνος
Κωδωνοκρούστης θα 'πρεπε, ντε και καλά ρουφιάνος
Να βαρώ τα σήμαντρα διά τους ευσεβείς
Παίρνοντας κι επίδομα ως κουδουνιστής.
- Θεέ μου, πολυέλαιε, μου τα 'κανες κουδούνια.

2. Θα το 'θελες μαμάκα μου, να είχα πάει στρατιώτης
Να είχα τα πτυχία μου, να γίνω εργοδότης
Να 'χα και για σύζυγο μία με σουτιέν
Να 'χα κι αυτοκίνητο μία σιτροέν.
- Δουλειά δεν είχες διάολε, γαμούσες τους γονέους...

3. Άγια κατανάλωση, μη θες να με κουφάνεις
Η φρίκη είναι όμορφη και μένα δε με πιάνεις
Τα δεκαεξάχρονα κι αν εξευμενείς
Με τρυπάρες και υγρά θα στη φέρουνε.
- Αλλού τα κακαρίσματα, κι αλλού γεννάν οι κότες.

4. Από την Πόλη έρχομαι και στην κορφή κανέλα
συντρόφια μου σας έχεσα και μέρα με τη μέρα
Από φακές και τραχανά, πιάνο με ουρά
Τα μυαλά του Datura, να 'χες μασκαρά.
- Δάσκαλε που δίδασκες και λόγο δεν εκράτεις...

5. Αλήτη μ' ανεβάζανε, φρικιό με κατεβάζαν
Στις γειτονιές που έζησες καθημερινά σε κράζαν
Κι είσαστε κυβέρνηση, κι ήμουν ο ληστής
Για την κοινωνία σας είμαι ο εμπρηστής.
- Κι ας τραγουδώ εμπρηστικά, κι ας μένω στα τραγούδια...

Γιουσουρούμ

1. Ήταν οι πόρτες μου δίχως μπαχτσέδες και μεντεσέδες κρατάνε
τη γη
Γίναν οι φτέρνες μου σαν τροχαλίες και στον κουβά τους αράζεις
εσύ
Αλλάζεις συχνά κάθε τόσο στολή, αλλάζεις οσμή, αλλάζεις σασί
Και η ελπίδα μας έχει θαφτεί σαν το Ντορή μες στο παχνί.

Στο φαλημέντο του κόσμου

Θυμάμαι που σε κοίταζα στην άκρη του γκρεμού
Ισορροπώντας τάραζες το λάθος του καιρού
Παλλότανε το είναι σου ολόκληρο στο φως
Την καθαρή ουσία σου ετρόμαζε ο λαός.

Στο φαλημέντο του κόσμου αυτού
Ο καβαλάρης εγώ τ' ουρανού
Με τους ανθρώπους ζητάς επαφή
Μα έχει σπάσει κι αυτή η κλωστή.

Τα χρόνια που περάσανε σ' αφήσανε πληγές
Κουβάλαγες το τώρα σου και σ' άλλες εποχές
Ενώθηκες σαν τίποτα με τον ωκεανό
Και γνώρισες τ' απέραντο στον άλλο εαυτό.

Στο φαλημέντο του κόσμου αυτού
Ο καβαλάρης εγώ τ' ουρανού
Με τους ανθρώπους ζητάς επαφή
Μα έχει σπάσει κι αυτή η κλωστή.

Στο φαλημέντο του κόσμου αυτού
Ο καβαλάρης εγώ τ' ουρανού
Της Αριάδνης το μίτο κρατάς
Κι απ' την αρρώστεια τους και πάλι το σκας.

2. Πάγωσε η ψείρα μου και παραπαίουσα, μ' ένα τικ-τακ μου
ματώνει τ' αυτιά
Όλα με πρόγραμμα, όλα στο σχέδιο, πρωτοκολλήσαμε τον έρωτα
Και θες να πετύχω με μια μπαταριά, χίλια φλουριά, χίλια
φλουριά
Για να σου χαρίσω μαντάτα καλά, να 'χεις αγάπη μου λεφτά.

3. Ποντικοφάρμακο για τους μεγάλους και μουρουνόλαδο για τα
παιδιά
Κι έπλεξες σάβρακα για τους φαντάρους και θυσιάστηκες
πατριωτικά
Σου στέλνω μήνυμα μ' ένα ταμ-ταμ να μαγειρεύεις με βιτάμ
Κι ήσουν γόησσα κι έκανες μπαμ, γι' αυτό σε ψάχνω στα
χαμάμ.

4. Άδειο το βλέμμα σου, κούφιος οι ώρες μας, στα ενυδρεία σε
χώσαν ζωή
Συνηθισμένοι καθένας στο ρόλο του, κι η φαντασία μας έχει
χαθεί.
Την ξεπουλήσαμε* στο γιουσουρούμ, για ένα κουστόμ, για ένα
κουστόμ
Την ξεπουλήσαμε* στο γιουσουρούμ, για ένα κουστόμ, για ένα
κουστόμ.

5. Μια διαδήλωση, δέκα μικρόφωνα και τα μεγάφωνα στη
διαπασών
Χιλιάδες δίποδα με μαγνητόφωνα κι έχουν λουστεί με την ίδια
λοσιόν
Ξεπουληθήκατε στο γιουσουρούμ, για ένα κουστόμ, για ένα
κουστόμ
Κι ο εαυτούλης σας πέταξε βζουμ, ταρατατατζούμ,
ταρατατατζούμ.

6. Ω, εποχή μου θυμίζεις τον Καίσαρα κι οι μελλοθάνατοι σε
χαιρετούν
Κι όσο γερνώ μπουσουλώ με τα τέσσερα, τα τροχοφόρα με
προσπερνούν
Φεύγω και πάω να βρω στο Μπανγκόκ το σύντροφό μου τον
Κινγκ-Κονγκ
Μες στο μυαλό μου βαράνε τα γκογκ, μοιάζω με μπάλα του
πινγκ-πονγκ.

7. Μας εκτελούν με σφαίρες ντουμ-ντουμ, σφαίρες ντουμ-ντουμ,
σφαίρες ντουμ-ντουμ
Κι εμείς ξεπουλιόμαστε στο γιουσουρούμ, ταρατατατζούμ, για
ένα κουστόμ.

Μάρα

Σα στα παραμύθια που 'λεγε η γιαγιά
Κι όλα τέλειωναν κουφά
Τη μισητή αλήθεια κρύβανε κι αυτά
Ψέμα που κυβερνά.

Μάρα, Μάρα, πήρες μια τρομάρα
Κι ήταν μια φορά
Που μπήκες καθαρά
Και ράγισε η κατάρρα.

Αμα θα 'ρθει η ώρα να ψυχορραγείς
Κέντα ρυθμούς ζωής
Πρέπει να πεθάνεις και ν' αναστηθείς
Ρέντα υπομονής.

Χάρο, Χάρο, σ' έκανα κουμπάρο
Κι ήταν μια φορά
Σε ήρεμα νερά
Που κάναμε τσιγάρο.

Τ' ανθρωπάκια ζούνε δίχως τη ζωή
Μάρα, βγες απ' το κλουβί
Κι έλα στη δικιά μου τη διαδρομή
Κι είμαι έρημο πουλί.

Τώρα, τώρα πάει κι αυτή η μπόρα
Σήμανε αργεί
Αλλά θα ξαναρθεί
Η τελευταία ώρα.

Θα σου κλέψω το σακκάκι

Θα σου κλέψω το σακκάκι δυο γραβάτες θα φορώ
Κι αν με ξαναπείς αλήτη πάλι εγώ σε συγχωρώ.
Έμαθα σ' αυτό τον κόσμο αμαρτίες ν' αφαιρώ
Των ανθρώπων που δεν ξέρουν πως επέζησα εγώ.
Κι αν σου πέσει το λαχείο ξεφορτώσου τα λεφτά
Η ζωή είν' ένα αστείο και ο θάνατος γελά...

Συνταγές ισορροπίας - ανισόρροπος εγώ
Συμβουλές αταραξίας - ταραχοποιός εγώ.
Η μιζέρια κι η δουλεία ένα κι ένα κάνουν δυο
Κι όλα γύρω μου κατάπιαν το αμίλητο νερό.
Δεν τα κάνω εγώ πλακάκια με κανέναν θεσμό
Στέγνωσα σε μανταλάκια το δικό μου αυτό...

Η μοντέρνα φαντασία πάει να σπάσει τα δεσμά
Είναι όμως οπτασία δεν πατάει πουθενά.
Και η τοξικομανία παραμύθια είναι κι αυτή
Στον καθρέφτη σου ψυχή μου καθρεφτίσου μοναχή.
Δεν τα κάνω εγώ πλακάκια με κανένα κερατά
Μη μ' ανάψουν τα γλομπάκια και σου κάνω σαματά...

Μπαταρία

Εκπορνεύεσαι κουρέλι
Στην μπορντέλο κοινωνία
Ξεπουλάς και την ψυχή σου
Για την υπεραφθονία.

Στην καρδιά σου βάλαν φρένα
Το μυαλό σου παίρνει βύσμα
Για χιλιάδες σαν κι εσένα
Θα αρκέσει μια μπρίζα.

Κι η Πνευμονοκονίαση
Κι η Πνευμονοκονίαση
Κι αυτή θα έχει πάψει.
Ρομποτανθρωπομήχανση
Και Ξυπνοπνευματύπνωση
Και χρυσομένο χάπι.

Θα είσαι με μπαταρία
Να εκτελείς εργασία
Με σούπερ ενημέρωση
Τροφή και διασκέδαση
Θα πλέχεις ευφορία.

Θα είσαι με μπαταρία
Να εκτελείς εργασία
Με σούπερ ενημέρωση
Τροφή και διασκέδαση
Θα πλέχεις ευφορία.

Για κοιτάζτε με σακάτη
Ένα έχω μόνο μάτι
Μου ρουφήξατε το αίμα
Μα ανυπόκριτο έχω βλέμμα.

Αποφασισμένος πάντα
Στην προσωπικιά μου μάντα
Την ψυχή μου δεν πουλάω
Και το δρόμο μου τραβάω.

Την Πνευμονοκονίαση
Την Πνευμονοκονίαση
Εγώ τη συζητώ
Ρομποτανθρωπομήχανση
Και Ξυπνοπνευματύπνωση
Δεν θέλω να τη φάω.

Ξερνάω την μπαταρία
Δεν εκτελώ εργασία
Δεν θέλω ενημέρωση
Τροφή και διασκέδαση
Γουστάρω ελευθερία.

Ξερνάω την μπαταρία
Δεν εκτελώ εργασία
Δεν θέλω ενημέρωση
Κορσέ και διασκέδαση
Γουστάρω ελευθερία.